

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/1999 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. decembra 2018

o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 192(1) in 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ta uredba določa potrebno zakonodajno podlago za zanesljivo, vključujočo, stroškovno učinkovito, pregledno in predvidljivo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov (v nadaljnjem besedilu: mehanizem upravljanja), kar zagotavlja doseganje ciljev za leto 2030 ter dolgoročnih ciljev energetske unije v skladu s Pariškim sporazumom o podnebnih spremembah iz leta 2015, sklenjenim na 21. konferenci pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), in sicer z medsebojno dopolnjujočimi se, skladnimi in ambicioznimi prizadevanji Unije in držav članic ter z omejeno upravno zapletenostjo.
- (2) Energetska unija bi morala vključevati pet razsežnosti: energetska varnost; notranji trg energije; energijsko učinkovitost; razogljičenje; raziskave, inovacije in konkurenčnost.
- (3) Cilj odporne energetske unije, katere temelj je visoko zastavljena podnebna politika, je odjemalcem v Uniji, vključno z gospodinjstvi in podjetji, zagotoviti zanesljivo, trajnostno, konkurenčno in cenovno sprejemljivo oskrbo z energijo ter s privabljanjem naložb spodbujati raziskave in inovacije, kar zahteva temeljito prenovo energetskega sistema v Evropi. Takšna prenova je tudi tesno povezana s potrebo po ohranjanju, varovanju in

⁽¹⁾ UL C 246, 28.7.2017, str. 34.

⁽²⁾ UL C 342, 12.10.2017, str. 111.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. novembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. decembra 2018.

izboljšanju kakovosti okolja ter spodbujanju skrbne in preudarne rabe naravnih virov, zlasti s spodbujanjem energijske učinkovitosti in prihrankov energije ter razvijanjem novih in obnovljivih oblik energije. Ta cilj je mogoče doseči samo z usklajenim ukrepanjem, ki združuje zakonodajne in nezakonodajne akte na ravni Unije ter na regionalni, nacionalni in lokalni ravni.

- (4) Unija bi s povsem delujočo in odporno energetske unijo postala vodilna regija na področju inovacij, naložb, rasti ter socialnega in gospodarskega razvoja, bila pa bi tudi dober zgled, kako so visoke ambicije v smislu blaženja podnebnih sprememb prepletene z ukrepi za spodbujanje inovacij, naložb in rasti.
- (5) Komisija je vzporedno s to uredbo oblikovala in sprejela vrsto pobud v sektorski energetske politiki, zlasti v zvezi z energijo iz obnovljivih virov, energijsko učinkovitostjo, vključno z energijsko učinkovitostjo stavb, in zasnovo trga. Te pobude tvorijo sveženj v okviru krovne teme energijske učinkovitosti kot prednostne naloge, vodilnega globalnega položaja Unije na področju obnovljivih virov energije in poštene kupčije za odjemalce energije, vključno z odpravljanjem energetske revščine in s spodbujanjem poštene konkurence na notranjem trgu.
- (6) Evropski svet je v svojih sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014 podprl okvir podnebne in energetske politike za Unijo do leta 2030 na podlagi štirih ključnih ciljev na ravni Unije: najmanj 40-odstotnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu, okvirnega cilja najmanj 27-odstotnega izboljšanja energijske učinkovitosti, ki bi ga bilo treba pregledati do leta 2020, cilj je namreč doseči 30-odstotno izboljšanje, najmanj 27-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov, porabljene v Uniji, in najmanj 15-odstotne elektroenergetske medsebojne povezanosti. Določil je, da je cilj v zvezi z energijo iz obnovljivih virov zavezujoč na ravni Unije in da bo izpolnjen s prispevki držav članic, ki temeljijo na potrebi po skupnem prispevku k cilju Unije. S prenovitvijo Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je bil uveden nov zavezujoč cilj Unije do leta 2030, in sicer vsaj 32-odstotni delež energije iz obnovljivih virov, vključno z določbo o pregledu z namenom zvišanja cilja na ravni Unije do leta 2023. S spremembami Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ je bil določen cilj izboljšanja energijske učinkovitosti v letu 2030 na vsaj 32,5 % na ravni Unije, vključno z določbo o pregledu z namenom zvišanja ciljev na ravni Unije.
- (7) Zavezujoči cilj najmanj 40-odstotnega zmanjšanja domačih emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990 je bil na zasedanju Sveta za okolje 6. marca 2015 uradno potrjen kot načrtovani, nacionalno določeni prispevek Unije in njenih držav članic k Pariškemu sporazumu. Unija je Pariški sporazum ratificirala 5. oktobra 2016 ⁽³⁾, veljati pa je začel 4. novembra 2016. Pariški sporazum nadomešča pristop, sprejet na podlagi Kjotskega protokola iz leta 1997, ki ga je Unija potrdila z Odločbo Sveta 2002/358/ES ⁽⁴⁾ in ki se po letu 2020 ne bo več izvajal. Sistem Unije za spremljanje emisij in poročanje o njih bi bilo treba ustrezno posodobiti.
- (8) S Pariškim sporazumom so se povečala globalna prizadevanja za ublažitev podnebnih sprememb, določen pa je bil tudi dolgoročen cilj, skladen s ciljem ohranitve dviga povprečne globalne temperature občutno pod 2 °C v primerjavi s predindustrijsko ravno in prizadevanj za omejitev dviga temperature na 1,5 °C v primerjavi s predindustrijsko ravno.
- (9) Da bi uresničila cilje iz Pariškega sporazuma glede temperature, bi si morala Unija prizadevati, da se čim prej doseže ravnovesje med antropogenimi emisijami toplogrednih plinov iz virov in odvzemi toplogrednih plinov, in, če je ustrezno, nato doseči negativne emisije.
- (10) V podnebnem sistemu je za skupno koncentracijo toplogrednih plinov v ozračju relevanten skupni seštevek antropogenih emisij skozi čas. Komisija bi morala preučiti različne scenarije, po katerih bi Unija prispevala k doseganju dolgoročnih ciljev, med drugim scenarij za doseganje ničelnih neto emisij toplogrednih plinov v Uniji do leta 2050, po tem pa negativnih emisij, preučiti pa bi morala tudi, kaj bi ti scenariji pomenili za preostali ogljični proračun na globalni ravni in na ravni Unije. Komisija bi morala pripraviti analizo za namene dolgoročne

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

⁽²⁾ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1).

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

⁽⁴⁾ Odločba Sveta 2002/358/ES z dne 25. aprila 2002 o odobritvi Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja v imenu Evropske skupnosti in skupnega izpolnjevanja iz njega izhajajočih obveznosti (UL L 130, 15.5.2002, str. 1).

strategije Unije za njen prispevek k zavezam iz Pariškega sporazuma, med katere spadata omejitve dviga povprečne globalne temperature občutno pod 2 °C glede na predindustrijsko raven in nadaljevanje prizadevanj za omejitve dviga temperature na 1,5 °C v primerjavi s predindustrijsko ravno; pri tem bi morala preučiti različne scenarije, med drugim scenarij za doseganje ničelnih neto emisij toplogrednih plinov v Uniji do leta 2050 in negativnih emisij za tem, ter njihove posledice za ogljični proračun na globalni ravni in na ravni Unije.

- (11) Čeprav se je Unija zavezala, da bo do leta 2030 izvedla ambiciozna zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, je tveganje, ki jo predstavljajo podnebne spremembe, globalna težava. Unija in njene države članice bi zato morale sodelovati z mednarodnimi partnerji, da bi zagotovile visoko stopnjo ambicioznosti vseh pogodbenic v skladu z dolgoročnimi cilji Pariškega sporazuma.
- (12) Evropski Svet se je v svojih sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014 dogovoril tudi, da bi bilo treba oblikovati zanesljiv in pregleden mehanizem upravljanja brez nepotrebnih upravnih bremen in z zadostno prožnostjo za države članice, ki bi pomagal zagotoviti, da bi Unija izpolnila svoje cilje na področju energetske politike, obenem pa popolnoma spoštoval svobodo držav članic pri določanju njihove kombinacije energetskih virov. Evropski svet je poudaril, da bi tak mehanizem upravljanja moral temeljiti na obstoječih gradnikih, kot so nacionalni podnebni programi, nacionalni načrti za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost ter potreba po racionalizaciji in združitvi nepovezanih področij načrtovanja in poročanja. Dogovorjeno je bilo tudi povečanje vloge in pravic odjemalcev, preglednosti in predvidljivosti za vlagatelje, med drugim s sistematičnim spremljanjem ključnih kazalnikov za cenovno sprejemljiv, varen, konkurenčen, zanesljiv in trajnosten sistem oskrbe z energijo, ter o olajšanju usklajevanja nacionalnih podnebnih in energetskih politik in spodbujanju regionalnega sodelovanja med državami članicami.
- (13) V svojem sporočilu z dne 25. februarja 2015 o okvirni strategiji za trdno energetske unijo s podnebno politiko, usmerjeno v prihodnost, se Komisija sklicuje na potrebo po integriranem mehanizmu upravljanja, da bi ukrepi na področju energetike na ravni Unije, na regionalni, nacionalni in lokalni ravni vsi po vrsti prispevali k ciljem energetske unije, in s tem razširja področje upravljanja – tako da presega okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 – na vseh pet razsežnosti energetske unije.
- (14) Komisija je v svojem sporočilu z dne 18. novembra 2015 o stanju energetske unije nadalje pojasnila, da so celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti, ki obsegajo vseh pet razsežnosti energetske unije, nujna orodja za bolj strateško načrtovanje energetske in podnebne politike. Kot del tega sporočila so smernice Komisije državam članicam za celovite nacionalne energetske in podnebne načrte državam članicam zagotovile podlago za začetek priprave nacionalnih načrtov za obdobje od leta 2021 do leta 2030 ter določile glavne stebre mehanizma upravljanja. V sporočilu je tudi določeno, da bi tako upravljanje moralo biti zasidrano v pravu.
- (15) Svet je v svojih sklepih z dne 26. novembra 2015 o sistemu upravljanja energetske unije ugotovil, da bo upravljanje energetske unije nujno orodje za učinkovito in uspešno izgradnjo energetske unije ter doseganje njenih ciljev. Svet je poudaril, da bi mehanizem upravljanja moral temeljiti na načelih integracije strateškega načrtovanja in poročanja o izvajanju podnebne in energetske politike ter usklajenosti med akterji, ki so odgovorni za energetske in podnebno politiko na ravni Unije ter na regionalni in nacionalni ravni. Poudaril je tudi, da bi mehanizem upravljanja moral zagotoviti uresničitev dogovorjenih energetskih in podnebnih ciljev za leto 2030 in da bi moral spremljati skupni napredek Unije v smeri doseganja ciljev politik v vseh petih razsežnostih energetske unije.
- (16) Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2015 z naslovom „Evropski energetski uniji naproti“ je pozvala k visoko zastavljenemu, zanesljivemu, preglednemu in demokratičnemu mehanizmu upravljanja energetske unije, ki v celoti vključuje Evropski parlament ter zagotavlja doseganje podnebnih in energetskih ciljev do leta 2030.
- (17) Evropski svet je večkrat poudaril, da je treba sprejeti nujne ukrepe za doseganje minimalnega cilja 10-odstotne elektroenergetske povezanosti. Evropski svet je v svojih sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014 sklenil, da bo Komisija ob podpori držav članic sprejela nujne ukrepe, da se minimalni cilj 10-odstotne elektroenergetske povezanosti doseže čim prej, najpozneje pa leta 2020, vsaj kar zadeva države članice, ki še niso dosegle minimalne stopnje vključitve v notranji trg energije. V sporočilu Komisije z dne 23. novembra 2017 z naslovom Krepitev energetskih omrežij v Evropi je ocenjen napredek pri doseganju cilja 10-odstotne medsebojne povezanosti in predlagani načini za uresničitev cilja 15-odstotne medsebojne povezanosti za leto 2030.

- (18) Glavni cilj mehanizma upravljanja bi tako moral biti omogočanje doseganja ciljev energetske unije in zlasti ciljev okvira podnebne in energetske politike do leta 2030 na področju zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, energije iz obnovljivih virov in energijske učinkovitosti. Ti cilji izhajajo iz energetske politike Unije ter potrebe po ohranjanju, varovanju in izboljšanju kakovosti okolja ter spodbujanju skrbne in preudarne rabe naravnih virov, kakor je določeno v Pogodbah EU. Nobenega od teh ciljev, ki so neločljivo povezani, ni mogoče šteti kot drugotnega pomena v primerjavi z drugimi. Zato je ta uredba povezana s sektorskim pravom, na podlagi katere se izvajajo energetski in podnebni cilji do leta 2030. Medtem ko države članice potrebujejo prožnost pri izbiri politik, ki so najbolj usklajene z njihovo nacionalno mešanico virov energije in preferencami, bi ta prožnost morala biti skladna z nadaljnjim povezovanjem trgov, večjo konkurenco, uresničevanjem podnebnih in energetskih ciljev ter postopnim preходом na trajnostno nizkoogljično gospodarstvo.
- (19) Za družbeno sprejemljiv in pravičen prehod na trajnostno nizkoogljično gospodarstvo je treba spremeniti naložbeno ravnanje, tako v zvezi z javnimi kot tudi z zasebnimi naložbami, pa tudi uvesti spodbude na vseh področjih politike, pri tem pa upoštevati državljane in regije, na katere bi prehod na nizkoogljično gospodarstvo lahko negativno vplival. Doseganje cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov zahteva povečanje učinkovitosti in več inovacij v evropskem gospodarstvu, še zlasti pa bi morala ustvariti trajnostna delovna mesta, tudi v visokotehnoloških sektorjih, in privedi do izboljšanja kakovosti zraka in javnega zdravja.
- (20) V skladu z mednarodnimi zavezami v Pariškem sporazumu bi morale države članice poročati o ukrepih, ki jih sprejmejo za postopno odpravo subvencij za energijo, zlasti za fosilna goriva. Države članice se lahko pri poročanju odločijo, da bodo uporabile obstoječe opredelitve subvencij za fosilna goriva, ki se uporabljajo na mednarodni ravni.
- (21) Ker toplogredni plini in onesnaževala zraka večinoma izhajajo iz skupnih virov, ima lahko politika, katere namen je zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, zlasti v mestih vzporedne koristi tudi za javno zdravje in kakovost zraka, zlasti na mestnih območjih, s čimer bi se lahko izravnali nekateri ali vsi kratkoročni stroški zmanjševanja emisij toplogrednih plinov. Ker podatki, ki se sporočajo na podlagi Direktive (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, predstavljajo pomembne vhodne podatke za pripravo evidence toplogrednih plinov in nacionalnih načrtov, bi bilo treba priznati pomembnost priprave in poročanja skladnih podatkov med Direktivo (EU) 2016/2284 in evidenco toplogrednih plinov.
- (22) Izkušnje, pridobljene pri izvajanju Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, so pokazale potrebo po sinergijah in skladnosti s poročanjem na podlagi drugih pravnih instrumentov, zlasti Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, Uredbe (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ in Uredbe (ES) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Za zagotavljanje kakovosti poročanja o emisijah je bistvena uporaba skladnih podatkov za poročanje o emisijah toplogrednih plinov.
- (23) Skladno z močno zavezo Komisije boljšemu pravnemu urejanju in skladno s politiko, ki spodbuja raziskave, inovacije in naložbe, bi moral mehanizem upravljanja unije prispevati k znatnemu zmanjšanju upravnega bremena in zapletenosti za države članice in ustrezne deležnike, Komisijo in druge institucije Unije. Prav tako bi morale pomagati pri zagotovitvi skladnosti in ustreznosti politik in ukrepov na ravni Unije in na nacionalni ravni v zvezi s preoblikovanjem energetskega sistema v smeri trajnostnega nizkoogljičnega gospodarstva.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES (UL L 344, 17.12.2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

⁽³⁾ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

⁽⁴⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L 304, 14.11.2008, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006 (UL L 150, 20.5.2014, str. 195).

- (24) Doseganje ciljev energetske unije bi bilo treba zagotoviti s kombinacijo pobud Unije in usklajenimi nacionalnimi politikami, opredeljenimi v celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih. Sektorsko pravo Unije na področju energetike in podnebja določa zahteve v zvezi s poročanjem, ki so se izkazale kot uporabna orodja za uvajanje sprememb na nacionalni ravni. Njihova uvedba v različnih časovnih obdobjih je povzročila prekrivanja ter nezadostno upoštevanje sinergij in medsebojnih vplivov med področji politik na škodo stroškovne učinkovitosti. Zato bi bilo treba sedanje ločeno načrtovanje, poročanje in spremljanje na področju energetike in podnebja čim bolj racionalizirati in integrirati.
- (25) Celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti bi morali zajeti desetletna obdobja ter zagotoviti pregled nad obstoječim stanjem energetskega sistema in politike. Določati bi morali nacionalne cilje za vsako od petih razsežnosti energetske unije ter ustrezne politike in ukrepe za izpolnitev teh ciljev in temeljiti na analitični osnovi. V celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih, ki zajemajo prvo obdobje od leta 2021 do leta 2030, bi morali posebno pozornost posvetiti ciljem za leto 2030 za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, energijo iz obnovljivih virov, energijsko učinkovitost in elektroenergetsko medsebojno povezanost. Države članice bi si morale prizadevati, da bi bili celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti skladni s cilji Združenih narodov glede trajnostnega razvoja in da bi prispevali k njihovem doseganju. V celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih nacionalnih načrtih bi se lahko države članice opirale na obstoječe nacionalne strategije ali načrte. Za prvi osnutek in končno različico celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta je določen drugačen rok kot za poznejše načrte, da bi državam članicam zagotovili dovolj časa za pripravo prvih načrtov po sprejetju te uredbe. Kljub temu se države članice spodbuja, naj prve osnutke celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov predložijo čim prej v letu 2018, da bodo omogočene ustrezne priprave, zlasti na spodbujevalni dialog, ki bo leta 2018 sklican v skladu s sklepom 1/CP.21 Konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC).
- (26) Države članice bi morale pri pripravi svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov oceniti število energetskega revnih gospodinjstev, ob tem pa upoštevati domače energetske storitve, ki so potrebne, da bi v ustreznih nacionalnih okoliščinah lahko zagotovili osnovni življenjski standard, obstoječe socialne in druge ustrezne politike, ter okvirne smernice Komisije glede ustreznih kazalnikov, vključno z geografsko razpršenostjo, ki temeljijo na skupnem pristopu glede energetske revščine. Če država članica ugotovi, da ima veliko število energetskega revnih gospodinjstev, mora v svoj načrt vključiti okvirni nacionalni cilj za zmanjšanje energetske revščine.
- (27) Uvesti bi bilo treba obvezno predlogo za celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, ki bi zagotavljala, da bi bili vsi nacionalni načrti dovolj obsežni, ter olajšala primerjavo in združevanje nacionalnih načrtov, hkrati pa zagotavljala dovolj prožnosti za države članice pri določanju podrobnosti nacionalnih načrtov, ki bi odražale nacionalne preference in posebnosti.
- (28) Izvajanje politik in ukrepov na področjih energetike in podnebja ima učinek na okolje. Zato bi morale države članice javnosti zagotoviti čimprejšnje in učinkovite možnosti sodelovanja in posvetovanja o pripravi celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov v skladu, kadar je ustrezno, z določbami Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Konvencije Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo z dne 25. junija 1998 o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (v nadaljnjem besedilu: Aarhuska konvencija). Države članice bi morale tudi zagotoviti udeležbo socialnih partnerjev v pripravi celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ter si pri izpolnjevanju svojih obveznosti v zvezi z javnim posvetovanjem prizadevati za omejitev upravne zapletenosti.
- (29) Pri opravljanju javnih posvetovanj in v skladu z Aarhusko konvencijo bi si morale države članice prizadevati za zagotovitev enakopravnega sodelovanja, za to, da je javnost prek javnih objav ali na druge primerne načine, kot so elektronski mediji, obveščena, da lahko dostopa do vseh ustreznih dokumentov, in da se vzpostavijo praktične ureditve v zvezi z udeležbo javnosti.
- (30) Vsaka država članica bi morala vzpostaviti stalno platformo za dialog o energiji na več ravneh, ki bi povezala lokalne oblasti, organizacije civilne družbe in poslovno skupnost, vlagatelje in druge ustrezne deležnike, da bi razpravljali o različnih predvidenih možnostih za energetske in podnebno politiko. V okviru tega dialoga bi

⁽¹⁾ Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

moralo biti mogoče razpravljati o celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih ter dolgoročnih podnebnih in energetskih strategijah države članice. Dialog lahko poteka prek katere koli nacionalne strukture, kot so spletno mesto, javna posvetovalna platforma ali drugo interaktivno komunikacijsko orodje.

- (31) Regionalno sodelovanje je ključnega pomena za zagotovitev dejanskega in stroškovno optimalnega doseganja ciljev energetske unije. Komisija bi morala olajšati tovrstno sodelovanje med državami članicami. Države članice bi morale dobiti možnost predložitve pripomb na celovite nacionalne energetske in podnebne načrte drugih držav članic, preden se ti dokončajo, da se preprečijo nedoslednosti in morebitni negativni učinki na druge države članice ter zagotovi, da se skupni cilji uresničujejo s skupnimi prizadevanji. Regionalno sodelovanje pri pripravi in dokončanju celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ter njihovo naknadno izvajanje bi moralo biti bistveno za izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti ukrepov ter za spodbujanje povezovanja trgov in energetske varnosti.
- (32) Kadar sodelujejo v okviru te uredbe, bi morale države članice upoštevati obstoječe regionalne forume za sodelovanje, kot so načrt medsebojnega povezovanja na baltskem energetskem trgu (BEMIP), povezanost Srednje in Jugovzhodne Evrope s plinovodi (CESEC), srednje-zahodni regionalni energetski trg (CWREM), pobudo severnomorskih držav za priobalno omrežje (NSCOGI), petstranski energetski forum, medsebojni povezanosti v jugozahodni Evropi in evro-sredozemsko partnerstvo. Države članice se spodbuja, da predvidijo sodelovanje s podpisnicami Energetske skupnosti, članicami Evropskega gospodarskega prostora iz tretjih držav in po potrebi z drugimi zadevnimi tretjimi državami. Z namenom spodbujanja povezovanja trgov, stroškovno učinkovitih politik, učinkovitega sodelovanja, partnerstva in svetovanja lahko Komisija opredeli tudi dodatne priložnosti za regionalno sodelovanje v okviru ene ali več od petih razsežnosti energetske unije in v skladu s to uredbo ter na podlagi dolgoročne vizije in obstoječih tržnih pogojev.
- (33) Komisija lahko začne razprave z ustreznimi tretjimi državami, da preuči, ali bi lahko tudi na te države razširili uporabo določb, uvedenih s to uredbo, zlasti tistih, ki so povezane z regionalnim sodelovanjem.
- (34) Celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti bi morali biti stabilni, da se zagotovijo preglednost in predvidljivost nacionalnih politik in ukrepov ter s tem varnost naložb. V desetletnem obdobju, ki ga zajemajo nacionalni načrti, bi jih bilo treba vendarle posodobiti, da se državam članicam omogoči prilagoditev na bistvene spremembe okolice. Države članice bi morale imeti možnost, da načrte, ki zajemajo obdobje od leta 2021 do leta 2030, posodobijo do 30. junija 2024. Cilji in prispevki bi se morali spreminjati samo zato, da se odražajo povečane splošne ambicije, zlasti v zvezi s cilji za leto 2030 za področji energetike in podnebja. Kot del posodobitev bi si države članice morale prizadevati za blažitev morebitnih negativnih učinkov na okolje, ki se pokažejo v okviru celovitega poročanja.
- (35) Stabilne dolgoročne strategije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov so ključnega pomena, saj prispevajo k preobrazbi gospodarstva, delovnim mestom, rasti in doseganju širših ciljev trajnostnega razvoja ter omogočajo približevanje dolgoročnemu cilju, ki je določen s Pariškim sporazumom, na pošten in stroškovno učinkovit način. Poleg tega so pogodbenice Pariškega sporazuma pozvane, da do leta 2020 sporočijo svoje dolgoročne strategije za razvoj z nizkimi emisijami toplogrednih plinov do sredine stoletja. V zvezi s tem je Evropski svet 22. marca 2018 pozval Komisijo, naj do prvega četrtletja 2019 predstavi predlog strategije za dolgoročno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v Uniji v skladu s Pariškim sporazumom in ob upoštevanju celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov.
- (36) Države članice bi morale razviti dolgoročne strategije za vsaj 30 let, ki bodo prispevale k izpolnjevanju obveznosti držav članic v skladu z UNFCCC in Pariškim sporazumom, v okviru cilja Pariškega sporazuma o ohranitvi dviga povprečne globalne temperature na precej pod 2 °C glede na predindustrijsko raven in za prizadevanja za omejitev dviga temperature na 1,5 °C glede na predindustrijsko raven ter doseganje dolgoročnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in povečanja odvzemov po ponorih v vseh sektorjih v skladu s ciljem Unije. Države članice bi morale svoje dolgoročne strategije razviti na odprt in pregleden način ter javnosti zagotoviti dejanske možnosti za sodelovanje pri njihovi pripravi. Njihovi celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti ter dolgoročne strategije bi morali biti usklajeni.
- (37) Sektor rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva (LULUCF) je zelo izpostavljen podnebnim spremembam in zelo občutljiv nanje. Obenem ima zelo velik potencial za zagotavljanje dolgoročnih podnebnih koristi ter lahko znatno prispeva k doseganju dolgoročnih evropskih in mednarodnih podnebnih ciljev. K blažitvi podnebnih sprememb lahko prispeva na več načinov, zlasti z zmanjševanjem emisij ter vzdrževanjem in

povečevanjem ponorov in zalog ogljika, pa tudi z zagotavljanjem biomaterialov, ki lahko nadomestijo fosilno ali ogljično intenzivne materiale. Dolgoročne strategije v podporo trajnostnim naložbam za povečanje učinkovite sekvestracije ogljika, trajnostno gospodarjenje z viri ter dolgoročno stabilnost in prilagodljivost skladišč ogljika so bistvenega pomena.

- (38) Pri razvoju dodatnih medsebojnih povezav je treba opraviti popolno oceno stroškov in koristi, vključno z vsemi tehničnimi, socialno-ekonomskimi in okoljskimi vplivi, kot zahteva Uredba (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in upoštevati pozitivne zunanje učinke medsebojne povezanosti, kot so vključevanje obnovljivih virov energije, zanesljiva oskrba z energijo in večja konkurenca na notranjem trgu.
- (39) Tako kot velja za načrtovanje, sektorsko pravo Unije na področju energetike in podnebja določa zahteve v zvezi s poročanjem, od katerih so se poleg reform trga mnoge izkazale kot uporabna orodja za uvajanje sprememb na nacionalni ravni, vendar so bile te zahteve uvedene ob različnih trenutkih, kar je povzročilo prekrivanja ter stroškovno neučinkovitost, pa tudi nezadostno upoštevanje sinergij in medsebojnih vplivov med področji politik, kot so blažitev emisij toplogrednih plinov, energija iz obnovljivih virov, energijska učinkovitost in povezovanje trgov. Za vzpostavitev pravega ravnotežja med potrebo po zagotovitvi ustreznega spremljanja izvajanja celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov in potrebo po zmanjšanju upravne zapletenosti bi države članice morale uvesti dveletna poročila o napredku pri izvajanju načrtov in drugih gibanjih v energetskem sistemu. Vendar bi bila na letni ravni še vedno potrebna nekatera poročila, zlasti v zvezi z zahtevami poročanja na področju podnebja, ki izhajajo iz UNFCCC in prava Unije.
- (40) Iz celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih poročil o napredku držav članic bi morali biti razvidni sestavni deli, določeni v predlogi za celovite nacionalne energetske in podnebne načrte. Predloga za celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku bi morala biti podrobno določena v naknadnih izvedbenih aktih ob upoštevanju njihove tehnične narave in dejstva, da je treba prva poročila o napredku predložiti leta 2023. Poročila o napredku bi bilo treba pripravljati, da se zagotovi preglednost v odnosu do Unije, drugih držav članic, regionalnih in lokalnih organov, akterjev na trgu, vključno z odjemalci, ter drugih zadevnih deležnikov in širše javnosti. Obsegati bi morala vseh pet razsežnosti energetske unije in v prvem obdobju hkrati nameniti pozornost področjem, ki jih zajemajo cilji podnebne in energetske politike do leta 2030.
- (41) V okviru UNFCCC se od Unije in njenih držav članic zahteva, da z uporabo primerljivih metodologij, dogovorjenih v okviru konference pogodbenic, pripravijo, redno posodablajo, objavijo in poročajo konferenci pogodbenic o nacionalnih evidencah antropogenih emisij po virih in vseh po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov. Sezname emisij toplogrednih plinov so ključnega pomena za spremljanje napredka pri izvajanju v zvezi z razsežnostjo razogljčenja in oceno skladnosti s zakonodajnimi akti s področja podnebja, zlasti z Uredbo (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in Uredbo (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (42) Sklep 1/CP.16 konference pogodbenic UNFCCC zahteva sprejetje nacionalnih ureditev za ocenjevanje antropogenih emisij po virih in vseh po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov. Ta uredba bi morala omogočiti sprejetje teh nacionalnih ureditev.
- (43) Izkušnje z izvajanjem Uredbe (EU) št. 525/2013 so razkrile pomen preglednosti, točnosti, doslednosti, popolnosti in primerljivosti informacij. Na podlagi teh izkušenj bi ta uredba morala zagotavljati, da države članice uporabljajo verodostojne in dosledne podatke in predpostavke v vseh petih razsežnostih, objavljajo celovite informacije o predpostavkah, parametrih in metodologijah, ki se uporabljajo pri končnih scenarijih in projekcijah, ob upoštevanju statističnih omejitev, poslovno občutljivih podatkov in skladnosti s pravili o varstvu podatkov ter

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo in razveljavitvi Odločbe št. 1364/2006/ES in spremembi uredb (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009 (UL L 115, 25.4.2013, str. 39).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 1).

poročajo o svojih politikah, ukrepih in napovedih kot ključni sestavni del poročil o napredku. Informacije v teh poročilih bi morale biti nujne za izkazovanje pravočasnega izvajanja zavez na podlagi Uredbe (EU) 2018/842. Upravljanje in stalno izboljševanje sistemov na ravni Unije in držav članic bi morala skupaj z boljšimi smernicami za poročanje bistveno prispevati k stalnemu izboljševanju informacij, potrebnih za spremljanje napredka v zvezi z razsežnostjo razogljčenja.

- (44) Ta uredba bi morala zagotoviti, da bi države članice poročale o prilagajanju na podnebne spremembe ter zagotavljanju finančne in tehnološke podpore ter podpore za krepitev zmogljivosti državam v razvoju, kar bi olajšalo izvajanje zavez Unije na podlagi UNFCCC in Pariškega sporazuma. Informacije o nacionalnih prilagoditvenih ukrepih in podpori so pomembne tudi v okviru celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte, zlasti v zvezi s prilagajanjem na tiste negativne učinke podnebne spremembe, ki so povezani z zanesljivostjo oskrbe z energijo v Uniji, kot sta razpoložljivost vode za hlajenje v elektrarnah in razpoložljivost biomase za pridobivanje energije, informacije o podpori pa so pomembne za zunanjo razsežnost energetske unije.
- (45) V Pariškem sporazumu je znova potrjeno, da bi morale pogodbenice pri sprejemanju ukrepov za boj proti podnebnim spremembam spoštovati, spodbujati in upoštevati svoje obveznosti v zvezi s človekovimi pravicami in enakostjo spolov. Države članice bi zato morale ustrezno vključiti razsežnosti človekovih pravic in enakosti spolov v svoje celovite nacionalne energetske in podnebne načrte ter dolgoročne strategije. V okviru dvoletnih poročil o napredku bi morale poročati o tem, kako z izvajanjem svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte prispevajo k spodbujanju človekovih pravic in enakosti spolov.
- (46) Za omejitev upravnega bremena za države članice in Komisijo bi slednja morala vzpostaviti spletno platformo (v nadaljnjem besedilu: e-platforma), ki bi olajšala komunikacijo in spodbujala sodelovanje ter izboljšala javni dostop do informacij. To bi moralo olajšati pravočasno oddajo poročil, pa tudi izboljšati preglednost nacionalnega poročanja. E-platforma bi morala dopolnjevati obstoječe procese poročanja, podatkovne zbirke in e-orodja, na primer tista, ki jih uporabljajo Evropska agencija za okolje, Eurostat, Skupno raziskovalno središče, ter izkušnje, pridobljene s sistemom za okoljsko ravnanje in presojo, ki ga je vzpostavila Unija, ter temeljiti na njih in jih izkoriščati.
- (47) Komisija bi morala zagotoviti, da so končni celoviti nacionalni energetske in podnebne načrti javno dostopni na spletu. Komisija bi morala uporabljati e-platformo, ko bo začela delovati, in na njej hraniti in javno objavljati končne celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, njihove posodobitve, dolgoročne strategije in druge ustrezne informacije za poročanje, ki jih zagotovijo države članice. Komisija do začetka delovanja e-platforme omogoča spletni dostop do končnih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte prek svojega spletnega mesta.
- (48) Glede podatkov, ki jih je treba Komisiji posredovati v okviru nacionalnega načrtovanja in poročanja, informacije držav članic ne bi smele podvajati podatkov in statistike, ki so že na razpolago prek Eurostata v okviru Uredbe (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ v enaki obliki, kot jo določa obveznost načrtovanja in poročanja iz te uredbe ter so še vedno na voljo pri Komisiji (Eurostat) v enakih vrednostih. Kadar so na voljo in kadar je primerno z vidika pravočasnosti, bi morali poročani podatki in projekcije v celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte temeljiti na podatkih Eurostata in metodologiji, ki se uporablja za poročanje evropske statistike v skladu z Uredbo (ES) št. 223/2009, in biti z njimi skladni.
- (49) Komisija bo morala nujno oceniti osnutke celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte, celovite nacionalne energetske in podnebne načrte in glede na poročila o napredku tudi njihovo izvajanje z vidika skupnega doseganja ciljev strategije za energetske unije, zlasti z vidika oblikovanja v celoti delujoče in odporne energetske unije. Za prvo desetletno obdobje to zadeva zlasti doseganje ciljev Unije za leto 2030 za področji energetike in podnebja ter nacionalnih prispevkov k tem ciljem. Takšno ocenjevanje bi bilo treba izvesti vsaki dve leti, enkrat letno pa samo po potrebi, in moralo bi biti konsolidirano v sporočilih Komisije o stanju energetske unije.
- (50) Ob ustreznem upoštevanju pravice Komisije do pobude, rednega zakonodajnega postopka in institucionalnega ravnovesja moči bi morala Evropski parlament in Svet vsako leto preučiti napredek, ki ga je energetska unija dosegla pri vseh razsežnostih energetske in podnebne politike.

(1) Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).

- (51) Komisija bi morala oceniti splošen učinek politik in ukrepov iz celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov na delovanje ukrepov Unije na področju podnebne in energetske politike, zlasti ali so potrebne dodatne politike in ukrepi Unije, saj je treba v Uniji v skladu z zavezami iz Pariškega sporazuma še bolj zmanjšati emisije toplogrednih plinov in odvzemov.
- (52) Letalstvo vpliva na globalno podnebje z izpusti CO₂, pa tudi z drugimi emisijami, vključno z emisijami dušikovih oksidov in mehanizmi, kot so krepitev cirusov. Ob upoštevanju hitrega razvoja znanstvenega razumevanja teh vplivov je v Uredbi (EU) št. 525/2013 že določena posodobljena ocena vplivov letalstva, ki niso povezani s CO₂, na globalno podnebje. Pri tem uporabljeno modeliranje bi bilo treba prilagoditi znanstvenemu napredku. Komisija bi morala na podlagi svojih ocen takšnih vplivov do 1. januarja 2020 predložiti posodobljeno analizo vplivov letalstva, ki niso povezani s CO₂, ki bi jo po potrebi spremljal predlog, kako te vplive najbolje obravnavati.
- (53) V skladu z veljavnimi smernicami UNFCCC za poročanje o emisijah toplogrednih plinov izračun emisij metana in poročanje o njih temeljita na potencialu globalnega segrevanja v obdobju 100 let. Zaradi visokega potenciala globalnega segrevanja in razmeroma kratke razpolovne dobe metana v atmosferi, kar znatno vpliva na podnebje na kratki in srednji rok, bi morala Komisija preučiti, kako bi izvajanje politik in ukrepov za zmanjšanje kratko- in srednjeročnih učinkov emisij metana vplivalo na emisije toplogrednih plinov v Uniji. Komisija bi morala preučiti možnosti politike za hitro obravnavo emisij metana in predlagati strateški načrt Unije za metan kot sestavni del dolgoročne strategije Unije v skladu s to uredbo.
- (54) Med Komisijo in državami članicami ter po potrebi med državami članicami bi moral potekati stalen dialog, kar bi pomagalo zagotoviti skladnost med nacionalnimi politikami in politikami Unije ter cilji energetske unije. Komisija bi po potrebi morala izdati priporočila državam članicam, tudi o stopnji ambicioznosti osnutkov celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov, o naknadnem izvajanju politik in ukrepov priglašeni celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ter o drugih nacionalnih politikah in ukrepih, ki so pomembni za izvajanje energetske unije. Čeprav priporočila niso zavezujoča, kakor je določeno v členu 288 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), bi jih morale države članice vseeno ustrezno upoštevati in v naknadnih poročilih o napredku pojasniti, kako so to storile. Kar zadeva energijo iz obnovljivih virov, naj ocena Komisije temelji na objektivnih merilih. Če Komisija izda priporočilo v zvezi z osnutkom nacionalnega načrta države članice, bi morala to storiti čim prej, saj mora, po eni strani, sešteti določene predvidene kvantitativne prispevke vseh držav članic, ker le tako lahko oceni ambicioznost na ravni Unije, po drugi strani pa bi bilo treba zadevni državi članici zagotoviti dovolj časa, da priporočila Komisije ustrezno upošteva, preden konča svoj nacionalni načrt, in se izogniti tveganju zamud pri pripravi nacionalnega načrta zadevne države članice.
- (55) Stroškovno učinkovita uvedba energije iz obnovljivih virov je eno od ključnih objektivnih meril za oceno prispevkov držav članic. Stroškovna struktura uvajanja energije iz obnovljivih virov je zapletena in se močno razlikuje med državami članicami. Ne zajema le stroškov sistemov podpore, temveč med drugim tudi stroške, povezane s priključitvijo naprav, rezervnim sistemom, zagotavljanjem varnosti sistema, in stroške, ki jih je treba kriti v povezavi z zagotavljanjem spoštovanja okoljskih omejitev. Pri primerjavi držav članic na podlagi tega merila bi bilo torej treba upoštevati vse stroške, povezane z uvedbo, ne glede na to, ali jih krijejo države članice, končni odjemalci ali razvijalci projektov. Priporočila Komisije glede ambicij držav članic v zvezi z energijo iz obnovljivih virov bi morala temeljiti na enačbi iz te uredbe, ki temelji na objektivnih merilih. Pri oceni ambicij držav članic v zvezi z energijo iz obnovljivih virov bi bilo torej treba navesti relativna prizadevanja držav članic, obenem pa upoštevati tudi relevantne okoliščine, ki vplivajo na razvoj energije iz obnovljivih virov. Ocena bi morala vključevati tudi podatke, prejete od neodvisnih virov kvantitativnih ali kvalitativnih podatkov.
- (56) Če ambicioznost celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ali njihovih posodobitev ne bi zadoščala za skupno doseganje ciljev energetske unije in v prvem obdobju zlasti ciljev za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost, bi morala Komisija sprejeti ukrepe na ravni Unije, da bi zagotovila skupno doseganje teh ciljev (tako bi zapolnila morebitno vrzel pri prizadevanjih). Če napredek, ki ga doseže Unija na poti uresničevanja teh ciljev, ne bi zadoščal za njihovo realizacijo, bi morala Komisija poleg izdaje priporočil predlagati ukrepe in izvajati pooblastila na ravni Unije ali pa bi morale države članice sprejeti dodatne ukrepe, da

se zagotovi doseganje teh ciljev (tako bi se zapolnila morebitna „vrzel v realizaciji“). Poleg tega bi bilo treba pri teh ukrepih upoštevati tudi začetna prizadevanja držav članic za uresničitev cilja v zvezi z energijo iz obnovljivih virov za leto 2030, tako da leta 2020 ali že prej dosežejo delež energije iz obnovljivih virov nad svojimi nacionalnimi zavezujočimi cilji ali tako da že zgodaj dosežejo napredek pri doseganju nacionalnega zavezujočega cilja do leta 2020 ali pri uresničevanju svojega prispevka k zavezujočemu cilju Unije vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2030. Taki ukrepi na področju energije iz obnovljivih virov lahko vključujejo tudi prostovoljne finančne prispevke držav članic za mehanizem Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov, ki ga upravlja Komisija; ti prispevki bi se uporabili za prispevanje k najbolj stroškovno učinkovitim projektom na področju energije iz obnovljivih virov po vsej Uniji, s čimer bi bilo državam članicam omogočeno, da k doseganju cilja Unije prispevajo ob najnižjih možnih stroških. Nacionalni cilji držav članic za energijo iz obnovljivih virov za leto 2020 bi se morali uporabiti kot izhodiščni deleži energije iz obnovljivih virov od leta 2021 naprej in bi jih bilo treba ohraniti med celotnim obdobjem. Na področju energijske učinkovitosti je lahko cilj dodatnih ukrepov zlasti izboljšanje energijske učinkovitosti izdelkov, stavb in prometa.

- (57) Nacionalni cilji držav članic v zvezi z energijo iz obnovljivih virov za leto 2020 iz Priloge I k Direktivi (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ bi se morali uporabiti kot izhodišče za njihove nacionalne okvirne začrtane poteke za obdobje od leta 2021 do leta 2030, razen če se določena država članica prostovoljno odloči, da bo določila višje izhodišče. Poleg tega bi morali za to obdobje predstavljati tudi obvezni izhodiščni delež, ki je prav tako del Direktive (EU) 2018/2001. Posledično delež energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije posameznih držav članic v tem obdobju ne bi smel biti nižji od njihovega izhodiščnega deleža.
- (58) Če država članica ne ohrani svojega izhodiščnega deleža, kot se izmeri v obdobju enega leta, bi morala v roku enega leta sprejeti dodatne ukrepe za zapolnitev te vrzeli v svojem izhodiščnem scenariju. Kadar je država članica uspešno sprejela take potrebne ukrepe in tako izpolnila svojo obveznost zapolnitve vrzeli, bi bilo treba šteti, da izpolnjuje obvezne zahteve svojega osnovnega scenarija od trenutka, ko se je zadevna vrzel pojavila, in sicer na podlagi te uredbe in Direktive (EU) 2018/2001.
- (59) Da se državam članicam in Komisiji omogoči ustrezno spremljanje in sprejetje zgodnjih popravilnih ukrepov ter da bi se izognili okoriščanju, bi morali okvirni začrtani poteki vseh držav članic in posledično tudi okvirni začrtani potek Unije v letih 2022, 2025 in 2027, doseči vsaj določene minimalne deleže skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov, predvidenega za leto 2030, kakor je določeno v tej uredbi. Komisija bo oceno o doseganju teh referenčnih vrednosti v letih 2022, 2025 in 2027, opravila med drugim na podlagi celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih poročil o napredku držav članic, ki bi jih morale te predložiti. Države članice, ki ne dosegajo referenčnih vrednosti, bi morale v naslednjem poročilu o napredku pojasniti, kako bodo zapolnile to vrzel. Če okvirne referenčne vrednosti Unije niso dosežene, bi morale države članice, ki niso dosegle svojih referenčnih vrednosti, vrzel zapolniti z izvajanjem dodatnih ukrepov.
- (60) Unija in države članice bi si morale prizadevati za zagotovitev najnovejših informacij o svojih emisijah toplogrednih plinov in odvzemih. S to uredbo bi bilo treba omogočiti pripravo takšnih ocen v najkrajšem možnem času z uporabo statističnih in drugih informacij, kot so, po potrebi, podatki iz vesolja, ki se zagotavljajo v okviru programa Copernicus, ki je bil vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 377/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter drugih satelitskih sistemov.
- (61) Na podlagi Uredbe (EU) 2018/842 bi se moral nadaljevati pristop letnega cikla zavez, sprejet z Odločbo št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Za ta pristop je potreben celovit pregled evidenc držav članic o toplogrednih plinih, da se omogočita ocena skladnosti in po potrebi uporaba popravilnih ukrepov. Na ravni Unije je treba uvesti postopek pregledovanja evidenc toplogrednih plinov, ki jih predložijo države članice, da se zagotovi verodostojna, dosledna, pregledna in pravočasna ocena skladnosti z Uredbo (EU) 2018/842.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (glej stran 82 tega Uradnega lista).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 377/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o vzpostavitvi programa Copernicus in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 911/2010 (UL L 122, 24.4.2014, str. 44).

⁽³⁾ Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 136).

- (62) Države članice in Komisija bi morale zagotoviti tesno sodelovanje v zvezi z vsemi zadevami, ki se nanašajo na izvajanje energetske unije, ob tesnem sodelovanju Evropskega parlamenta pri zadevah, povezanih s to uredbo. Komisija bi morala po potrebi pomagati državam članicam pri izvajanju te uredbe, zlasti v povezavi s sprejetjem celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov in s tem povezano krepitevijo zmogljivosti, vključno z mobilizacijo notranjih virov iz notranje zmogljivost modeliranja in po potrebi zunanjim strokovnim znanjem in izkušnjami.
- (63) Države članice bi morale zagotoviti, da njihovi celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti upoštevajo zadnja priporočila za posamezne države članice, izdana v okviru evropskega semestra.
- (64) Države članice bi morale uporabiti načelo „energijska učinkovitost na prvem mestu“, kar pomeni, da bi bilo treba pred sprejetjem odločitev glede energetskih načrtov, politike in naložb preučiti, ali bi lahko stroškovno učinkoviti ter tehnično, gospodarsko in okoljsko sprejemljivi alternativni ukrepi za energijsko učinkovitost v celoti ali delno nadomestili predvidene ukrepe na področju načrtovanja, politike in naložb, hkrati pa še vedno dosegli cilje posameznih odločitev. To vključuje zlasti obravnavo energijske učinkovitosti kot ključnega elementa in dejavnika pri prihodnjih odločitvah o naložbah v energetska infrastrukturo v Uniji. Te stroškovno učinkovite alternativne možnosti vključujejo ukrepe za učinkovitejše povpraševanje in ponudbo energije, zlasti s stroškovno učinkovitimi prihranki končne porabe energije, pobudami za prilagajanje odjema ter učinkovitejšo pretvorbo, prenosom in distribucijo energije. Države članice bi morale tudi spodbujati širjenje tega načela v regionalni in lokalni upravi ter v zasebnem sektorju.
- (65) Evropska agencija za okolje bi morala po potrebi in skladno s svojim letnim delovnim programom Komisiji pomagati pri ocenjevanju, spremljanju in poročanju.
- (66) Pooblastila za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU bi bilo treba prenesti na Komisijo, da bi spremenila splošni okvir za celovite nacionalne energetske in podnebne načrte (predloga) ter ga tako prilagodila spremembam okvira podnebne in energetske politike Unije, ki so neposredno in izrecno povezane s prispevki Unije v okviru UNFCCC in Pariškega sporazuma, upoštevala spremembe potencialov globalnega segrevanja in mednarodno dogovorjenih smernic za evidence, določila vsebinske zahteve glede sistema evidenc Unije in vzpostavila registre. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁽¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov bi morala Evropski parlament in Svet zlasti prejeti vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov. Po potrebi bi morala upoštevati tudi sklepe, sprejete na podlagi UNFCCC in Pariškega sporazuma.
- (67) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te uredbe, zlasti kar zadeva celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku; celovito poročanje o nacionalnih prilagoditvenih ukrepih; finančno in tehnološko podporo državam v razvoju in prihodkih z dražb; letnim poročanjem o okvirnih evidencah toplogrednih plinov, evidencah toplogrednih plinov ter obračunanih emisijah toplogrednih plinov in odvezemih; mehanizem Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov; nacionalni sistemi evidenc; pregled evidenc; sistem Unije in nacionalni sistemi za politike in ukrepe ter projekcije; in poročanje o politikah in ukrepih ter projekcijah toplogrednih plinov, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾.
- (68) Da bi izvajala izvedbena pooblastila, določena v tej uredbi, bi morala Komisiji pri njenih nalogah na podlagi te uredbe pomagati Odbor za podnebne spremembe, s katerim se ponovno vzpostavlja obstoječi Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen s členom 8 Sklepa 93/389/EGS, členom 9 Sklepa 280/2004/ES in členom 26 Uredbe (EU) št. 525/2013, ter Odbor za energetska unija. Da bi zagotovili doslednost politik in si prizadevali za čim večjo sinergijo med sektorji, bi morali biti pri izvajanju te uredbe na seje obeh odborov povabljeni strokovnjaki tako na področju podnebja kot energije.

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (69) Komisija bi morala leta 2024, nato pa vsakih pet let, pregledati uporabo te uredbe ter po potrebi predlagati spremembe za zagotovitev njene pravilne uporabe in doseganja njenih ciljev. Ti pregledi bi morali upoštevati razvoj, podlaga zanje pa bi morali biti rezultati globalnega pregleda stanja Pariškega sporazuma.
- (70) Ta uredba bi morala vključevati, spreminjati, nadomeščati in odpraviti določene obveznosti načrtovanja, poročanja in spremljanja, ki jih trenutno vsebujejo sektorski zakonodajni akti Unije za področji energetike in podnebja, in sicer za zagotovitev racionaliziranega in celostnega pristopa k glavnim področjem načrtovanja, poročanja in spremljanja. Zato bi bilo treba ustrezno spremeniti naslednje zakonodajne akte:
- Direktivo 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - Direktivo 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
 - Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;
 - Uredbo (ES) št. 663/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾;
 - Uredbo (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾;
 - Direktivo 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾;
 - Direktivo Sveta 2009/119/ES ⁽⁷⁾;
 - Direktivo 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾;
 - Direktivo 2012/27/EU;
 - Direktivo 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾;
 - Direktivo Sveta (EU) 2015/652 ⁽¹⁰⁾.
- (71) Zaradi skladnosti in pravne varnosti nič v tej uredbi ne bi smelo preprečevati uporabe odstopanj v skladu z ustreznimi sektorskim pravom Unije na področju električne energije in pripravljenosti na tveganje v zvezi z električno energijo.
- (72) Ta uredba bi morala v celoti vključevati tudi določbe Uredbe (EU) št. 525/2013. Posledično bi bilo treba s 1. januarjem 2021 razveljaviti Uredbo (EU) št. 525/2013. Vendar da se zagotovi, da se izvajanje Odločbe št. 406/2009/ES nadaljuje na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013 in da določeni vidiki, povezani z izvajanjem Kjotskega protokola, ostanejo zapisani v pravo, je pomembno, da se določene določbe uporabljajo po navedenem datumu.
- (73) Ker ciljev te uredbe države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepanja lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

⁽¹⁾ Direktiva 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov (UL L 164, 30.6.1994, str. 3).

⁽²⁾ Direktiva 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL L 350, 28.12.1998, str. 58).

⁽³⁾ Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L 140, 5.6.2009, str. 114).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 663/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vzpostavitvi programa za podporo oživitvi gospodarstva z dodelitvijo finančne pomoči Skupnosti energetskim projektom (UL L 200, 31.7.2009, str. 31).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (UL L 211, 14.8.2009, str. 36).

⁽⁶⁾ Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 94).

⁽⁷⁾ Direktiva Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov (UL L 265, 9.10.2009, str. 9).

⁽⁸⁾ Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb (UL L 153, 18.6.2010, str. 13).

⁽⁹⁾ Direktiva 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju in spremembi Direktive 2004/35/ES (UL L 178, 28.6.2013, str. 66).

⁽¹⁰⁾ Direktiva Sveta (EU) 2015/652 z dne 20. aprila 2015 o določitvi metod izračuna in zahtev glede poročanja na podlagi Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva (UL L 107, 25.4.2015, str. 26).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja mehanizem upravljanja za:
 - (a) izvajanje strategij in ukrepov, zasnovanih za izpolnitev ciljev energetske unije in dolgoročnih zavez Unije glede emisij toplogrednih plinov, skladnih s Pariškim sporazumom, za prvo desetletno obdobje od leta 2021 do leta 2030 pa zlasti energetskih in podnebnih ciljev Unije za leto 2030;
 - (b) spodbujanje sodelovanja med državami članicami, po potrebi tudi na regionalni ravni, zasnovanega za doseganje ciljev energetske unije;
 - (c) zagotavljanje pravočasnosti, preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti poročanja Unije in njenih držav članic sekretariatu UNFCCC in sekretariatu Pariškega sporazuma;
 - (d) prispevanje k večji regulativni varnosti in varnosti za vlagatelje ter pomoč pri celovitem izkoriščanju priložnosti za gospodarski razvoj, spodbujanje naložb, ustvarjanje delovnih mest ter socialno kohezijo.

Mehanizem upravljanja temelji na dolgoročnih strategijah, celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih, ki obsegajo desetletna obdobja z začetkom od 2021 do 2030, z njimi povezanih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih poročilih o napredku držav članic in ureditvam za celovito spremljanje s strani Komisije. Mehanizem upravljanja javnosti zagotavlja dejanske priložnosti za sodelovanje pri pripravi teh nacionalnih načrtov in dolgoročnih strategij. Opredeljuje strukturiran, pregleden, iterativen proces med Komisijo in državami članicami z namenom dokončanja celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov in njihovega naknadnega izvajanja, vključno z upoštevanjem regionalnega sodelovanja ter ustreznega ukrepanja Komisije.

2. Ta uredba se uporablja za pet razsežnosti energetske unije, ki so tesno povezane in se vzajemno krepijo:
 - (a) energetska varnost;
 - (b) notranji trg energije;
 - (c) energetska učinkovitost;
 - (d) razogljichenje ter
 - (e) raziskave, inovacije in konkurenčnost.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Uporabljajo se naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „politike in ukrepi“ pomeni vse instrumente, ki prispevajo k doseganju ciljev celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov in/ali izvajanju zavez iz točk (a) in (b) člena 4(2) UNFCCC, lahko pa vključujejo tudi tiste, katerih glavni cilj ni omejevanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov ali sprememba energetskega sistema;
- (2) „obstoječe politike in ukrepi“ pomeni izvedene politike in ukrepe ter sprejete politike in ukrepe;
- (3) „izvedene politike in ukrepi“ pomeni politike in ukrepe, za katere na dan predložitve celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta ali celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega poročila o napredku velja eno ali več od naštetega: pravo Unije ali nacionalno pravo, ki se neposredno uporablja, je v veljavi, sklenjen je bil eden ali več prostovoljnih dogovorov, finančna sredstva so bila dodeljena, uporabljeni so bili človeški viri;

- (4) „sprejete politike in ukrepi“ pomeni politike in ukrepe, za katere je na dan predložitve celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta ali celovitega nacionalnega energetskega in podnebne poročila o napredku bila sprejeta uradna odločitev vlade in obstaja jasna zavezanost k začetku izvajanja;
- (5) „načrtovane politike in ukrepi“ pomeni možnosti, ki se preučujejo in zanje obstaja dejanska verjetnost sprejetja in izvajanja po datumu predložitve celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta ali celovitega nacionalnega energetskega in podnebne poročila o napredku;
- (6) „sistem za politike in ukrepe ter projekcije“ pomeni sistem institucionalnih, pravnih in postopkovnih ureditev, vzpostavljenih za poročanje o politikah in ukrepih ter projekcijah v zvezi z antropogenimi emisijami toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ter energetskim sistemom, kot se med drugim zahteva v skladu s členom 39;
- (7) „projekcije“ pomeni napovedi antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ali razvoja energetskega sistema vključno z vsaj kvantitavnimi ocenami za zaporedje prihodnjih štirih let, ki se končajo na 0 ali 5 neposredno po letu poročanja;
- (8) „projekcije brez ukrepov“ pomeni projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, iz katerih so izključeni učinki vseh politik in ukrepov, načrtovanih, sprejetih ali izvajanih po letu, ki je izbrano za izhodišče zadevne projekcije;
- (9) „projekcije z ukrepi“ pomeni projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, ki zajemajo učinke sprejetih in izvajanih politik in ukrepov na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov ali razvoj energetskega sistema;
- (10) „projekcije z dodatnimi ukrepi“ pomeni projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ali razvoja energetskega sistema, ki zajemajo učinke sprejetih ter izvajanih politik in ukrepov za blažitev podnebnih sprememb ali izpolnitev energetskih ciljev ter v ta namen načrtovanih politik in ukrepov na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov;
- (11) „energetski in podnebni cilji Unije za leto 2030“ pomeni zavezujoče cilje za celotno Unijo, in sicer vsaj 40-odstotno domače zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990, zavezujoči cilj na ravni Unije v obliki vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov, ki se porabi v Uniji v letu 2030, krovni cilj na ravni Unije v obliki vsaj 32,5-odstotnega izboljšanja energetske učinkovitosti v letu 2030 in cilj 15-odstotne elektroenergetske medsebojne povezanosti do leta 2030 ali katere koli nadaljnje cilje v tem smislu, o katerih se za leto 2030 dogovori Evropski svet ali Evropski parlament in Svet;
- (12) „nacionalni sistem evidenc“ pomeni sistem institucionalnih, pravnih in postopkovnih ureditev, vzpostavljenih v državi članici, za ocenjevanje antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ter za poročanje in arhiviranje informacij iz evidenc;
- (13) „kazalnik“ pomeni kvantitativni ali kvalitativni dejavnik ali spremenljivko, ki prispeva k boljšemu razumevanju napredka pri izvajanju;
- (14) „ključni kazalniki“ pomeni kazalnike napredka, doseženega v zvezi s petimi razsežnostmi energetske unije, kot jih predlaga Komisija;
- (15) „tehnični popravki“ pomeni prilagoditve ocen v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov v okviru pregleda, opravljenega v skladu s členom 38, kadar so predloženi podatki iz evidenc nepopolni ali niso pripravljene v skladu z ustreznimi mednarodnimi pravili ali smernicami ali pravili ali smernicami Unije, pri čemer bodo te prilagoditve ocen nadomestile prvotno predložene ocene;
- (16) „zagotavljanje kakovosti“ pomeni organiziran sistem postopkov za preverjanje, da se zagotovi izpolnjevanje ciljev kakovosti podatkov ter sporočanje čim boljših ocen in informacij v podporo učinkovitosti programa kontrole kakovosti in v pomoč državam članicam;
- (17) „kontrola kakovosti“ pomeni sistem rednih tehničnih dejavnosti za merjenje in nadzor kakovosti zbranih informacij in ocen, da se zagotovijo celovitost, pravilnost in popolnost podatkov, opredelijo in odpravijo napake in opustitve, dokumentirajo in arhivirajo podatki in drugo uporabljeno gradivo ter evidentirajo vse dejavnosti zagotavljanja kakovosti;

- (18) „energetska učinkovitost na prvem mestu“ pomeni, da se pri energetskih načrtih in vseh odločitvah glede politik in naložb čim bolj upošteva alternativne ukrepe za stroškovno energetsko učinkovitost, da bi dosegli učinkovitejše povpraševanje in ponudbo energije, zlasti s stroškovno učinkovitimi prihranki končne porabe energije, pobudami za prilagajanje odjema ter učinkovitejšo pretvorbo, prenosom in distribucijo energije, pri čemer pa bi se vseeno dosegli cilji teh odločitev;
- (19) „SET načrt“ pomeni evropski strateški načrt za energetsko tehnologijo iz sporočila Komisije z dne 15. septembra 2015 z naslovom „Na poti k celostnemu strateškemu načrtu za energetsko tehnologijo (načrt SET): pospešitev preoblikovanja evropskega energetskega sistema“;
- (20) „zgodnja prizadevanja“ pomeni:
- (a) v okviru ocene potencialne vrzeli med ciljem Unije za leto 2030 na področju energije iz obnovljivih virov in kolektivnimi prispevki držav članic, doseganje deleža energije iz obnovljivih virov države članice nad njenim nacionalnim zavezujočim ciljem za leto 2020, kakor je določen v Prilogi I k Direktivi (EU) 2018/2001, ali zgodnji napredek države članice pri uresničevanju njenega nacionalnega zavezujočega cilja za leto 2020;
- (b) v okviru priporočil Komisije, ki temeljijo na oceni v skladu s točko (b) člena 29(1) glede energije iz obnovljivih virov, zgodnja izvedba prispevka države članice k zavezujočemu cilju Unije vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2030 v skladu z nacionalnimi referenčnimi vrednostmi za energijo iz obnovljivih virov;
- (21) „regionalno sodelovanje“ pomeni sodelovanje dveh ali več držav članic v okviru partnerstva, ki vsebuje eno ali več od petih razsežnosti energetske unije;
- (22) „energija iz obnovljivih virov“ pomeni energijo iz obnovljivih virov, kakor je opredeljena v točki (1) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (23) „bruto končna poraba energije“ pomeni bruto končno porabo energije, kakor je opredeljena v točki (4) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (24) „program podpore“ pomeni program podpore, kakor je opredeljen v točki (5) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (25) „nadomestitev stare zmogljivosti z novo zmogljivostjo“ pomeni nadomestitev stare zmogljivosti, kakor je opredeljena v točki (10) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (26) „skupnost na področju energije iz obnovljivih virov“ pomeni skupnost na področju energije iz obnovljivih virov, kakor je opredeljena v točki (16) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (27) „daljinsko ogrevanje“ ali „daljinsko hlajenje“ pomeni daljinsko ogrevanje ali daljinsko hlajenje, kakor je opredeljeno v točki (19) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (28) „odpadki“ pomeni odpadke, kakor so opredeljeni v točki (23) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (29) „biomasa“ pomeni biomaso, kakor je opredeljena v točki (24) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (30) „kmetijska biomasa“ pomeni kmetijsko biomaso, kakor je opredeljena v točki (25) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (31) „gozdna biomasa“ pomeni gozdno biomaso, kakor je opredeljena v točki (26) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (32) „biomasna goriva“ pomeni biomasna goriva, kakor so opredeljena v točki (27) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (33) „bioplin“ pomeni bioplin, kakor je opredeljen v točki (28) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (34) „druga tekoča biogoriva“ pomeni druga tekoča biogoriva, kakor so opredeljena v točki (32) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (35) „pogonska biogoriva“ pomeni pogonska biogoriva, kakor so opredeljena v točki (33) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (36) „napredna pogonska biogoriva“ pomeni napredna pogonska biogoriva, kakor so opredeljena v točki (34) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (37) „reciklirana ogljična goriva“ pomeni reciklirana ogljična goriva, kakor so opredeljena v točki (35) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (38) „poljščine z visoko vsebnostjo škroba“ pomeni poljščine z visoko vsebnostjo škroba, kakor so opredeljene v točki (39) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (39) „poljščine, ki se uporabljajo za živila in krmo“ pomeni poljščine, ki se uporabljajo za živila in krmo, kakor so opredeljene v točki (40) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;

- (40) „lesna celuloza“ pomeni lesno celulozo, kakor je opredeljena v točki (41) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (41) „ostanek“ pomeni ostanek, kakor je opredeljen v točki (43) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (42) „poraba primarne energije“ pomeni porabo primarne energije, kakor je opredeljena v točki (2) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (43) „poraba končne energije“ pomeni porabo končne energije, kakor je opredeljena v točki (3) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (44) „energetska učinkovitost“ pomeni energetska učinkovitost, kakor je opredeljena v točki (4) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (45) „prihranek energije“ pomeni prihranek energije, kakor je opredeljen v točki (5) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (46) „izboljšanje energetske učinkovitosti“ pomeni izboljšanje energetske učinkovitosti, kakor je opredeljeno v točki (6) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (47) „energetska storitev“ pomeni energetska storitev, kakor je opredeljena v točki (7) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (48) „skupna uporabna tlorisna površina“ pomeni skupno uporabno tlorisno površino, kakor je opredeljena v točki (10) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (49) „sistem upravljanja z energijo“ pomeni sistem upravljanja z energijo, kakor je opredeljen v točki (11) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (50) „zavezana stran“ pomeni zavezano stran, kakor je opredeljena v točki (14) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (51) „javni organ izvajalec“ pomeni javni organ izvajalec, kakor je opredeljen v točki (17) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (52) „posamezni ukrep“ pomeni posamezni ukrep, kakor je opredeljen v točki (19) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (53) „distributer energije“ pomeni distributerja energije, kakor je opredeljen v točki (20) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (54) „operater distribucijskega sistema“ pomeni operaterja distribucijskega sistema, kakor je opredeljen v točki (6) člena 2 Direktive 2009/72/ES in v točki (6) člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (55) „podjetje za maloprodajo energije“ pomeni podjetje za maloprodajo energije, kakor je opredeljeno v točki (22) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (56) „ponudnik energetskih storitev“ pomeni ponudnika energetskih storitev, kakor je opredeljen v točki (24) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (57) „pogodbeno zagotavljanje prihranka energije“ pomeni pogodbeno zagotavljanje prihranka energije, kakor je opredeljeno v točki (27) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (58) „soproizvodnja“ pomeni sproizvodnjo, kakor je opredeljena v točki (30) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (59) „stavba“ pomeni stavbo, kakor je opredeljena v točki (1) člena 2 Direktive 2010/31/EU;
- (60) „skoraj nič-energijska stavba“ pomeni skoraj nič-energijsko stavbo, kakor je opredeljena v točki (2) člena 2 Direktive 2010/31/EU;
- (61) „toplotna črpalka“ pomeni toplotno črpalko, kakor je opredeljena v točki (18) člena 2 Direktive 2010/31/EU;
- (62) „fosilno gorivo“ pomeni neobnovljive vire energije na osnovi vodika kot so trdna goriva, zemeljski plin in nafta.

POGLAVJE 2

Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrti

Člen 3

Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrti

1. Vsaka država članica Komisiji do 31. decembra 2019 in nato do 1. januarja 2029, potem pa vsakih deset let, prikladi celovit nacionalni energetske in podnebni načrt. Načrti vsebujejo elemente iz odstavka 2 tega člena in iz Priloge I. Prvi načrt obsega obdobje od leta 2021 do leta 2030, ob upoštevanju dolgoročneje perspektive. Nadaljnji načrti obsegajo desetletno obdobje, ki neposredno sledi koncu obdobja, zajetega v prejšnjem načrtu.

2. Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrti so sestavljeni iz naslednjih glavnih oddelkov:
- (a) pregleda postopka, uporabljenega za oblikovanje celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta, ki je sestavljen iz povzetka, opisa javnih posvetovanj in vključitve zainteresiranih strani ter rezultatov posvetovanj in regionalnega sodelovanja z drugimi državami članicami pri pripravi načrta, kakor je določen v členih 10, 11 in 12 ter v točki 1 oddelka A dela 1 Priloge I;
 - (b) opisa nacionalnih ciljev in prispevkov v zvezi z razsežnostmi energetske unije, kakor je določeno v členu 4 in Prilogi I;
 - (c) opisa načrtovanih politik in ukrepov v zvezi z ustreznimi cilji in prispevki iz točke (b) ter splošni pregled naložb, potrebnih za uresničevanje ustreznih ciljev in prispevkov;
 - (d) opisa trenutnega stanja petih razsežnosti energetske unije, tudi v zvezi z energetskim sistemom ter emisijami toplogrednih plinov in odvzemov ter s projekcijami za cilje iz točke (b) z že obstoječimi politikami in ukrepi;
 - (e) kadar je to ustrezno, opisa regulativnih in neregulativnih ovir ter ovir za uresničevanje ciljev ali prispevkov v zvezi z energijo iz obnovljivih virov in energetske učinkovitostjo;
 - (f) ocene učinkov načrtovanih politik in ukrepov za doseganje ciljev iz točke (b), vključno z njihovo skladnostjo z dolgoročnimi cilji za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz Pariškega sporazuma in dolgoročnimi strategijami iz člena 15;
 - (g) splošne ocene učinkov načrtovanih politik in ukrepov na konkurenčnost, povezano s petimi razsežnostmi energetske unije;
 - (h) priloge, pripravljene v skladu z zahtevami in strukturo iz Priloge III k tej uredbi, kjer so predstavljene metodologije in ukrepi politike držav članic za doseganje zahtev glede prihrankov energije v skladu s členom 7 Direktive 2012/27/EU in Prilogo V navedene direktive.
3. Ob upoštevanju nacionalnih energetske in podnebne načrte države članice:
- (a) omejijo upravno zapletenost in stroške za vse zadevne deležnike;
 - (b) upoštevajo medsebojne povezave med petimi razsežnostmi energetske unije, zlasti načelo, da je energetska učinkovitost na prvem mestu;
 - (c) uporabijo zanesljive in dosledne podatke in predpostavke po petih razsežnostih, kadar je to ustrezno;
 - (d) ocenijo število energetske revnih gospodinjstev in pri tem upoštevajo nujne domače energetske storitve, ki so potrebne za zagotavljanje osnovnega življenjskega standarda v ustreznih nacionalnih okoliščinah, obstoječe socialne politike in druge ustrezne politike, pa tudi okvirne smernice Komisije glede ustreznih kazalnikov energetske revščine.
- Če država članica v skladu s točko (d) prvega pododstavka in na podlagi svoje ocene preverljivih podatkov ugotovi, da ima veliko število energetske revnih gospodinjstev, v svoj načrt vključi okvirni nacionalni cilj za zmanjšanje energetske revščine. Zadevne države članice v svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte opredelijo politike in ukrepe za boj proti energetske revščini, če jih imajo, vključno z ukrepi socialne politike in drugimi ustreznimi nacionalnimi programi.
4. Vsaka država članica objavi svoj celoviti nacionalni energetske in podnebne načrt, ki ga je predložila Komisiji na podlagi tega člena.
5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 43 za spreminjanje točk 2.1.1 in 3.1.1 oddelka A, točk 4.1 in 4.2.1 oddelka B dela 1 ter točke 3 dela 2 Priloge I, da jih prilagodi spremembam okvira podnebne in energetske politike Unije, ki so neposredno in izrecno povezane s prispevki Unije v okviru UNFCCC in Pariškega sporazuma.

Člen 4

Nacionalni cilji in prispevki za pet razsežnosti energetske unije

Vsaka država članica v svojem celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu navede naslednje glavne cilje in prispevke, kakor je določeno v točki 2 oddelka A Priloge I:

- (a) kar zadeva razsežnost „razogljičenje“:
 - (1) v zvezi z emisijami toplogrednih plinov in odvzemi ter ob upoštevanju prispevka k doseganju cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v Uniji za vse gospodarstvo:
 - (i) zavezujoče nacionalne cilje države članice za emisije toplogrednih plinov in letne zavezujoče nacionalne omejitve na podlagi Uredbe (EU) 2018/842;

(ii) zaveze države članice na podlagi Uredbe (EU) 2018/841;

(iii) kadar je ustrezno zaradi uresničevanja ciljev energetske unije in dolgoročnih zavez Unije glede emisij toplogrednih plinov v skladu s Pariškim sporazumom, druge cilje, vključno s sektorskimi cilji in cilji v zvezi s prilagajanjem.

(2) v zvezi z energijo iz obnovljivih virov:

z vidika doseganja zavezujočega cilja Unije vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2030, kakor je navedeno v členu 3 Direktive (EU) 2018/2001, prispevek k temu cilju v obliki deleža energije iz obnovljivih virov države članice v bruto porabi končne energije v letu 2030 z okvirnim začrtanim potekom za navedeni prispevek od leta 2021. Do leta 2022 okvirni začrtani potek doseže referenčno vrednost vsaj 18-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med zavezujočim ciljem zadevne države članice za leto 2020 in njenim prispevkom k cilju za leto 2030. Do leta 2025 okvirni začrtani potek doseže referenčno vrednost vsaj 43-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med zavezujočim ciljem zadevne države članice za leto 2020 in njenim prispevkom k cilju za leto 2030. Do leta 2027 okvirni začrtani potek doseže referenčno vrednost vsaj 65-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med zavezujočim ciljem zadevne države članice za leto 2020 in njenim prispevkom k cilju za leto 2030.

Okvirni začrtani potek do leta 2030 doseže vsaj načrtovani prispevek države članice. Če država članica pričakuje, da bo presegla svoj zavezujoči nacionalni cilj za leto 2020, se lahko njen okvirni začrtani potek začne na ravni, ki naj bi jo predvidoma dosegla. Vsi okvirni začrtani poteki držav članic skupaj se dodajo referenčnim vrednostim Unije v letih 2022, 2025 in 2027 ter zavezujočemu cilju Unije vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2030. Država članica lahko za namene te uredbe ne glede na svoj prispevek k cilju Unije in svoj začrtani potek za namene nacionalne politike določi višje cilje;

(b) kar zadeva razsežnost „energetska učinkovitost“:

(1) okvirni nacionalni prispevek k energetske učinkovitosti za doseganje ciljev vsaj 32,5-odstotne energetske učinkovitosti Unije do leta 2030, kot je navedeno v členu 1(1) in členu 3(5) Direktive 2012/27/EU, na osnovi porabe primarne ali končne energije, prihrankov primarne ali končne energije ali energetske intenzivnosti.

Države članice izrazijo svoj prispevek v obliki absolutne ravni porabe primarne energije in porabe končne energije v letu 2020 in v obliki absolutne ravni porabe primarne in končne energije v letu 2030 z okvirno začrtanim potekom za navedeni prispevek od leta 2021. Pojasnijo svojo osnovno metodologijo in uporabljene pretvorbene faktorje;

(2) kumulativne prihranke končne porabe energije, ki se bodo dosegli v obdobju od leta 2021 do leta 2030 iz točke (b) člena 7(1) o sistemih obveznosti energetske učinkovitosti na podlagi Direktive 2012/27/EU;

(3) okvirne mejnike dolgoročne strategije prenove nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb, časovni načrt z nacionalno določenimi merljivimi kazalniki napredka, z dokazi podprte ocene pričakovanih prihrankov energije in širših koristi ter prispevke k ciljem povečanja energetske učinkovitosti Unije na podlagi Direktive 2012/27/EU v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU;

(4) skupno tlorisno površino, ki se bo prenovila, ali enakovredne letne prihranke energije, ki se bodo dosegli od 2021 do 2030 na podlagi člena 5 Direktive 2012/27/EU o stavbah javnih organov kot zgledu;

(c) kar zadeva razsežnost „energetska varnost“:

(1) nacionalne cilje v zvezi s:

— povečanjem diverzifikacije virov energije in oskrbe iz tretjih držav, katere namen je lahko zmanjšanje odvisnosti od uvoza energije,

— povečanjem prožnosti nacionalnega energetskega sistema in

— obravnavanjem omejene ali prekinjene oskrbe z virom energije, da se izboljša odpornost regionalnih in nacionalnih energetske sistemov, vključno s časovnim okvirom, kdaj bi cilje bilo treba doseči;

(d) kar zadeva razsežnost „notranji trg energije“:

- (1) raven elektroenergetske medsebojne povezanosti, ki jo država članica želi doseči v letu 2030 ob upoštevanju cilja vsaj 15-odstotne elektroenergetske medsebojne povezanosti v letu 2030, s strategijo, da se raven od leta 2021 naprej določa v tesnem sodelovanju z zadevnimi državami članicami, ob upoštevanju cilja 10-odstotne medsebojne povezanosti do leta 2020 in kazalnikov nujnosti ukrepanja na podlagi razlike v cenah na veleprodajnem trgu in nominalnih prenosnih zmogljivosti povezovalnih daljnovodov v primerjavi s konično obremenitvijo ter z nameščeno kapaciteto proizvodnje energije iz obnovljivih virov, kot je določeno v točki 2.4.1 oddelka A dela 1 Priloge I. Za vsak novi povezovalni daljnovod se opravi analiza stroškov in koristi s socialno-ekonomskega in okoljskega vidika in realizira se ga lahko le, če potencialne koristi prevladajo nad stroški;
- (2) ključne cilje za infrastrukturne projekte za prenos električne energije in plina ter, kadar je ustrezno, projektov za posodobitev, ki so potrebni za doseganje ciljev petih razsežnosti energetske unije;
- (3) nacionalne cilje v zvezi z drugimi vidiki notranjega trga energije, kot so: povečanje prožnosti sistema, zlasti s politikami in ukrepi, povezanimi s tržnim oblikovanjem cen v skladu z veljavnim pravom; povezovanje in spajanje trgov, z namenom spodbujati zmogljivosti obstoječih povezovalnih daljnovodov za trgovanje, pametna omrežja, združevanje, prilagajanje odjema, skladiščenje, razpršeno proizvodnjo, mehanizme za dispečiranje, ponovno dispečiranje in omejevanje prenosa ter cenovne signale v realnem času, vključno s časovnim okvirom, kdaj bi bilo treba cilje doseči, in drugi nacionalni cilji, povezani z notranjim trgom energije, kakor so določeni v točki 2.4.3 oddelka A dela 1 Priloge I;

(e) kar zadeva razsežnost „raziskave, inovacije in konkurenčnost“:

- (1) nacionalne cilje in cilje glede financiranja javnih in, kadar so na voljo, zasebnih raziskav in inovacij, povezanih z energetske unijo, vključno s, kadar je ustrezno, časovnim okvirom, kdaj bi bilo treba cilje doseči; pri tem je treba upoštevati prednostne naloge strategije za energetske unijo in, kadar je ustrezno, SET načrta. Države članice se lahko pri določanju svojih ciljev in prispevkov opirajo na obstoječe nacionalne strategije ali načrte, ki so skladni s pravom Unije;
- (2) kadar so na voljo, nacionalne cilje za leto 2050 v zvezi s spodbujanjem tehnologij čiste energije.

Člen 5

Postopek držav članic za določitev prispevkov na področju energije iz obnovljivih virov

1. V svojem prispevku za svoj delež energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije v letu 2030 in zadnjem letu iz obdobja, zajetega v poznejših nacionalnih načrtih, na podlagi točke (a)(2) člena 4, vsaka država članica upošteva vse od naslednjega:

- (a) ukrepe iz Direktive (EU) 2018/2001;
- (b) ukrepe za uresničitev cilja energetske učinkovitosti, sprejete na podlagi Direktive 2012/27/EU;
- (c) vse druge obstoječe ukrepe za spodbujanje energije iz obnovljivih virov v državi članici in, kadar je ustrezno, na ravni Unije;
- (d) zavezujoči nacionalni cilj za leto 2020 glede energije iz obnovljivih virov v njeni bruto končni porabi energije iz Priloge I k Direktivi (EU) 2018/2001;
- (e) vse relevantne okoliščine, ki vplivajo na uvedbe energije iz obnovljivih virov, kot so:
 - (i) pravična porazdelitev uvedbe v celotni Uniji;
 - (ii) gospodarske razmere in potencial, vključno z BDP-jem na prebivalca;
 - (iii) potencial za stroškovno učinkovito uvedbo energije iz obnovljivih virov;
 - (iv) geografske, okoljske in naravne omejitve, vključno s tistimi na nepovezanih območjih in v nepovezanih regijah;
 - (v) raven elektroenergetske medsebojne povezanosti med državami članicami;
 - (vi) druge relevantne okoliščine, zlasti zgodnja prizadevanja.

Kar zadeva točko (e) prvega pododstavka vsaka država članica v svojem celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu navede, katere relevantne okoliščine, ki vplivajo na uvedbo energije iz obnovljivih virov, je upoštevala.

2. Države članice skupaj zagotovijo, da vsota njihovih prispevkov znaša vsaj 32 % energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije na ravni Unije do leta 2030.

Člen 6

Postopek držav članic za določitev prispevkov na področju energetske učinkovitosti

1. Vsaka država članica v svojem okvirnem nacionalnem prispevku k energetske učinkovitosti za leto 2030 in zadnje leto iz obdobja, zajetega v poznejših nacionalnih načrtih, na podlagi točke (b)(1) člena 4, upošteva, da poraba energije Unije v letu 2020 v skladu s členom 3 Direktive 2012/27/EU ne sme preseči 1 483 Mtoe primarne energije ali 1 086 Mtoe končne energije, v letu 2030 pa ne sme preseči 1 273 Mtoe primarne energije in/ali 956 Mtoe končne energije.

Dodatno vsaka država članica upošteva:

(a) ukrepe iz Direktive 2012/27/EU;

(b) druge ukrepe za spodbujanje energetske učinkovitosti v državi članici in na ravni Unije.

2. V svojem prispevku iz odstavka 1 lahko vsaka država članica upošteva nacionalne okoliščine, ki vplivajo na porabo primarne in končne energije, kot so:

(a) neizkoriščene možnosti za stroškovno učinkovit prihranek energije;

(b) razvoj in napoved za bruto domači proizvod;

(c) spremembe pri uvozu in izvozu energije;

(d) spremembe v mešanici virov energije in razvoj zajemanja in shranjevanja ogljika; in

(e) zgodnje ukrepanje.

Glede prvega pododstavka vsaka država članica v svojem celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu navede, katere relevantne okoliščine, ki vplivajo na porabo primarne in končne energije, je upoštevala.

Člen 7

Nacionalne politike in ukrepi za vsako izmed petih razsežnosti energetske unije

Države članice v skladu s Prilogo I v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih opišejo glavne obstoječe ter načrtovane politike in ukrepe, zlasti za doseganje ciljev iz nacionalnih načrtov, vključno z, kadar je ustrezno, ukrepi za regionalno sodelovanje in ustrezno financiranje na nacionalni in regionalni ravni, vključno z uporabo programov in instrumentov Unije.

Države članice predložijo splošen pregled naložb, ki so potrebne za doseganje ciljev in prispevkov, določenih v nacionalnem načrtu, ter splošno oceno virov teh naložb.

Člen 8

Analitična osnova celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov

1. Države članice ob predložitvi celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ali na podlagi zadnjih razpoložljivih informacij opišejo, v skladu s strukturo in formatom iz Priloge I, trenutno stanje vsake izmed petih razsežnosti energetske unije, vključno za energetske sistem ter emisije toplogrednih plinov in odvzeme. Države članice prav tako predstavijo in opišejo projekcije za vsako izmed petih razsežnosti energetske unije, za katere se pričakuje, da bodo izvirale iz obstoječih politik in ukrepov, in sicer vsaj za obdobje trajanja načrta. Države članice si prizadevajo opisati dodatne dolgoročnejsje obete za vseh pet razsežnosti za obdobje po izteku celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta, kadar je ustrezno in mogoče.

2. Države članice v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih opišejo na nacionalni in, kadar je ustrezno, na regionalni ravni, oceno:
- (a) vplivov načrtovanih politik in ukrepov ali skupin ukrepov na razvoj energetskega sistema ter emisije toplogrednih plinov in odvzeme za obdobje trajanja načrta in za obdobje desetih let po zadnjem letu, ki ga načrt zajema, vključno s primerjavo s projekcijami, temelječimi na obstoječih politikah in ukrepih ali skupinah ukrepov iz odstavka 1;
 - (b) makroekonomskih in, kolikor je mogoče, zdravstvenih, okoljskih, in družbenih vplivov načrtovanih politik in ukrepov ali skupin ukrepov iz člena 7, podrobneje določenih v Prilogi I, ter njihovih vplivov na znanja in spretnosti, in sicer za prvo desetletno obdobje vsaj do leta 2030, vključno s primerjavo s projekcijami na podlagi obstoječih politik in ukrepov ali skupin ukrepov iz odstavka 1 tega člena. Metodologija, ki se uporablja za ocenjevanje teh vplivov, se objavi;
 - (c) medsebojnih vplivov med obstoječimi ter načrtovanimi politikami in ukrepi ali skupinami ukrepov znotraj razsežnosti politike in med obstoječimi ter načrtovanimi politikami in ukrepi ali skupinami ukrepov za različne razsežnosti za prvo desetletno obdobje vsaj do leta 2030. Projekcije v zvezi z zanesljivostjo oskrbe, infrastrukturo in povezovanjem trgov so povezane s stabilnimi scenariji za energetske učinkovitost;
 - (d) načina, kako naj bi obstoječi in načrtovani politike in ukrepi privabljali naložbe, ki so potrebne za izvedbo teh politik in ukrepov.
3. Države članice objavijo celovite informacije o domnevah, parametrih in metodologijah, uporabljenih za končne scenarije in projekcije, pri tem pa upoštevajo statistične omejitve, poslovno občutljive podatke in skladnost s pravili o varstvu podatkov.

Člen 9

Osnutki celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov

1. Vsaka država članica do 31. decembra 2018 in nato do 1. januarja 2028, potem pa vsakih deset let, pripravi in Komisiji predloži osnutke celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov v skladu s členom 3(1) in Prilogo I.
2. Komisija osnutke celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov oceni in lahko najpozneje šest mesecev pred rokom za predložitev teh celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov državam članicam v skladu s členom 34 izda priporočila za posamezne države članice. Ta priporočila se lahko nanašajo zlasti na:
- (a) raven ambicioznosti ciljev in prispevkov z vidika skupnega doseganja ciljev energetske unije in zlasti ciljev Unije za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energetske učinkovitost, pa tudi raven elektroenergetske medsebojne povezanosti, ki jo država članica želi doseči do leta 2030, kakor je določeno v točki (d) člena 4, ob upoštevanju relevantnih okoliščin, ki vplivajo na uporabo energije iz obnovljivih virov in porabo energije ter ki jih je zadevna država članica navedla v osnutku celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta, ter kazalnike nujnosti ukrepanja za povezanost iz točke 2.4.1 oddelka A dela 1 Priloge I;
 - (b) politike in ukrepe, ki se nanašajo na cilje na ravni držav članic in Unije ter druge politike in ukrepe s potencialnim čezmejnimi pomenom;
 - (c) vse dodatne politike in ukrepe, ki bi lahko bili potrebni v celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih;
 - (d) interakcije med obstoječimi in načrtovanimi politikami in ukrepi, vključenimi v celovite nacionalne energetske in podnebne načrte v okviru ene razsežnosti in med različnimi razsežnostmi energetske unije ter doslednost teh politik in ukrepov.
3. Vsaka država članica v svojem celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu ustrezno upošteva vsa priporočila Komisije. Če zadevna država članica določenega priporočila ali znatnega dela priporočila ne upošteva, za to poda svoj obrazložitev in jo objavi.
4. V okviru javnega posvetovanja iz člena 10 vsaka država članica objavi svoj osnutek celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta.

Člen 10

Javno posvetovanje

Brez poseganja v druge zahteve iz prava Unije vsaka država članica zagotovi, da ima javnost zgodaj in učinkovito možnost sodelovati pri pripravi osnutka celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta – kar zadeva načrte za obdobje od leta 2021 do leta 2030, pri pripravi končnega načrta dovolj zgodaj pred njegovim sprejetjem – in dolgoročnih strategij iz člena 15. Vsaka država članica pri predložitvi teh dokumentov Komisiji priloži povzetek stališč ali začasnih stališč javnosti. Če je možno uporabiti Direktivo 2001/42/ES, se za posvetovanja o osnutku, opravljena v skladu z navedeno direktivo, šteje, da izpolnjujejo obveznosti javnega posvetovanja iz te uredbe.

Vsaka država članica zagotovi, da je javnost obveščena. Vsaka država članica določi razumne roke, ki omogočajo dovolj časa, da se obvesti javnost, da lahko sodeluje in izrazi svoje stališče.

Vsaka država članica pri izvajanju tega člena omeji upravno zapletenost.

Člen 11

Podnebni in energetske dialog na več ravneh

Vsaka država članica v skladu z nacionalnimi pravili vzpostavi podnebni in energetske dialog na več ravneh, v katerem bodo lokalni organi, organizacije civilne družbe, poslovna skupnost, vlagatelji in druge zadevne zainteresirane strani ter širša javnost lahko dejavno sodelovali in razpravljali o različnih – tudi dolgoročnih – scenarijih, predvidenih za energetske in podnebno politiko, in ocenili napredek, razen če že ima strukturo, ki služi istemu namenu. V okviru takšnega dialoga se lahko razpravlja o celovitih nacionalnih energetske in podnebnih načrtih.

Člen 12

Regionalno sodelovanje

1. Države članice medsebojno sodelujejo, pri čemer upoštevajo vse obstoječe in možne oblike regionalnega sodelovanja, da bi učinkovito uresničile cilje in prispevke iz svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebnih načrtov.

2. Vsaka država članica dovolj zgodaj pred predložitvijo svojega osnutka celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta Komisiji v skladu s členom 9(1) – kar zadeva načrte za obdobje od leta 2021 do leta 2030, pri pripravi končnega načrta dovolj zgodaj pred njegovim sprejetjem – opredeli priložnosti za regionalno sodelovanje in se posvetuje s sosednjimi državami članicami, tudi v okviru forumov za regionalno sodelovanje. Kadar se državi članici, ki pripravljajo načrt, zdi ustrezno, se ta država članica lahko posvetuje z drugimi državami članicami ali tretjimi državami, ki izkažejo interes. Otoške države članice brez energetske medsebojne povezanosti z drugimi državami članicami se posvetujejo s sosednjimi državami članicami, s katerimi imajo morske meje. Državam članicam, s katerimi se opravi posvetovanje, se določi razumen rok za odgovor. Vsaka država članice v svojem osnutku celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta – kar zadeva načrte za obdobje od leta 2021 do leta 2030, v svojem končnem nacionalnem energetske in podnebnem načrtu – predstavi vsaj začasne rezultate takšnih regionalnih posvetovanj, vključno, kadar je ustrezno, z obrazložitvijo, kako so bile upoštevane pripombe države članice ali tretjih držav, s katerimi je bilo opravljeno posvetovanje.

3. Države članice lahko sodelujejo pri prostovoljni skupni pripravi delov svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebnih načrtov ter poročil o napredku, tudi v okviru forumov za regionalno sodelovanje. V tem primeru rezultat nadomesti ustrezne dele njihovih celovitih nacionalnih energetske in podnebnih načrtov ter poročil o napredku. Komisija na zahtevo dveh ali več držav članic pomaga pri tem postopku.

4. Da bi olajšale povezovanje trgov in stroškovno učinkovite politike in ukrepe, države članice v obdobju med rokom za predložitev svojih osnutkov celovitih nacionalnih energetske in podnebnih načrtov in rokom za predložitev svojih končnih načrtov ustrezne dele svojega osnutka celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta predložijo v okviru ustreznih forumov za razvojno sodelovanje s ciljem njihovega dokončanja. Komisija po potrebi podpira takšno sodelovanje in posvetovanje med državami članicami in lahko – če ugotovi, da obstajajo možnosti za dodatno regionalno sodelovanje – državam članicam poda okvirne smernice ter tako olajša in zagotovi učinkovit proces sodelovanja in posvetovanja.

5. Države članice v končnih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih v skladu z odstavkoma 2 in 3 upoštevajo pripombe drugih držav članic in v navedenih načrtih pojasnijo, kako so jih upoštevale.
6. Države članice za namene iz odstavka 1 nadaljujejo s sodelovanjem na regionalni ravni, po potrebi tudi v okviru forumov za regionalno sodelovanje, pri izvajanju ustreznih politik in ukrepov iz svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov.
7. Države članice lahko predvidijo tudi sodelovanje s pogodbenicami Energetske skupnosti in tretjimi državami, ki so članice Evropskega gospodarskega prostora.
8. Kolikor se uporabljajo določbe Direktive 2001/42/ES, se za čezmejna posvetovanja o osnutku, opravljena v skladu s členom 7 navedene direktive, šteje, da so izpolnjene obveznosti regionalnega sodelovanja v skladu s to uredbo, pod pogojem, da so ob tem tudi izpolnjene zahteve iz tega člena.

Člen 13

Ocena celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov

Komisija na podlagi celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ter njihovih posodobitev, kot so priglašeni v skladu s členoma 3 in 14, zlasti oceni, ali:

- (a) cilji in prispevki zadostujejo za skupno doseganje ciljev energetske unije, v prvem desetletnem obdobju pa še posebej ciljev iz okvira podnebne in energetske politike Unije do leta 2030;
- (b) so načrti skladni z zahtevami iz členov 3 do 12 in ali so države članice ustrezno upoštevale priporočila Komisije, izdana na podlagi člena 34.

Člen 14

Posodobitev celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov

1. Države članice Komisiji do 30. junija 2023 in nato do 1. januarja 2033, potem pa vsakih deset let, predložijo osnutek posodobljenega zadnjega priglašene celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta ali Komisiji obrazložijo, zakaj načrta ni treba posodobiti.
2. Vsaka država članica Komisiji do 30. junija 2024 in nato do 1. januarja 2034, potem pa vsakih deset let, predloži svoje posodobljene zadnje priglašene celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, razen če je v skladu z odstavkom 1 obrazložila, zakaj načrta ni treba posodobiti.
3. Vsaka država članica pri posodobitvi iz odstavka 2 nacionalni cilj ali prispevek za kateri koli kvantificirani cilj ali prispevek Unije iz točke (a)(1) člena 4 spremeni, da se odrazi povečana ambicioznost v primerjavi s svojim zadnjim priglašenim celovitim nacionalnim energetskim in podnebnim načrtom. Pri posodobitvi iz odstavka 2 vsaka država članica svoj nacionalni cilj ali prispevek za kateri koli kvantificirani cilj ali prispevek Unije iz točk (a)(2) in (b) člena 4 spremeni samo, da se odrazi enaka ali višja raven ambicije kot pri tistem, ki je bil določen v njenem zadnjem priglašenem celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu.
4. Države članice si v svojih posodobljenih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih prizadevajo za ublažitev vseh škodljivih okoljskih vplivov, ki kot del celovitega poročanja na podlagi členov 17 do 25 postanejo očitni.
5. Pri njihovih posodobitvah iz odstavka 2 države članice upoštevajo zadnja priporočila, izdana za posamezno državo v okviru evropskega semestra, pa tudi obveznosti, ki izhajajo iz Pariškega sporazuma.
6. Postopki iz člena 9(2) ter členov 10 in 12 se uporabljajo za pripravo in oceno posodobljenih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov.

7. Ta člen ne posega v pravico držav članic, da kadar koli spremenijo in prilagodijo nacionalne politike, ki so jih določile ali na katere se sklicujejo v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih, pod pogojem, da so takšne spremembe in prilagoditve vključene v celovito nacionalno energetsko in podnebno poročilo.

POGLAVJE 3

Dolgoročne strategije

Člen 15

Dolgoročne strategije

1. Vsaka država članica do 1. januarja 2020 in nato do 1. januarja 2029, potem pa vsakih deset let, pripravi in predloži Komisiji svojo dolgoročno strategijo za vsaj naslednjih 30 let. Države članice navedene strategije po potrebi vsakih pet let posodobijo.

2. Komisija za doseganje splošnih podnebnih ciljev iz odstavka 3 do 1. aprila 2019 sprejme predlog dolgoročne strategije Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v skladu s Pariškim sporazumom, pri čemer upošteva osnutke celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov držav članic. Dolgoročna strategija iz tega odstavka vključuje analizo, ki zajema vsaj:

- (a) različne scenarije za prispevek Unije k ciljem iz odstavka 3, med drugim scenarij za doseganje ničelnih neto emisij toplogrednih plinov v Uniji do leta 2050 in negativnih emisij za tem;
- (b) posledice scenarijev iz točke (a) za preostali globalni in evropski ogljični proračun kot podlago za razpravo o stroškovni učinkovitosti, učinkovitosti in poštenosti pri zmanjševanju emisij toplogrednih plinov.

3. Dolgoročne strategije držav članic in Unije prispevajo k:

- (a) izpolnjevanju, s strani Unije in držav članic, zavez, ki izhajajo iz UNFCCC in Pariškega sporazuma za zmanjšanje antropogenih emisij toplogrednih plinov in povečanje odvzemanja po ponorih ter spodbujanju večje sekvenciacije ogljika;
- (b) izpolnjevanju cilja Pariškega sporazuma glede ohranitve dviga povprečne globalne temperature občutno pod 2 °C nad predindustrijskimi ravnmi in prizadevanju za omejitev dviga temperature na 1,5°C nad predindustrijskimi ravnmi;
- (c) doseganju dolgoročnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in povečanju odvzemov po ponorih v vseh sektorjih v skladu s ciljem Unije, da bi se v okviru zmanjšanj, ki so po mnenju Medvladnega foruma za podnebne spremembe (IPCC) potrebna, na stroškovno učinkovit način zmanjšale emisije toplogrednih plinov Unije in povečalo odvzemanje po ponorih v skladu s cilji glede temperature iz Pariškega sporazuma, da bi čim prej dosegli ravnovesje med antropogenimi emisijami po virih in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov v Uniji in, če je ustrezno, nato dosegli negativne emisije;
- (d) energetskega sistema Unije, ki bo energetsko visoko učinkovit in bo visoko temeljil na energiji iz obnovljivih virov.

4. Dolgoročne strategije držav članic bi morale vsebovati elemente iz Priloge IV. Poleg tega dolgoročne strategije držav članic in Unije obsegajo:

- (a) skupno dolgoročno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in povečanja odvzemov po ponorih;
- (b) zmanjšanje emisij in povečanje odvzemov v posameznih sektorjih, vključno z električno energijo, industrijo, prometom, ogrevanjem in hlajenjem, stavbnim sektorjem (stanovanjskim in storitvenim), kmetijstvom, odpadki ter rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvom (LULUCF);
- (c) pričakovani napredek pri prehodu na gospodarstvo z nizkimi emisijami toplogrednih plinov, vključno z intenzivnostjo emisij toplogrednih plinov, CO₂ intenzivnostjo bruto domačega proizvoda, povezanimi ocenami dolgoročnih naložb in strategijami za povezane dolgoročne naložbe, raziskave, razvoj in inovacije;
- (d) kolikor je mogoče, pričakovane socialno-ekonomske učinke ukrepov za razogljičenje, ki med drugim vključujejo vidike, povezane z makroekonomskim in socialnim razvojem, tveganji in koristmi za zdravje ter varstvom okolja;
- (e) povezave z drugimi nacionalnimi dolgoročnimi cilji, načrtovanjem ter drugimi politikami, ukrepi in naložbami.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 43 za spreminjanje Priloge IV za njeno prilagoditev razvoju dolgoročne strategije Unije ali v okviru energetske in podnebne politike Unije, ki je neposredno in izrecno povezan z ustreznimi odločitvami, sprejetimi na podlagi UNFCCC in zlasti na podlagi Pariškega sporazuma.
6. Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrti so skladni z dolgoročnimi strategijami iz tega člena.
7. Države članice in Komisija svoje dolgoročne strategije in vse posodobitve teh strategij takoj sporočijo in objavijo, med drugim prek e-platforme iz člena 28. Države članice in Komisija objavijo ustrezne podatke o končnih rezultatih, pri tem pa upoštevajo poslovno občutljive podatke in skladnost s pravili o varstvu podatkov.
8. Komisija države članice pri pripravi njihovih dolgoročnih strategij podpira, tako da zagotavlja informacije o stanju temeljnih znanstvenih spoznanj in možnosti za izmenjavo znanja in primerov dobre prakse, vključno s, kadar je ustrezno, smernicami za države članice v fazi razvijanja in izvajanja njihovih strategij.
9. Komisija oceni, ali so nacionalne dolgoročne strategije ustrezne za skupno doseganje ciljev energetske unije iz člena 1, in zagotovi informacije o vseh preostalih skupnih vrzelih.

Člen 16

Strateški načrt za metan

Zaradi visokega potenciala globalnega segrevanja in razmeroma kratke razpolovne dobe metana v atmosferi Komisija preuči, kako bi izvajanje politik in ukrepov za zmanjšanje kratko- in srednjeročnih učinkov emisij metana vplivalo na emisije toplogrednih plinov v Uniji. Komisija ob upoštevanju ciljev krožnega gospodarstva preuči možnosti politike za hitro obravnavo emisij metana in pripravi strateški načrt Unije za metan kot sestavni del dolgoročne strategije Unije iz člena 15.

POGLAVJE 4

Poročanje

Oddelek 1

Dveletna poročila o napredku in nadaljnje ukrepanje

Člen 17

Celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku

1. Brez poseganja v člen 26 vsaka država članica Komisiji do 15. marca 2023 in potem vsaki dve leti poroča o stanju izvajanja svojega celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta, in sicer s poročilom o napredku pri izvajanju celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta, ki obsega vseh pet razsežnosti energetske unije.
2. Celovito nacionalno energetske in podnebne poročilo obsega naslednje elemente:
 - (a) informacije o napredku pri izpolnjevanju ciljev in prispevkov iz celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta ter pri financiranju in izvajanju politik in ukrepov, potrebnih za njihovo izpolnjevanje, vključno s pregledom dejansko izvedenih naložb v primerjavi s prvotno predvidenimi naložbami;
 - (b) kadar je ustrezno, informacije o napredku pri vzpostavljanju dialoga iz člena 11;
 - (c) informacije iz členov 20 do 25 in, po potrebi, posodobitve politik in ukrepov v skladu z navedenimi členi;
 - (d) informacije o prilagajanju v skladu s točko (a)(1) člena 4;
 - (e) kolikor je mogoče, količinsko oceno učinka politik in ukrepov iz celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta na kakovost zraka in emisije onesnaževal zraka.

Unija in države članice sekretariatu UNFCCC predložijo dveletna poročila v skladu s Sklepom 2/CP.17 konference pogodbenic UNFCCC ter nacionalna sporočila v skladu s členom 12 UNFCCC.

3. Celovito nacionalno energetska in podnebno poročilo zajema informacije iz letnih poročil iz člena 26(3) in informacije o politikah in ukrepih ter projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov po virih in ponorih odvzetih toplogrednih plinov iz poročil iz člena 18.

4. Komisija ob pomoči Odbora za energetska unijo iz točke (b) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, da določi strukturo, obliko, tehnične podrobnosti in postopek za informacije iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

5. Pogostost in obseg informacij ter posodobitev iz točke (c) odstavka 2 sta uravnotežena glede na potrebo po zagotovitvi zadostne varnosti investitorjem.

6. Kadar je Komisija izdala priporočila na podlagi člena 32(1) ali (2), zadevne države članice v svoja celovita nacionalna energetska in podnebna poročila vključijo informacije o sprejetih politikah in ukrepih ali o politikah in ukrepih, za katere je predvideno sprejetje in izvajanje, za obravnavo navedenih priporočil. Kadar je ustrezno, takšne informacije vsebujejo podroben časovni načrt izvajanja.

Kadar zadevna država članica določenega priporočila ali znatnega dela priporočila ne upošteva, za to poda obrazložitev.

7. Države članice objavijo poročila, ki jih predložijo Komisiji v skladu s tem členom.

Člen 18

Celovito poročanje o politikah in ukrepih v zvezi z emisijami toplogrednih plinov in projekcijah

1. Države članice Komisiji do 15. marca 2021 in nato vsaki dve leti posredujejo informacije o:

(a) svojih nacionalnih politikah in ukrepih ali skupini ukrepov iz Priloge VI in

(b) svojih nacionalnih projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov po virih ter odvzemih po ponorih, razvrščenih po plinih ali skupinah plinov (fluorirani ogljikovodiki in perfluorirani ogljikovodiki), navedeni v delu 2 Priloge V. Nacionalne projekcije upoštevajo vse politike in ukrepe, sprejete na ravni Unije, in vključujejo informacije iz Priloge VII.

2. Države članice predložijo najnovejše razpoložljive projekcije. Kadar država članica ne predloži popolnih ocen projekcij do 15. marca vsako drugo leto in Komisija ugotovi, da ta država članica ne more zapolniti vrzeli v ocenah, opredeljenih na podlagi postopkov Komisije za zagotavljanje ali kontrolo kakovosti, lahko Komisija v posvetovanju z zadevno državo članico pripravi ocene, ki so potrebne za pripravo projekcij Unije.

3. Država članica Komisiji sporoči vse bistvene spremembe informacij, sporočenih na podlagi odstavka 1 v prvem letu poročevalnega obdobja, in sicer do 15. marca v letu, ki sledi predhodnemu poročilu.

4. Države članice v elektronski obliki objavijo svoje nacionalne projekcije na podlagi odstavka 1 ter vse relevantne ocene stroškov in učinkov nacionalnih politik in ukrepov na izvajanje politik EU, pomembnih za omejitev emisij toplogrednih plinov, skupaj z vsemi zadevnimi podpornimi tehničnimi poročili. Navedene projekcije in ocene bi morale vključevati opis uporabljenih modelov in metodoloških pristopov, opredelitev in temeljnih predpostavk.

Člen 19

Celovito poročanje o nacionalnih prilagoditvenih ukrepih, finančni in tehnološki podpori državam v razvoju ter prihodkih z dražb

1. Države članice Komisiji – v skladu z zahtevami glede poročanja, dogovorjenimi v okviru UNFCCC in Pariškega sporazuma – do 15. marca 2021 in nato vsaki dve leti posredujejo informacije o svojih nacionalnih načrtih in strategijah prilagajanja podnebnim spremembam, v katerih navedejo svoje izvedene in načrtovane ukrepe za lažjo prilagoditev podnebnim spremembam, vključno z informacijami, določenimi v delu 1 Priloge VIII.

2. Države članice Komisiji do 31. julija 2021 in nato vsako leto (leto X) posredujejo informacije o uporabi prihodkov, ki jih država članica ustvari z dražbo pravic na podlagi člena 10(1) in člena 3d(1) ali (2) Direktive 2003/87/ES, vključno z informacijami, določenimi v delu 3 Priloge VIII.
3. Države članice Komisiji – v skladu z ustreznimi zahtevami glede poročanja, dogovorjenimi v okviru UNFCCC in Pariškega sporazuma – do 30. septembra 2021 in nato vsako leto (leto X) posredujejo informacije o podpori državam v razvoju, vključno z informacijami, določenimi v delu 2 Priloge VIII.
4. Države članice poročila, ki jih predložijo Komisiji v skladu s tem členom, objavijo, z izjemo informacij iz točke (b) dela 2 Priloge VIII.
5. Komisija ob pomoči Odbora za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, v katerih določi strukturo, obliko in postopke, ki jih morajo države članice upoštevati pri predložitvi informacij v skladu s tem členom.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

Člen 20

Celovito poročanje o energiji iz obnovljivih virov

Države članice v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije:

(a) o uresničevanju naslednjih začrtanih potekov in ciljev:

- (1) okvirnega začrtanega poteka na nacionalni ravni v zvezi s celotnim deležem energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije od 2021 do 2030;
- (2) ocenjenega začrtanega poteka za sektorski delež energije iz obnovljivih virov v porabi končne energije od 2021 do 2030 za sektorje električne energije, ogrevanja in hlajenja ter prometa;
- (3) ocenjenega začrtanega poteka glede na tehnologijo za energijo iz obnovljivih virov za doseganje začrtanega poteka v zvezi z energijo iz obnovljivih virov v celoti in v sektorjih od 2021 do 2030, vključno s skupno pričakovano bruto porabo končne energije na tehnologijo in sektor v Mtoe in skupnimi načrtovanimi nameščenimi zmogljivostmi na tehnologijo in sektor v MW;
- (4) začrtanega poteka razvoja povpraševanja po bioenergiji, razdeljenim na toploto, električno energijo in promet, in glede oskrbe z biomaso na surovino in poreklo (pri čemer se razlikuje med domačo proizvodnjo in uvozom). Za gozdno biomaso se vključi ocena virov in učinkov na LULUCF ponore;
- (5) kadar je ustrezno, drugega začrtanega poteka na nacionalni ravni in ciljev, vključno z dolgoročnimi in sektorskimi (kot je delež električne energije, proizvedene iz biomase, brez porabe toplote, delež energije iz obnovljivih virov v daljinskem ogrevanju, energija iz obnovljivih virov v stavbah, energija iz obnovljivih virov, ki jo proizvedejo mesta, skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov in samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov), energija, proizvedena iz mulja, pridobljenega s čiščenjem odpadnih voda;

(b) o izvajanju naslednjih politik in ukrepov:

- (1) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik in ukrepov za doseganje nacionalnega prispevka k zavezujočemu cilju Unije za energijo iz obnovljivih virov za leto 2030, kot je navedeno v točki (a)(2) člena 4 te uredbe, vključno s posebnimi ukrepi za sektorje in tehnologijo, s posebnim pregledom izvedbenih ukrepov iz členov 23 do 28 Direktive (EU) 2018/2001;
- (2) kadar so na voljo, posebnih ukrepov za regionalno sodelovanje;
- (3) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, posebnih ukrepov za finančno podporo, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov za električno energijo, ogrevanje in hlajenje ter promet;
- (4) če je ustrezno, ocena podpore za električno energijo iz obnovljivih virov, ki jo morajo države članice zagotavljati v skladu s členom 6(4) Direktive (EU) 2018/2001;
- (5) posebnih ukrepov iz izpolnitev zahtev iz členov 15 do 18 Direktive (EU) 2018/2001;
- (6) kadar je ustrezno, posebnih ukrepov za oceno, zagotavljanje preglednosti in zmanjšanje potrebe po neprožnih proizvodnih zmogljivostih, ki utegnejo omejevati energijo iz obnovljivih virov;

- (7) povzetka politik in ukrepov v sklopu ustreznega okvira, ki ga morajo države članice vzpostaviti v skladu s členom 21(6) in členom 22(5) Direktive (EU) 2018/2001, da bi spodbujale in pospeševale samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in nastanek skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov.
 - (8) ukrepov za spodbujanje uporabe energije iz biomase, zlasti nove biomase, ob upoštevanju razpoložljivosti biomase, vključno z razpoložljivostjo trajnostne biomase, kot tudi ukrepe za trajnost proizvedene in uporabljene biomase;
 - (9) ukrepov, sprejetih za povečanje deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter v prometnem sektorju;
 - (10) politik in ukrepov za lažje sklepanje pogodb o nakupu električne energije;
- (c) iz dela 1 Priloge IX.

Člen 21

Celovito poročanje o energetske učinkovitosti

Države članice v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije:

- (a) o uresničevanju naslednjih začrtanih potekov in ciljev na nacionalni ravni:
 - (1) okvirnega začrtanega poteka razvoja za letno porabo primarne in končne energije v obdobju od leta 2021 do leta 2030 v obliki nacionalnega prispevka k prihrankom energije za doseganje cilja Unije za leto 2030, vključno z osnovno metodologijo;
 - (2) okvirne mejnike dolgoročne strategije prenove nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb ter prispevke k ciljem povečanja energetske učinkovitosti Unije v skladu z Direktivo 2012/27/EU v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU;
 - (3) kadar je ustrezno, dodajo posodobitev drugih nacionalnih ciljev iz nacionalnega načrta;
- (b) o izvajanju naslednjih politik in ukrepov:
 - (1) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik, ukrepov in programov za doseganje okvirnih nacionalnih prispevkov k energetske učinkovitosti za leto 2030 kot tudi drugih ciljev iz člena 6, vključno z načrtovanimi ukrepi in instrumenti (tudi finančnimi) za spodbujanje energetske učinkovitosti stavb, ukrepov za izkoriščanje energetske učinkovitosti v plinski in elektroenergetski infrastrukturi ter drugih ukrepov za spodbujanje energetske učinkovitosti;
 - (2) kadar je ustrezno, tržnih instrumentov, ki spodbujajo izboljšave v energetske učinkovitosti, vključno z, vendar ne omejeno na davke na energijo, dajatve in nadomestila;
 - (3) nacionalnega sistema obveznosti energetske učinkovitosti in alternativnih ukrepov na podlagi členov 7a in 7b Direktive 2012/27/EU in v skladu s Prilogo III k tej uredbi;
 - (4) dolgoročnih strategij prenove v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU;
 - (5) politike in ukrepov za spodbujanje energetske storitev v javnem sektorju in ukrepov za odpravo regulativnih in neregulativnih ovir, ki preprečujejo uporabo pogodbenega zagotavljanje prihranka energije in drugih modelov storitev na področju energetske učinkovitosti;
 - (6) regionalnega sodelovanja na področju energetske učinkovitosti, kadar je ustrezno;
 - (7) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, finančnih ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na področju energetske učinkovitosti na nacionalni ravni, kadar je ustrezno;
- (c) iz dela 2 Priloge IX.

Člen 22

Celovito poročanje o energetske varnosti

Države članice v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije o izvajanju:

- (a) nacionalnih ciljev za diverzifikacijo virov energije in oskrbe z njo;
- (b) kadar je ustrezno, nacionalnih ciljev v zvezi z zmanjšanjem odvisnosti od uvoza energije iz tretjih držav;

- (c) nacionalnih ciljev za razvoj sposobnosti za soočanje z omejeno ali prekinjeno dobavo vira energije, vključno s plinom in električno energijo;
- (d) nacionalnih ciljev v zvezi s povečanjem prožnosti nacionalnega energetskega sistema, zlasti z uporabo domačih virov energije, prilagajanjem odjema in skladiščenjem energije;
- (e) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik in ukrepov za doseganje ciljev iz točk (a) do (d);
- (f) regionalnega sodelovanja pri izvajanju ciljev in politik iz točk (a) do (d);
- (g) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, finančnih ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na tem področju na nacionalni ravni, kadar je ustrezno.

Člen 23

Celovito poročanje o notranjem trgu energije

1. Države članice v svoja celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije o izvajanju naslednjih ciljev in ukrepov:
 - (a) ravni elektroenergetske medsebojne povezanosti, ki jo želi država članica doseči v letu 2030, ob upoštevanju cilja glede vsaj 15-odstotne elektroenergetske medsebojne povezanosti v letu 2030 in kazalnikov iz točke 2.4.1 oddelka A dela 1 Priloge I, pa tudi ukrepov za izvajanje strategije za doseganje te ravni, vključno s tistimi, ki se nanašajo na izdajo dovoljenj;
 - (b) ključnih projektov v zvezi z infrastrukturo za prenos električne energije in plina, ki so potrebni za doseganje ciljev iz petih razsežnosti energetske unije;
 - (c) kadar je ustrezno, glavnih predvidenih infrastrukturnih projektov, ki niso projekti skupnega interesa, vključno z infrastrukturnimi projekti, ki vključujejo tretje države, in, kolikor je mogoče, splošne ocene njihove združljivosti s cilji energetske unije in prispevkov k tem ciljem;
 - (d) nacionalnih ciljev v zvezi z drugimi vidiki notranjega trga energije, kot so povečanje prožnosti sistema, povezovanje in spajanje trgov z namenom spodbujati zmogljivosti obstoječih povezovalnih daljnovodov za trgovanje, pametna omrežja, združevanje, prilagajanje odjema, skladiščenje, razpršeno proizvodnjo, mehanizme za dispečiranje, ponovno dispečiranje in omejevanje prenosa ter cenovne signale v realnem času;
 - (e) kadar je ustrezno, nacionalnih ciljev in ukrepov, povezanih z nediskriminacijskim deležem energije iz obnovljivih virov, prilagajanjem odjema in skladiščenjem, med drugim z združevanjem, na vseh trgih energije;
 - (f) kadar je ustrezno, nacionalnih ciljev in ukrepov, s katerimi se zagotovi, da odjemalci sodelujejo v energetskega sistemu, ter koristi lastne proizvodnje in novih tehnologij, vključno s pametnimi števci;
 - (g) ukrepov v zvezi z zagotavljanjem zadostnosti elektroenergetskega sistema;
 - (h) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik in ukrepov za doseganje ciljev iz točk (a) do (g);
 - (i) regionalnega sodelovanja pri izvajanju ciljev in politik iz točk (a) do (h);
 - (j) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, finančnih ukrepov na nacionalni ravni, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na področju notranjega trga energije, med drugim za cilj glede elektroenergetske medsebojne povezanosti, kadar je ustrezno;
 - (k) ukrepov za povečanje prožnosti energetskega sistema z vidika proizvodnje energije iz obnovljivih virov, vključno z izvedbo spajanja trgov znotraj dneva in uvedbo čezmejnih izravnalnih trgov.

2. Informacije, ki jih države članice predložijo na podlagi odstavka 1, so skladne s poročili nacionalnih regulatorjev iz točke (e) člena 37(1) Direktive 2009/72/ES in točke (e) člena 41(1) Direktive 2009/73/ES ter na teh poročilih tudi ustrezno temeljijo.

Člen 24

Celovito poročanje o energetskega revščini

Kadar se uporablja drugi pododstavek točke (d) člena 3(3), zadevna država članica v svoje celovito nacionalno energetskega in podnebno poročilo o napredku vključuje:

- (a) informacije o napredku pri uresničevanju nacionalnega okvirnega cilja glede zmanjšanja števila energetskega revnih gospodinjstev in

- (b) kvantitativne informacije o številu energetsko revnih gospodinjstev in, kadar so na voljo, informacije o politikah in ukrepih za boj proti energetski revščini.

Komisija podatke, ki jih države članice sporočijo v skladu s tem členom, posreduje Evropskemu observatoriju za energetsko revščino.

Člen 25

Celovito poročanje o raziskavah, inovacijah in konkurenčnosti

Države članice v svoja celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije o izvajanju naslednjih ciljev in ukrepov:

- (a) kadar je ustrezno, nacionalnih ciljev in politik, ki v nacionalni okvir prenašajo cilje in politike SET načrta;
- (b) nacionalnih ciljev za skupno javno in, kadar je na voljo, zasebno porabo za raziskave in inovacije v zvezi s čistimi in energetskimi tehnologijami kot tudi za stroške tehnologij in razvoj zmogljivosti;
- (c) kadar je ustrezno, nacionalnih ciljev, ki obsegajo dolgoročne cilje za leto 2050 za uvedbo tehnologij za razogliččenje energetske in ogljično intenzivnih industrijskih sektorjev ter, kadar je ustrezno, za s tem povezano infrastrukturo za prevoz, uporabo in skladiščenje ogljika;
- (d) nacionalnih ciljev za postopno ukinitvev subvencij za energijo, zlasti za fosilna goriva;
- (e) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik in ukrepov za doseganje ciljev iz točk (b) in (c);
- (f) sodelovanja z drugimi državami članicami pri izvajanju ciljev in politik iz točk (b) do (d), vključno s koordinacijo politik in ukrepov v okviru SET načrta, kot je usklajevanje raziskovalnih in skupnih programov;
- (g) finančnih ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na tem področju na nacionalni ravni, kadar je ustrezno.

Oddelek 2

Letno poročanje

Člen 26

Letno poročanje

1. Države članice Komisiji do 15. marca 2021 in nato vsaki dve leti (leto X) poročajo o informacijah iz:
 - (a) člena 6(2) Direktive 2009/119/ES;
 - (b) točke 3 Priloge IX Direktive 2013/30/EU v skladu s členom 25 navedene direktive.
2. Države članice Komisiji do 31. julija 2021 in nato vsako leto (leto X) poročajo o okvirnih evidencah toplogrednih plinov za leto X – 1.

Za namene tega odstavka Komisija na podlagi okvirnih evidenc toplogrednih plinov držav članic ali, če država članica svojih okvirnih evidenc ni sporočila do navedenega datuma, na podlagi svojih ocen vsako leto pripravi okvirno evidenco toplogrednih plinov Unije. Komisija navedene informacije objavi do 30. septembra vsako leto.

3. Od leta 2023 države članice določijo in Komisiji do 15. marca vsakega leta (leto X) poročajo o končnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov, o predhodnih podatkih pa do 15. januarja vsako leto, vključno s toplogrednimi plini in informacijami iz evidenc, navedenimi v Prilogi V. Poročilo o končnih podatkih iz evidence toplogrednih plinov vključuje tudi celotno in posodobljeno poročilo o nacionalni evidenci. Komisija da informacije iz točke (n) dela 1 Priloge V tri mesece po prejemu poročil na voljo Odboru za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1).
4. Države članice sekretariatu UNFCCC vsako leto do 15. aprila predložijo nacionalne evidence, ki vsebujejo informacije o končnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov, predložene Komisiji v skladu z odstavkom 3. Komisija v sodelovanju z državami članicami vsako leto pripravi evidenco toplogrednih plinov Unije in poročilo o evidenci toplogrednih plinov Unije, ki ju do 15. aprila vsako leto predloži sekretariatu UNFCCC.

5. Države članice Komisiji do 15. januarja poročajo o predhodnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov in do 15. marca o končnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov, in sicer leta 2027 in 2032, ki so jih pripravile za obračune LULUCF za namene poročil o skladnosti v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2018/841.
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 43 v zvezi s:
- (a) spreminjanjem dela 2 Priloge V, tako da doda ali črta snovi s seznama toplogrednih plinov, v skladu z ustreznimi odločitvami, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma;
 - (b) dopolnjevanjem te uredbe, tako da sprejme vrednosti za potencial globalnega segrevanja in določi smernice za evidence, ki se uporabljajo v skladu z ustreznimi odločitvami, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma.
7. Komisija ob pomoči Odbora za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, da določi strukturo, tehnične podrobnosti, oblike in postopke, ki jih morajo države članice upoštevati pri predložitvi okvirnih evidenc toplogrednih plinov na podlagi odstavka 2 tega člena, evidenc toplogrednih plinov na podlagi odstavka 3 tega člena ter obračunanih emisij toplogrednih plinov in odvzemov v skladu s členoma 5 in 14 Uredbe (EU) 2018/841.

Ko predlaga takšne izvedbene akte, Komisija upošteva časovne načrte UNFCCC ali Pariškega sporazuma za spremljanje in poročanje o navedenih informacijah ter ustrezne odločitve, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma, da se zagotovi skladnost z obveznostmi poročanja Unije kot pogodbenice UNFCCC in Pariškega sporazuma. V teh izvedbenih aktih se določijo tudi časovni okviri za sodelovanje in usklajevanje med Komisijo in državami članicami pri pripravi poročila o evidenci toplogrednih plinov Unije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

Člen 27

Poročanje o ciljih za leto 2020

Vsaka država članica Komisiji do 30. aprila 2022 poroča o doseganju svojega nacionalnega cilja glede energetske učinkovitosti za leto 2020, določenega v skladu s členom 3(1) Direktive 2012/27/EU, in sicer tako da predložijo informacije iz dela 2 Priloge IX k tej uredbi, ter o uresničitvi splošnih nacionalnih ciljev glede deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2020, kot je določeno v Prilogi I k Direktivi 2009/28/ES v različici, kot bo veljala 31. decembra 2020, tako da predložijo naslednje informacije:

- (a) delež energije iz obnovljivih virov v posameznih sektorjih (električna energija, ogrevanje in hlajenje ter promet) in skupni delež te energije v letu 2020;
- (b) ukrepi, sprejeti za doseganje nacionalnih ciljev glede energije iz obnovljivih virov za leto 2020, vključno z ukrepi, povezanimi s programi podpore, potrdili o izvoru in poenostavitvijo upravnih postopkov;
- (c) delež energije iz biogoriv in tekočih biogoriv, proizvedenih iz žitaric in drugih poljščin z visoko vsebnostjo škroba, sladkorja in oljnic, pri porabi energije v prometu;
- (d) delež energije iz biogoriv in bioplina za promet, proizvedenih iz surovin in drugih goriv, navedenih v delu A Priloge IX k Direktivi 2009/28/ES v različici, kot bo veljala 31. decembra 2020, pri porabi energije v prometu.

Oddelek 3

Platforma za poročanje

Člen 28

E-platforma

1. Komisija vzpostavi spletno platformo (e-platforma), da olajša komunikacijo med Komisijo in državami članicami, spodbudi sodelovanje med državami članicami in javnosti olajša dostop do informacij.
2. Ko e-platforma postane pripravljena za uporabo, jo države članice uporabljajo za predložitev poročil iz tega poglavja Komisiji.

3. E-platforma začne delovati do 1. januarja 2020. Komisija e-platformo uporablja, da javnosti olajša spletni dostop do poročil iz tega poglavja, končnih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte in njihovih posodobitev ter do dolgoročnih strategij iz člena 15, pri tem pa upošteva poslovno občutljive podatke in skladnost s pravili o varstvu podatkov.

POGLAVJE 5

Zbirna ocena napredka in politik za doseganje ciljev Unije – spremljanje s strani Komisije

Člen 29

Ocena napredka

1. Do 31. oktobra 2021 in potem vsaki dve leti Komisija na podlagi celovitih nacionalnih energetske in podnebne poročil o napredku, drugih informacij, ki so predmet poročanja v skladu s to uredbo, kazalnikov in, kadar so na voljo, evropske statistike in podatkov, oceni:

- (a) napredek na ravni Unije pri izpolnjevanju ciljev energetske unije, za prvo desetletno obdobje tudi energetske in podnebne ciljev Unije za leto 2030, zlasti z namenom preprečevanja vrzeli v ciljih Unije za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energetske učinkovitosti;
- (b) napredek vsake države članice pri izpolnjevanju ciljev in prispevkov ter izvajanju politik in ukrepov iz celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta;
- (c) skupni vpliv letalskega prometa na globalno podnebje, tudi zaradi emisij ali učinkov, ki niso povezani s CO₂, na podlagi podatkov o emisijah, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 26, ter izboljša to oceno s sklicevanjem na znanstvene dosežke oziroma podatke o letalskem prometu;
- (d) skupni vpliv politik in ukrepov iz celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte na delovanje ukrepov politike Unije na področjih podnebja in energetike;
- (e) skupni vpliv politik in ukrepov, vključenih v celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, na delovanje sistema Evropske unije za trgovanje z emisijami (EU ETS) ter na ravnovesje med ponudbo pravic in povpraševanjem po njih na evropskem trgu ogljika.

2. Na področju energije iz obnovljivih virov Komisija kot del ocene iz odstavka 1 oceni napredek pri deležu energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije Unije, in sicer na podlagi okvirnega načrtanega poteka Unije, ki se začne pri 20 % v letu 2020, doseže v letu 2022 referenčno vrednost vsaj 18-odstotnega, v letu 2025 43-odstotnega, v letu 2027 pa 65-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med ciljem Unije v zvezi z energijo iz obnovljivih virov za leto 2020 in ciljem Unije v zvezi z energijo iz obnovljivih virov za leto 2030 ter doseže cilj Unije vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2030.

3. Na področju energije iz obnovljivih virov Komisija kot del ocene iz odstavka 1 oceni napredek pri skupnem doseganju največje porabe energije na ravni Unije v višini 1 273 Mtoe primarne energije in 956 Mtoe končne energije v letu 2030, v skladu s členom 3(5) Direktive 2012/27/EU.

Pri izdelavi ocene Komisija upošteva naslednje korake:

- (a) preuči, ali je bil dosežen mejnik Unije za leto 2020 za porabo primarne energije, ki ne presega 1 483 Mtoe, in porabo končne energije, ki ne presega 1 086 Mtoe;
- (b) oceni, ali napredek držav članic kaže, da je Unija kot celota na poti do porabe energije v letu 2030, kot je navedeno v prvem pododstavku, pri čemer upošteva ocene informacij, ki jih države članice vključijo v svoja celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku;
- (c) uporabi rezultate iz uporabe modelov za prihodnje trende v porabi energije na ravni Unije in nacionalni ravni ter opravi druge dopolnilne analize;
- (d) ustrezno upošteva relevantne okoliščine, ki vplivajo na porabo primarne in končne energije in ki jih države članice navedejo v svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtih v skladu s členom 6(2).

4. Na področju notranjega trga energije Komisija kot del ocene iz odstavka 1 oceni napredek pri doseganju ravnosti elektroenergetske medsebojne povezanosti, ki jo država članica želi doseči v letu 2030.

5. Do 31. oktobra 2021 in potem vsako leto Komisija oceni, zlasti na podlagi informacij, predloženih na podlagi te uredbe, ali so Unija in države članice dosegle zadosten napredek pri:
 - (a) zavezah iz člena 4 UNFCCC in člena 3 Pariškega sporazuma, kakor so opredeljene v sklepih, sprejetih na konferenci pogodbenic UNFCCC ali na konferenci pogodbenic UNFCCC kot sestanku pogodbenic Pariškega sporazuma;
 - (b) obveznostih iz člena 4 Uredbe (EU) 2018/842 in člena 4 Uredbe (EU) 2018/841;
 - (c) ciljih iz celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov z vidika doseganja ciljev energetske unije in za prvo desetletno obdobje z vidika izpolnjevanja energetske in podnebne ciljev za leto 2030.
6. Komisija bi morala v svoji oceni upoštevati zadnja priporočila, izdana za posamezno državo v okviru evropskega semestra.
7. Komisija poroča o svoji oceni v skladu s tem členom kot del poročila o stanju energetske unije iz člena 35.

Člen 30

Neskladnosti s krovnimi cilji energetske unije iz Uredbe (EU) 2018/842

1. V primeru, da razvoj politik v državi članici kaže neskladnosti s krovnimi cilji energetske unije, Komisija na podlagi ocene iz člena 29 izda priporočila za navedeno državo članico na podlagi člena 34.
2. Država članica, ki namerava uporabiti prilagodljivost v skladu s členom 7 Uredbe (EU) 2018/842 v celoviti nacionalni energetski in podnebni načrt vključi raven predvidene uporabe ter načrtovanih politik in ukrepov, takoj, ko je ta informacija na voljo, da bi dosegli zahteve iz člena 4 Uredbe (EU) 2018/841 za obdobje od leta 2021 do leta 2030.

Člen 31

Odzivanje na nezadostne ambicije celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov

1. Kadar Komisija na podlagi svoje ocene osnutkov celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov v skladu s členom 9 ali svoje ocene osnutkov posodobitev končnih načrtov v skladu s členom 14 ter kot del ponavljajočega se postopka sklene, da cilji in prispevki držav članic ne zadostujejo za skupno doseganje ciljev energetske unije, še zlasti pa ne, kar zadeva prvo desetletno obdobje, za doseganje zavezujočega cilja Unije za leto 2030 v zvezi z energijo iz obnovljivih virov in cilja Unije za leto 2030 v zvezi z energetske učinkovitostjo, mora – kar zadeva cilj Unije za energijo iz obnovljivih virov – in sme –kar zadeva druge cilje energetske unije – izdati priporočila za države članice, katerih prispevke oceni za nezadostne, naj jih naredijo bolj ambiciozne, da se zagotovi zadostna raven skupnih ambicij.
2. Kadar pride do razhajanj med ciljem Unije za leto 2030 in skupnimi prispevki držav članic na področju energije iz obnovljivih virov, Komisija svojo oceno opravi na podlagi enačbe iz Priloge II, ki temelji na objektivnih merilih iz točke (e)(i) do (v) prvega pododstavka člena 5(1), obenem pa upošteva ustrezne okoliščine, ki vplivajo na uporabo energije iz obnovljivih virov, kakor to navede država članica v skladu z drugim pododstavkom člena 5(1).

Kadar pride do razhajanj med ciljem Unije za leto 2030 in vsoto nacionalnih prispevkov na področju energetske učinkovitosti, Komisija zlasti oceni ustrezne okoliščine, navedene v členu 6(2), informacije, ki so jih posredovale države članice v svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtih, rezultate modeliranja v zvezi s prihodnjimi trendi porabe energije ter po potrebi druge dopolnilne analize.

Brez poseganja v druge določbe tega člena in zgolj zato, da se oceni, ali obstaja razhajanje med ciljem Unije za leto 2030 in skupnimi prispevki držav članic, Komisija v svoji oceni predvidi nacionalne prispevke držav članic, ki niso predložile osnutkov njihovih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov v skladu s členom 9(1).

Komisija pri svoji domnevi na področju energije iz obnovljivih virov upošteva zavezujoč nacionalni cilj države članice za leto 2020, kakor je določen v Prilogi I k Direktivi (EU) 2018/2001, rezultate modeliranja v zvezi z uporabo energije iz obnovljivih virov ter rezultate enačbe, določene v Prilogi II k tej uredbi. Na področju energetske učinkovitosti upošteva modeliranje v zvezi s prihodnjimi trendi na področju porabe energije in po potrebi druge dopolnilne analize.

Komisija pri svoji oceni prispevkov za energijo iz obnovljivih virov na podlagi enačbe iz Priloge II upošteva vse morebitne negativne učinke na zanesljivost oskrbe in stabilnost omrežja v malih ali izoliranih energetskih sistemih ali v sistemih držav članic, kjer bi lahko sprememba sinhronega območja povzročila znatne posledice.

Komisija pri svoji oceni prispevkov za energijo iz obnovljivih virov upošteva morebitni učinek na delovanje elektroenergetskega sistema in stabilnost omrežja v državah članicah, kjer bi lahko sprememba sinhronega območja povzročila bistvene posledice.

3. Kadar Komisija na podlagi ocene celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov in njihovih posodobitev na podlagi člena 14 sklene, da so cilji in prispevki celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ali njihovih posodobitev nezadostni za skupno doseganje ciljev energetske unije in, zlasti za prvo desetletno obdobje, ciljev Unije za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energetske učinkovitost, na ravni Unije predlaga ukrepe in izvaja svoja pooblastila, da zagotovi skupno doseganje navedenih ciljev. Z vidika energije iz obnovljivih virov takšni ukrepi upoštevajo ravni ambicij prispevkov držav članic k ciljem Unije za leto 2030, ki so določeni v celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih in njihovih posodobitvah.

Člen 32

Odziv na nezadosten napredek pri izpolnjevanju energetskih in podnebnih ciljev Unije

1. Kadar na podlagi ocene iz točke (b) člena 29(1) Komisija sklene, da je doseženi napredek države članice pri izpolnjevanju njenih ciljev in prispevkov, njenih referenčnih vrednosti za energijo iz obnovljivih virov ali pri izvajanju politik in ukrepov, določenih v celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu, nezadosten, za zadevno državo članico na podlagi člena 34 izda priporočila.

Pri izdaji priporočil na področju energije iz obnovljivih virov Komisija upošteva relevantne okoliščine, ki jih države članice navedejo v skladu z drugim pododstavkom člena 5(1). Komisija upošteva tudi projekte s področja energije iz obnovljivih virov, v zvezi s katerimi je bila sprejeta končna naložbena odločitev, pod pogojem, da se izvajajo v obdobju od leta 2021 do leta 2030 in bistveno vplivajo na nacionalni prispevek države članice.

Komisija v svojih priporočilih na področju energetske učinkovitosti ustrezno upošteva objektivna merila iz točk (a) in (b) člena 6(1) ter ustrezne nacionalne okoliščine, ki jih navedejo države članice v skladu s členom 6(2).

2. Kadar na podlagi zbirne ocene celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih poročil o napredku držav članic na podlagi točke (a) člena 29(1), podprte z drugimi viri informacij, kot je ustrezno, Komisija sklene, da na ravni Unije obstaja tveganje neizpolnjevanja ciljev energetske unije in, zlasti za prvo desetletno obdobje, ciljev iz okvira podnebne in energetske politike Unije do leta 2030, lahko vsem državam članicam na podlagi člena 34 izda priporočila, da bi ublažila takšno tveganje.

Na področju energije iz obnovljivih virov Komisija oceni, ali so nacionalni ukrepi iz odstavka 3 zadostni za doseganje ciljev Unije na področju energije iz obnovljivih virov. V primeru nezadostnih nacionalnih ukrepov Komisija, kot je ustrezno, predlaga ukrepe in izvaja svoja pooblastila na ravni Unije poleg navedenih priporočil, da zagotovi zlasti doseganje ciljev Unije za energijo iz obnovljivih virov za leto 2030.

Na področju energetske učinkovitosti Komisija, kot je ustrezno, predlaga ukrepe in izvaja svoja pooblastila na ravni Unije ob teh priporočilih, da zagotovi zlasti doseganje cilja Unije za energetske učinkovitost za leto 2030.

Na področju energetske učinkovitosti lahko tovrstni dodatni ukrepi še posebej izboljšajo energetske učinkovitost:

- (a) proizvodov v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Uredbo (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
- (b) stavb v skladu z direktivama 2010/31/EU in 2012/27/EU ter
- (c) prometa.

3. Kadar na področju energije iz obnovljivih virov Komisija na podlagi svoje cene v skladu s členom 29(1) in (2) sklene, da ena ali več referenčnih vrednosti okvirnega začrtanega poteka Unije v letih 2022, 2025 in 2027 iz člena 29(2) ni bila izpolnjena, države članice, ki zaostajajo pri eni ali več nacionalnih referenčnih vrednostih v letih 2022, 2025 in 2027 iz točke (a)(2) člena 4 zagotovijo, da se dodatni ukrepi izvedejo v enem letu po datumu, ko prejmejo oceno Komisije, da bi zapolnili vrzel glede na njihove nacionalne referenčne vrednosti, kot so:

- (a) nacionalni ukrepi za povečano uvedbo energije iz obnovljivih virov;
- (b) prilagoditev deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja iz člena 23(1) Direktive (EU) 2018/2001;
- (c) prilagoditev deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju prometa iz člena 25(1) Direktive (EU) 2018/2001;
- (d) prostovoljno finančno plačilo v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov, vzpostavljen na ravni Unije, za projekte na področju energije iz obnovljivih virov, s katerim neposredno ali posredno upravlja Komisija, kot je določeno v členu 33;
- (e) mehanizmi sodelovanja iz Direktive (EU) 2018/2001.

Takšni ukrepi upoštevajo ugotovitve Komisije iz drugega pododstavka odstavka 1 tega člena. Zadevne države članice te ukrepe vključijo kot del svojega celovitega nacionalnega energetskega in podnebne poročila o napredku.

4. Od 1. januarja 2021 naprej delež energije iz obnovljivih virov v končni bruto porabi energije vsake države članice ne sme biti nižji od izhodiščnega deleža, ki je enak njenemu obveznemu splošnemu nacionalnemu cilju za delež energije iz obnovljivih virov v letu 2020 iz člena 3(4) Direktive (EU) 2018/2001. Če država članica ne ohrani svojega izhodiščnega deleža, kot se izmeri v obdobju enega leta, zadevna država članica v roku enega leta sprejme dodatne ukrepe, npr. tiste iz točk (a) do (e) prvega pododstavka odstavka 3 tega člena, ki zadostujejo, da se vrzel zapolni v enem letu.

Kadar je država članica izpolnila obveznost glede zapolnitve vrzeli v izhodišču, bi moralo veljati, da je v obdobju, ko je zadevna vrzel nastala, spoštovala obveznosti iz prvega stavka prvega pododstavka tega odstavka in iz člena 3(4) Direktive (EU) 2018/2001.

Države članice lahko za namene točke (d) prvega pododstavka odstavka 3 tega člena uporabijo prihodke od letnih pravic do emisije iz Direktive 2003/87/ES.

5. Kadar se delež energije iz obnovljivih virov države članice spusti pod eno ali več njenih nacionalnih referenčnih vrednosti v letih 2022, 2025 in 2027 iz točke (a)(2) člena 4, država članica v svojem naslednjem celovitem poročilu, predloženem Komisiji v skladu s členom 17, vključi pojasnilo o tem, kako bo zapolnila vrzel glede na svoje nacionalne referenčne vrednosti.

6. Kadar na področju energetske učinkovitosti, brez poseganja v druge ukrepe na ravni Unije v skladu s tretjim pododstavkom odstavka 2 tega člena, Komisija na podlagi svoje ocene v skladu s členom 29(1) in (3), opravljene v letih 2022, 2025 in 2027, sklene, da je napredek pri skupnem doseganju cilja energetske učinkovitosti Unije iz prvega stavka člena 29(3) nezadosten, predlaga ukrepe in izvaja svoja pooblastila na ravni Unije, poleg tistih iz Direktive 2010/31/EU in Direktive 2012/27/EU, da zagotovi izpolnitev ciljev energetske učinkovitosti Unije za leto 2030.

7. Vsaka zadevna država članica iz odstavka 3 tega člena podrobno navede dodatne izvedene, sprejete in načrtovane ukrepe v okviru svojega poročila o napredku iz člena 17.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovane izdelke, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1).

8. Kadar Komisija na področju povezovalnih daljnovodov, izhajajoč iz svoje ocene na podlagi člena 29(1) in (4) leta 2025, oceni, da napredek ni bil zadosten, do leta 2026 z zadevnimi državami članicami vzpostavi sodelovanje, namenjeno odpravi nastalih problemov.

Člen 33

Mehanizem Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov

1. Komisija do 1. januarja 2021 vzpostavi mehanizem Unije za financiranje energije iz točke (d) člena 32(3), da bi omogočila podporo novim projektom na področju energije iz obnovljivih virov v Uniji z namenom zapolnitve vrzeli glede na načrtan potek Unije. Podpora se lahko med drugim zagotovi v obliki premije, plačane poleg tržne cene, in se dodeli projektom, ki so oddali ponudbe za najnižjo ceno ali premijo.

2. Brez poseganja v odstavek 1 tega člena finančni mehanizem prispeva k ustreznemu okviru v skladu s členom 3(4) Direktive (EU) 2018/2001 z namenom podpiranja uporabe energije iz obnovljivih virov po vsej Uniji, ne glede na vrzel glede na načrtan potek Unije. V ta namen:

- (a) lahko plačila držav članic iz člena 32 dopolnjujejo drugi viri, kot so skladi Unije, prispevki zasebnega sektorja ali dodatna plačila držav članic, da bi prispevali k doseganju cilja Unije;
- (b) lahko mehanizem financiranja med drugim zagotavlja podporo v obliki posojil, nepovratnih sredstev ali kombinacije obeh in lahko med drugim podpira skupne projekte med državami članicami v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2018/2001 ter udeležbo držav članic v skupnih projektih s tretjimi državami iz člena 11 navedene direktive.

3. Države članice obdržijo pravico, da odločijo, ali in pod katerimi pogoji dovolijo, da se za naprave na njihovem ozemlju dodeli podpora iz mehanizma financiranja.

4. Komisija ob pomoči Odbora za energetske unije iz točke (b) člena 44(1) lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi potrebne določbe za vzpostavitev in delovanje mehanizma financiranja, zlasti:

- (a) metodologijo za izračun najvišje premije za vsak razpis;
- (b) zasnovano razpisa, ki se uporabi, vključno s pogoji za izvedbo in s tem povezanimi kaznimi;
- (c) metodologijo za izračun plačil držav članic in iz tega izhajajočih statističnih koristi za sodelujoče države članice;
- (d) minimalne zahteve za sodelovanje držav članic, ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi kontinuitete mehanizma na podlagi dovolj dolgega trajanja plačil države članice ter maksimalne prožnosti glede sodelovanja držav članic;
- (e) določbe za zagotovitev sodelovanja in/ali odobritve države članice gostiteljice in po potrebi določbe v zvezi z dodatnimi obremenitvami, povezanimi s stroški sistema.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

5. Vsako leto se energija iz obnovljivih virov, proizvedena z napravami, financiranimi z mehanizmom financiranja, statistično pripiše sodelujočim državam članicam, in odraža njihovo relativno plačilo. Projekti, ki jih podpira ta mehanizem financiranja in se financirajo iz drugih virov, ki niso plačila držav članic, se ne upoštevajo pri nacionalnih prispevkih držav članic, upoštevajo pa se pri doseganju zavezujočega cilja Unije v skladu s členom 3(1) Direktive (EU) 2018/2001.

Člen 34

Priporočila Komisije državam članicam

1. Komisija po potrebi izda priporočila državam članicam, da se zagotovi doseganje ciljev energetske unije. Komisija ta priporočila nemudoma javno objavi.

2. Pri sklicevanju v tej uredbi na ta člen veljajo naslednja načela:
 - (a) zadevna država članica ustrezno upošteva priporočilo v duhu solidarnosti med državami članicami in Unijo ter med državami članicami;
 - (b) v celovitem nacionalnem energetske in podnebnem poročilu o napredku, pripravljenem v letu, ki sledi letu, v katerem je bilo priporočilo izdano, država članica predstavi, kako je bilo priporočilo ustrezno upoštevano. Če zadevna država članica določenega priporočila ali znatnega dela priporočila ne upošteva, to obrazloži;
 - (c) priporočila bi morala dopolnjevati zadnja priporočila, izdana za posamezno državo v okviru evropskega semestra.

Člen 35

Poročilo o stanju energetske unije

1. Komisija do 31. oktobra vsako leto Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o stanju energetske unije.
2. Poročilo o stanju energetske unije vsebuje naslednje elemente:
 - (a) oceno, pripravljeno v skladu s členom 29;
 - (b) po potrebi, priporočila v skladu s členom 34;
 - (c) poročilo o delovanju trga ogljika iz člena 10(5) Direktive 2003/87/ES, vključno z informacijami o uporabi navedene direktive iz člena 21(2) navedene direktive;
 - (d) od leta 2023 naprej vsaki dve leti poročilo o trajnosti bioenergije v Uniji z informacijami, določenimi v Prilogi X;
 - (e) vsaki dve leti poročilo o prostovoljnih sistemih, v zvezi s katerimi je Komisija sprejela odločitev v skladu s členom 30(4) Direktive (EU) 2018/2001 z informacijami, določenimi v Prilogi XI k tej uredbi;
 - (f) splošno poročilo o napredku v zvezi z uporabo Direktive 2009/72/ES;
 - (g) splošno poročilo o napredku v zvezi z uporabo Direktive 2009/73/ES na podlagi člena 52 navedene direktive;
 - (h) splošno poročilo o napredku glede sistemov obveznosti energetske učinkovitosti in alternativnih političnih ukrepov iz členov 7a in 7b Direktive 2012/27/EU;
 - (i) vsaki dve leti skupno poročilo o napredku pri prenovi nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb v skladu s časovnimi načrti, določenimi v dolgoročnih strategijah prenove, ki jih vsaka država članica pripravi v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU;
 - (j) vsaka štiri leta splošno poročilo o napredku glede povečanja števila skoraj nič-energijskih stavb v državah članicah v skladu s členom 9(5) Direktive 2010/31/EU;
 - (k) splošno poročilo o napredku glede napredka držav članic pri oblikovanju celovitega in delujočega trga energije;
 - (l) dejansko kakovost goriv v različnih državah članicah in geografsko pokritost z gorivi z največjo vsebnostjo žvepla 10 mg/kg, s ciljem zagotoviti pregled nad podatki o kakovosti goriv v različnih državah članicah, o kateri se poroča v skladu z Direktivo 98/70/ES;
 - (m) oceno napredka glede konkurenčnosti;
 - (n) napredek držav članic pri postopni ukinitvi subvencij za energijo, zlasti za fosilna goriva;
 - (o) druge zadeve, pomembne za izvajanje energetske unije, vključno z javno in zasebno podporo;
 - (p) do 31. oktobra 2019 in potem vsaka štiri leta oceno izvajanja Direktive 2009/31/ES.

Člen 36

Spremljanje mehanizma upravljanja

Komisija v okviru stanja energetske unije v skladu s členom 35 obvesti Evropski parlament in Svet o izvajanju celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov. Evropski parlament in Svet vsako leto obravnavata napredek, ki ga je energetska unija dosegla na področju energetske in podnebne politike.

POGLAVJE 6

Sistem Unije in nacionalni sistemi za emisije toplogrednih plinov in odvzeme po ponorih

Člen 37

Sistem evidenc Unije in nacionalni sistemi evidenc

1. Države članice do 1. januarja 2021 vzpostavijo in upravljajo nacionalne sisteme evidenc ter si prizadevajo za njihovo stalno izboljševanje, da ocenijo antropogene emisije toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzete toplogredne pline iz dela 2 Priloge V ter zagotovijo pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost svojih evidenc toplogrednih plinov.
2. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi dostop do informacij, določenih v Prilogi XII k tej uredbi, uporabljajo sisteme poročanja, vzpostavljene v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 517/2014, da izboljšajo oceno fluoriranih plinov v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov, in lahko izvajajo letne preglede skladnosti iz točk (i) in (j) dela 1 Priloge V k tej uredbi.
3. Vzpostavi se sistem evidenc Unije, s katerim se zagotovi pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost nacionalnih evidenc glede na evidenco toplogrednih plinov Unije. Komisija upravlja in vzdržuje navedeni sistem ter si prizadeva za njegovo stalno izboljševanje, kar vključuje oblikovanje programov zagotavljanja in kontrole kakovosti, oblikovanje ciljev kakovosti in pripravo osnutka načrta zagotavljanja in kontrole kakovosti v zvezi z evidencami, postopke za dokončanje ocen emisij, da se pripravi evidenca Unije na podlagi odstavka 5 tega člena, in preglede iz člena 38.
4. Komisija izvede začetni pregled točnosti predhodnih podatkov iz evidenc toplogrednih plinov, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 26(3). Rezultate tega pregleda v šestih tednih od roka za predložitev navedenih predlogov pošlje državam članicam. Države članice odgovore na kakršna koli zadevna vprašanja na podlagi začetnega pregleda predložijo do 15. marca skupaj s končnimi evidencami za leto X – 2.
5. Kadar država članica do 15. marca ne predloži evidenc podatkov, potrebnih za pripravo evidence Unije, lahko Komisija ob posvetovanju in v tesnem sodelovanju z zadevno državo članico pripravi ocene za dopolnitev podatkov, ki jih predloži država članica. Komisija v ta namen uporabi smernice, ki se uporabljajo za pripravo nacionalnih evidenc toplogrednih plinov.
6. Komisija ob pomoči Odbora za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o strukturi, obliki in postopku predložitve informacij v zvezi z nacionalnimi sistemi evidenc ter zahteve glede vzpostavitve, upravljanja in delovanja nacionalnih sistemov evidenc.

Pri predlaganju takšnih izvedbenih aktov Komisija upošteva zadevne odločitve, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

7. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 43, s katerimi dopolni to uredbo in v njih določi pravila o zahtevah glede vzpostavitve, upravljanja in delovanja sistema evidenc Unije. Pri predlaganju takšnih delegiranih aktov Komisija upošteva zadevne odločitve, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma.

Člen 38

Pregled evidenc

1. Komisija z namenom spremljanja zmanjšanja ali omejitev emisij toplogrednih plinov držav članic na podlagi členov 4, 9 in 10 Uredbe (EU) 2018/842 ter njihovega zmanjšanja emisij in povečanje odvzemov po ponorih na podlagi členov 4 in 14 Uredbe (EU) 2018/841 ter vseh ostalih ciljev zmanjšanja ali omejitve emisij toplogrednih plinov iz prava Unije v letih 2027 in 2032 izvede celovit pregled nacionalnih podatkov iz evidenc, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 26(4) te uredbe. Države članice so v celoti vključene v ta proces.
2. Celovit pregled iz odstavka 1 zajema:
 - (a) preglede za preverjanje preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti predloženih informacij;

- (b) preglede za opredelitev primerov, pri katerih so podatki iz evidence pripravljeni na način, ki ni skladen z usmeritvami UNFCCC ali pravili Unije;
 - (c) preglede za opredelitev primerov, pri katerih obračunavanje LULUCF poteka na način, ki ni skladen z usmeritvami UNFCCC ali pravili Unije in
 - (d) kadar je ustrezno, izračun s tem povezanih potrebnih tehničnih popravkov, in sicer v posvetovanju z državami članicami.
3. Komisija ob pomoči Odbora za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, da se določijo časovni okvir in postopek za izvajanje celovitega pregleda, vključno z nalogami iz odstavka 2 tega člena, ter za zagotovitev ustreznega posvetovanja držav članic, kar zadeva ugotovitve pregledov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

4. Komisija z izvedbenim aktom določi skupno količino emisij za zadevna leta na podlagi popravljenih podatkov iz evidenc za posamezno državo članico po končanem pregledu, z razdelitvijo na emisijske podatke, pomembne za člen 9 Uredbe (EU) 2018/842, in emisijske podatke iz točke (c) dela 1 Priloge V k tej uredbi, določi pa tudi skupno količino emisij in odvzemov, pomembnih za člen 4 Uredbe EU 2018/841.
5. Podatki za posamezno državo članico, zapisani v registre, vzpostavljene v skladu s členom 15 Uredbe (EU) 2018/841 štiri mesece po objavi izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 4 tega člena, se uporabijo za preverjanje skladnosti s členom 4 Uredbe (EU) 2018/841, vključno s spremembami takšnih podatkov, do katerih pride, ker država članica izkoristi prilagodljivosti na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2018/841.
6. Podatki za posamezno državo članico, zapisani v registre, vzpostavljene v skladu s členom 12 Uredbe (EU) 2018/842 dva meseca po datumu preverjanja skladnosti z Uredbo (EU) 2018/841 iz odstavka 5 tega člena, se uporabijo za preverjanje skladnosti na podlagi člena 9 Uredbe (EU) 2018/842 za leti 2021 in 2026. Preverjanje skladnosti na podlagi člena 9 Uredbe (EU) 2018/842 za vsako leto od 2022 do 2025 in od 2027 do 2030 se opravi na datum, ki je en mesec po datumu preverjanja skladnosti za prejšnje leto. To preverjanje vključuje spremembe takšnih podatkov zaradi uporabe prilagodljivosti s strani navedene države članice v skladu s členi 5, 6 in 7 Uredbe (EU) 2018/842.

Člen 39

Sistem Unije in nacionalni sistemi za politike in ukrepe ter projekcije

1. Države članice in Komisija do 1. januarja 2021 začnejo upravljati nacionalne sisteme in sistem Unije za poročanje o politikah in ukrepih ter za poročanje o projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ter si prizadevajo za njihovo nenehno izboljševanje. Navedeni sistemi vključujejo ustrezne institucionalne, pravne in postopkovne ureditve, vzpostavljene v državi članici in Uniji, za ocenjevanje politike in pripravo projekcij antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov.
2. Države članice in Komisija imajo za cilj zagotoviti pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost sporočenih informacij o politikah in ukrepih ter projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, kot je določeno v členu 18, vključno z uporabo podatkov, metod in modelov ter izvajanjem dejavnosti zagotavljanja kakovosti, kontrole kakovosti in analize občutljivosti.
3. Komisija ob pomoči Odbora za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, da določi strukturo, obliko in postopek predložitve informacij o nacionalnih sistemih in sistemu Unije za politike in ukrepe ter projekcije v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena in členom 18.

Pri predlaganju takšnih izvedbenih aktov Komisija upošteva zadevne odločitve, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma, vključno z mednarodno dogovorjenimi obveznostmi poročanja kot tudi časovne načrte za spremljanje in poročanje o navedenih informacijah.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

Člen 40

Vzpostavitev in upravljanje registrov

1. Unija in države članice vzpostavijo in vzdržujejo registre za natančno obračunavanje nacionalno določenih prispevkov v skladu s členom 4(13) Pariškega sporazuma in za mednarodno prenesene rezultate blaženja v skladu s členom 6 navedenega sporazuma.
2. Unija in države članice lahko svoje registre vzdržujejo prek združenega sistema skupaj z eno ali več drugimi državami članicami.
3. Podatki v registrih iz odstavka 1 tega člena so na voljo centralnemu administratorju, imenovanemu v skladu s členom 20 Direktive 2003/87/ES.
4. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 43, da dopolni to uredbo z vzpostavitvijo registrov iz odstavka 1 tega člena in da uveljavi, z registri Unije in držav članic, potrebno tehnično izvajanje zadevnih odločitev organov UNFCCC ali Pariškega sporazuma v skladu z odstavkom 1 tega člena.

POGLAVJE 7

Sodelovanje in podpora

Člen 41

Sodelovanje med državami članicami in Unijo

1. Države članice in Unija sodelujejo in se medsebojno ter z Unijo v celoti usklajujejo v zvezi z obveznostmi iz te uredbe, zlasti v zvezi s:
 - (a) postopkom priprave, sprejetja, priglasitve in ocene celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrta v skladu s členi 9 do 13;
 - (b) postopkom priprave, sprejetja, priglasitve in ocene celovitih nacionalnih energetske in podnebne poročila o napredku v skladu s členom 17 in letnim poročanjem v skladu s členom 26;
 - (c) postopkom v zvezi s priporočili Komisije in za obravnavo teh priporočil v skladu s členom 9(2) in (3), členom 17(6), členom 30(1), členom 31(1) ter členom 32(1) in (2);
 - (d) pripravo evidence toplogrednih plinov Unije in poročila o evidenci toplogrednih plinov Unije na podlagi člena 26(4);
 - (e) pripravo nacionalnega sporočila za Unijo v skladu s členom 12 UNFCCC in dveletnega poročila Unije v skladu s Sklepom 2/CP.17 ali poznejšimi ustreznimi sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC;
 - (f) postopki pregledovanja in doseganja skladnosti na podlagi Pariškega sporazuma v skladu z vsemi sklepi, ki se uporabljajo in so sprejeti na podlagi UNFCCC, ter v zvezi s postopkom Unije za pregled evidenc toplogrednih plinov držav članic iz člena 38;
 - (g) vsemi prilagoditvami po zaključenem postopku pregleda iz člena 38 ali v zvezi z drugimi spremembami evidenc in poročil o evidencah, ki so bili ali bodo predloženi sekretariatu UNFCCC;
 - (h) pripravo okvirnih evidenc toplogrednih plinov Unije v skladu s členom 26(2).
2. Komisija lahko državam članicam na njihovo prošnjo nudi tehnično pomoč v zvezi z obveznostmi iz te uredbe.

Člen 42

Vloga Evropske agencije za okolje

Evropska agencija za okolje Komisiji pomaga pri njenem delu v zvezi z razsežnostima za razogljčenje in energetske učinkovitosti pri izvajanju členov 15 do 21, 26, 28, 29, 35, 37, 38, 39 in 41 v skladu s svojim letnim delovnim programom. To vključuje potrebno pomoč pri:

- (a) zbiranju informacij o politikah in ukrepih ter projekcijah, ki jih sporočajo države članice;
- (b) izvajanju postopkov za zagotavljanje kakovosti in kontrolo kakovosti glede informacij o projekcijah ter politikah in ukrepih, ki jih sporočajo države članice;

- (c) pripravi ocen ali dopolnitvi ocen, razpoložljivih Komisiji, za podatke o projekcijah, o katerih države članice ne poročajo;
- (d) zbiranju podatkov iz evropske statistike, ki so ustrezni z vidika časovnega okvira, kot je potrebno za poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o stanju energetske unije, ki ga pripravi Komisija;
- (e) razširjanju informacij, zbranih v skladu s to uredbo, vključno z vodenjem in posodabljanjem zbirke podatkov o politikah in ukrepih držav članic za blažitev ter evropskega mehanizma za prilagajanje podnebnim spremembam v zvezi z vplivi, ranljivostmi zaradi podnebnih sprememb in prilagajanjem podnebnim spremembam;
- (f) izvajanju postopkov zagotavljanja kakovosti in kontrole kakovosti, da se pripravi evidenca toplogrednih plinov Unije;
- (g) pripravi evidence toplogrednih plinov Unije in poročila o evidenci toplogrednih plinov Unije;
- (h) pripravi ocen podatkov, o katerih se ne poroča v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov;
- (i) izvajanju pregleda iz člena 38;
- (j) pripravi ocen podatkov, o katerih se ne poroča v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov.

POGLAVJE 8

Končne določbe

Člen 43

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 3(5), člena 15(5), člena 26(6), člena 37(7) in člena 40(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 24. decembra 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastil iz člena 3(5), člena 15(5), člena 26(6), člena 37(7) in člena 40(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3(5), člena 15(5), člena 26(6), člena 37(7) in člena 40(4), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta ugovarjala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 44

Odbori

1. Komisiji pomagata:
 - (a) Odbor za podnebne spremembe pri izvajanju zadev iz člena 19(5), člena 26(7), člena 37(6), člena 38(3) in člena 39(3) ter
 - (b) Odbor za energetske unije pri izvajanju zadev iz člena 17(4) in člena 33(4).

2. Navedena odbora sta odbora v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Z Odborom za podnebne spremembe iz točke (a) odstavka 1 tega člena se nadomesti odbor, ustanovljen v členu 26 Uredbe (EU) št. 525/2013.
4. Kadar kateri koli od odborov iz odstavka 1 obravnava horizontalna vprašanja in skupne ukrepe, o tem ustrezno obvesti drugi odbor iz odstavka 1, da se zagotovi skladnost politik in v največji možni meri poveča sinergije med sektorji.
5. Vsaka država članica imenuje svoje(-ga) predstavnike(-a) v Odbor za podnebne spremembe in Odbor za energetske unijo. Predstavniki vsakega odbora so povabljeni na seje drugega odbora.
6. Pri sklicevanju na ta člen se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 45

Pregled

Komisija v šestih mesecih po vsakem globalnem pregledu stanja, dogovorjenem v členu 14 Pariškega sporazuma, Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o delovanju te uredbe, njenem prispevku k upravljanju energetske unije, njenemu prispevku k dolgoročnim ciljem Pariškega sporazuma, napredku k doseganju ciljev na področju podnebja in energije do leta 2030, dodatnih ciljih energetske unije ter skladnosti določb iz te uredbe o načrtovanju, poročanju in spremljanju z drugo zakonodajo Unije ali prihodnjimi odločitvami v zvezi z UNFCCC in Pariškim sporazumom. Komisija lahko predloži zakonodajne predloge, kadar je ustrezno.

Člen 46

Spremembi Direktive 94/22/ES

Direktiva 94/22/ES se spremeni:

- (1) v členu 8 se črta odstavek 2;
- (2) člen 9 se črta.

Člen 47

Spremembe Direktive 98/70/ES

Direktiva 98/70/ES se spremeni:

- (1) člen 7a se spremeni:

(a) v tretjem pododstavku odstavka 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) celotno količino vsake vrste dobavljenega goriva ali energije; ter“;

(b) uvodno besedilo odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice od dobaviteljev zahtevajo, da kolikor mogoče postopoma zmanjšajo emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva na enoto energije iz goriva in energijo, dobavljeno do 31. decembra 2020, za do 10 % glede na izhodiščni standard iz Priloge II k Direktivi Sveta (EU) 2015/652. To zmanjšanje zajema:“;

- (2) v členu 8 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Komisija zagotovi, da so informacije, predložene v skladu z odstavkom 3, pravočasno na voljo prek ustreznih sredstev obveščanja.“

Člen 48

Spremembi Direktive 2009/31/ES

Direktiva 2009/31/ES se spremeni:

- (1) v členu 27 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„Države članice Komisiji vsaka štiri leta predložijo poročilo o izvajanju te direktive, vključno z registrom iz točke (b) člena 25(1). Prvo poročilo se pošlje Komisiji do 30. junija 2011. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali

predloge, ki ju sprejme Komisija v obliki izvedbenih aktov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 30(2). Vprašalnik ali predloga se pošlje državam članicam vsaj šest mesecev pred rokom za predložitev poročila.“;

(2) v členu 38 se črta odstavek 1.

Člen 49

Spremembi Uredbe (ES) št. 663/2009

Uredba (ES) št. 663/2009 se spremeni:

(1) v členu 27 se črtata odstavka 1 in 3;

(2) člen 28 se črta.

Člen 50

Sprememba Uredbe (ES) št. 715/2009

V Uredbi (ES) št. 715/2009 se črta člen 29.

Člen 51

Spremembi Direktive 2009/73/ES

Direktiva 2009/73/ES se spremeni:

(1) člen 5 se črta;

(2) člen 52 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 52

Poročanje

Komisija spremlja in pregleda uporabo te direktive ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži splošno poročilo o napredku kot prilogo k poročilu o stanju energetske unije iz člena 35 Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).“

Člen 52

Sprememba Direktive Sveta 2009/119/ES

V členu 6 Direktive 2009/119/ES se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Do 15. marca vsako leto država članica Komisiji posreduje izvod povzetka registra zalog iz odstavka 1, ki vsebuje vsaj količino in značilnosti varnostnih zalog na zadnji dan predhodnega koledarskega leta.“

Člen 53

Spremembe Direktive 2010/31/EU

Direktiva 2010/31/EU se spremeni:

(1) člen 2a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Vsaka država članica oblikuje dolgoročno strategijo prenove za podporo prenove nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb v visoko energetske učinkovit in razogljičen stavbni fond do leta 2050, v okviru katere bo spodbujala stroškovno učinkovito preobrazbo obstoječih stavb v skoraj nič-energijske stavbe. Vsaka dolgoročna strategija prenove obsega:“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„8. Dolgoročna strategija prenove vsake države članice se Komisiji predloži kot del končnega celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta iz člena 3 Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Z odstopanjem od člena 3(1) navedene uredbe se prva dolgoročna strategija za prenovo na podlagi odstavka 1 tega člena posreduje Komisiji do 10. marca 2020.

(*) Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).“;

(2) v drugem pododstavku člena 5(2) se črta stavek „Poročilo se lahko vključi v akcijske načrte o energetske učinkovitosti iz člena 14(2) Direktive 2006/32/ES.“;

(3) v členu 9(5) se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„5. Kot del poročila o stanju energetske unije iz člena 35 Uredbe (EU) 2018/1999 Komisija vsaka štiri leta poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku držav članic pri povečanju števila skoraj nič-energijskih stavb. Na podlagi teh informacij iz poročanja Komisija po potrebi oblikuje akcijski načrt ter predlaga priporočila in ukrepe v skladu s členom 34 Uredbe (EU) 2018/1999, da poveča število navedenih stavb in spodbudi dobre prakse v zvezi s stroškovno učinkovito preobrazbo obstoječih stavb v skoraj nič-energijske stavbe.“;

(4) v členu 10 se črtata odstavka 2 in 3;

(5) v členu 14(3) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Takšno poročilo se Komisiji predloži kot del celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta držav članic iz člena 3 Uredbe (EU) 2018/1999.“;

(6) v členu 15(3) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Takšno poročilo se Komisiji predloži kot del celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta držav članic iz člena 3 Uredbe (EU) 2018/1999.“

Člen 54

Spremembe Direktive 2012/27/EU

Direktiva 2012/27/EU se spremeni:

(1) člen 4 se črta;

(2) v členu 18(1) se črta točka (e);

- (3) člen 24 se spremeni:
- (a) odstavki 1, 3, 4 in 11 se črtajo;
 - (b) odstavek 2 se črta;
- (4) Priloga XIV se črta.

Člen 55

Sprememba Direktive 2013/30/EU

V členu 25 Direktive 2013/30/EU se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice letno poročajo Komisiji informacije iz točke 3 Priloge IX, in sicer kot del letnega poročanja iz člena 26 Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).“

Člen 56

Spremembe Direktive (EU) 2015/652

Direktiva (EU) 2015/652 se spremeni:

- (1) v členu 5 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice vsako leto do 31. decembra Komisiji za preteklo koledarsko leto predložijo podatke v zvezi s skladnostjo s členom 7a Direktive 98/70/ES, kakor je določeno v Prilogi III k tej direktivi.“;

- (2) točke 1(h), 2, 3, 4 in 7 v delu 2 Priloge I se črtajo;

- (3) Priloga III se spremeni:

- (a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice sporočijo podatke, navedene v točki 3. Te podatke je treba sporočiti za vso gorivo in energijo, dana na trg v vsaki državi članici. Če je več biogoriv v mešanici s fosilnimi gorivi, se predložijo podatki za vsako posamezno biogorivo.“;

- (b) v točki 3 se črtata točki (e) in (f);

- (4) Priloga IV se spremeni:

- (a) črtajo se naslednje predloge za sporočanje informacij za skladnost sporočenih podatkov:

- Izvor — Posamezni dobavitelji
- Izvor — Skupni dobavitelji
- Kraj nakupa

- (b) v opombah o obliki se črtata točki 8 in 9.

Člen 57

Razveljavitev

Uredba (EU) št. 525/2013 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2021 ob upoštevanju prehodnih določb iz člena 58 te uredbe z izjemo člena 26(1) Uredbe (EU) št. 525/2013, ki se razveljavi z učinkom od 24. decembra 2018. Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XIII.

Člen 58

Prehodne določbe

Z odstopanjem od člena 57 te uredbe se člen 7 ter točki (a) in (d) člena 17(1) Uredbe (EU) št. 525/2013 še naprej uporabljajo za poročila s podatki, ki se zahtevajo na podlagi navedenih členov za leta 2018, 2019 in 2020.

Člen 11(3) Uredbe (EU) št. 525/2013 se še naprej uporablja v zvezi z drugim ciljnim obdobjem Kjotskega protokola.

Člen 19 Uredbe (EU) št. 525/2013 se še naprej uporablja za preglede podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2018, 2019 in 2020.

Člen 22 Uredbe (EU) št. 525/2013 se še naprej uporablja za poročanje, ki se zahteva na podlagi navedenega člena.

Za namene skladnosti in pravne varnosti nič v tej uredbi ne preprečuje uporabe odstopanj v skladu z ustreznim sektorskim pravom Unije na področju električne energije in pripravljenosti na tveganje v zvezi z električno energijo.

Člen 59

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 40, člen 53(2), (3) in (4), točka (a) člena 54(3), člen 54(4) in člen 55 se uporabljajo od 1. januarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 11. decembra 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

J. BOGNER-STRAUSS

PRILOGA I

SPLOŠNI OKVIR ZA CELOVITE NACIONALNE ENERGETSKE IN PODNEBNE NAČRTE

Del 1

Splošni okvir

ODDELEK A: NACIONALNI NAČRT

1. PREGLED IN POSTOPEK ZA VZPOSTAVITEV NAČRTA

1.1. Povzetek

- i. Politični, gospodarski, okoljski in socialni kontekst načrta
- ii. Strategija, ki se nanaša na pet razsežnosti energetske unije
- iii. Pregledna razpredelnica s ključnimi cilji, politikami in ukrepi načrta

1.2. Pregled sedanjega stanja politike

- i. Nacionalni energetski sistem in energetski sistem Unije ter okvir politike nacionalnega načrta
- ii. Sedanje energetske in podnebne politike ter ukrepi, ki se nanašajo na pet razsežnosti energetske unije
- iii. Ključna vprašanja čezmejnega pomena
- iv. Upravna struktura izvajanja nacionalnih energetskih in podnebnih politik

1.3. Posvetovanja in sodelovanje nacionalnih subjektov in subjektov iz Unije ter njihov izid

- i. Sodelovanje nacionalnega parlamenta
- ii. Sodelovanje lokalnih in regionalnih organov
- iii. Posvetovanja z deležniki, vključno s socialnimi partnerji, ter vključevanje civilne družbe in splošne javnosti
- iv. Posvetovanja z drugimi državami članicami
- v. Iterativni proces s Komisijo

1.4. Regionalno sodelovanje pri pripravi načrta

- i. Elementi, ki so predmet skupnega ali usklajenega načrtovanja z drugimi državami članicami
- ii. Pojasnilo, kako se regionalno sodelovanje upošteva v načrtu

2. NACIONALNI CILJI

2.1. Razsežnost razogljičenje

2.1.1. Emisije in odvzemi toplogrednih plinov ⁽¹⁾

- i. Elementi iz točke (a)(1) člena 4
- ii. Kadar je ustrezno, drugi nacionalni cilji, skladni s Pariškim sporazumom in obstoječimi dolgoročnimi strategijami. Kadar je ustrezno za prispevek k skupni zavezi Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, drugi cilji, vključno s sektorskimi cilji in cilji prilagajanja, če so na voljo

2.1.2. Energija iz obnovljivih virov

- i. Elementi iz točke (a)(2) člena 4

⁽¹⁾ Doslednost se zagotovi z dolgoročnimi strategijami v skladu s členom 15.

-
- ii. Ocenjeni začrtani potek za sektorski delež energije iz obnovljivih virov v porabi končne energije od 2021 do 2030 v sektorjih električne energije, ogrevanja in hlajenja ter prometa;
 - iii. Ocenjeni začrtani poteki po posameznih tehnologijah obnovljivih virov, ki jih država članica namerava uporabiti, da realizira skupne in sektorske predvidene poteke za energijo iz obnovljivih virov od leta 2021 do 2030, vključno s pričakovano bruto porabo končne energije po posamezni tehnologiji in sektorju v Mtoe in skupno načrtovano nameščeno zmogljivostjo (razdeljeno na novo zmogljivost in nadomestitev stare zmogljivosti z novo zmogljivostjo) po posamezni tehnologiji in sektorju v MW
 - iv. Ocenjeni začrtani potek povpraševanja po bioenergiji, razčlenjeno na toploto, elektriko in promet, ter ocenjeni potek oskrbe z biomaso prek surovin (razlikovanje med domačo proizvodnjo in uvozom). Za gozdno biomaso ocena njenega vira in vpliva na ponor LULUCF
 - v. Kadar je ustrezno, drugi nacionalni začrtani poteki in cilji, vključno z dolgoročnimi ali sektorskimi (npr. delež energije iz obnovljivih virov v daljinskem ogrevanju, uporaba energije iz obnovljivih virov v stavbah, energija iz obnovljivih virov, ki jo proizvedejo mesta, skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov in samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov, energija, proizvedena iz mulja, pridobljenega s čiščenjem odpadnih voda)
-

2.2. Razsežnost energetska učinkovitost

- i. Elementi iz točke (b) člena 4
 - ii. Okvirni mejniki za leta 2030, 2040 in 2050, nacionalno določeni merljivi kazalniki napredka, z dokazi podprte ocene pričakovanih prihrankov energije in širših koristi, ter njihovi prispevki k ciljem energetske učinkovitosti Unije, kot so vključeni v časovne načrte, določene v dolgoročnih strategijah prenove nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU
 - iii. Kadar je ustrezno, drugi nacionalni cilji, vključno z dolgoročnimi cilji ali strategijami in sektorskimi cilji, ter nacionalni cilji na področjih, kot je energetska učinkovitost v prometnem sektorju ter glede ogrevanja in hlajenja
-

2.3. Razsežnost energetska varnost

- i. Elementi iz točke (c) člena 4
 - ii. Nacionalni cilji glede povečanja: diverzifikacije virov energije in oskrbe iz tretjih držav za namene povečanja odpornosti regionalnih in nacionalnih energetskega sistemov
 - iii. Kadar je ustrezno, nacionalni cilji glede zmanjšanja odvisnosti od uvoza energije iz tretjih držav, za namene povečanja odpornosti nacionalnih in regionalnih energetskega sistemov
 - iv. Nacionalni cilji glede povečanja prožnosti nacionalnega energetskega sistema, zlasti z uporabo domačih virov energije, prilagajanjem odjema in skladiščenjem energije
-

2.4. Razsežnost notranji trg energije

2.4.1. Elektroenergetska medsebojna povezanost

- i. Raven elektroenergetske medsebojne povezanosti, ki je cilj države članice za leto 2030 ob upoštevanju cilja, da leta 2030 elektroenergetska medsebojna povezanost dosega vsaj 15 %, s strategijo določanja ravni od leta 2021 dalje v tesnem sodelovanju s prizadetimi državami članicami, ob upoštevanju cilja medsebojne povezanosti 10 % do leta 2020 ter kazalnikov nujnosti ukrepanja:
 - (1) razlika v ceni na trgu na debelo, ki presega okvirni prag 2 EUR/MWh med državami članicami, regijami ali trgovanjskimi območji;
 - (2) nominalna prenosna zmogljivost povezovalnih daljnovodov pod 30 % konične obremenitve;
 - (3) nominalna prenosna zmogljivost povezovalnih daljnovodov pod 30 % nameščene proizvodnje, pri kateri se uporabljajo obnovljivi viri energije.

Za vsak novi povezovalni daljnovod se opravi analiza stroškov in koristi s socialno-ekonomskega in okoljskega vidika in realizira se ga lahko le, če potencialne koristi prevladajo nad stroški

2.4.2. Infrastruktura za prenos energije

- i. Ključni cilji za infrastrukturne projekte, ter, kadar je ustrezno, projekte za posodobitev, ki so potrebni za doseganje ciljev petih razsežnosti strategije za energetska unijo
- ii. Kadar je ustrezno, glavni predvideni infrastrukturni projekti, razen projektov skupnega interesa (PSI) ⁽¹⁾

2.4.3. Povezovanje trgov

- i. Nacionalni cilji, povezani z drugimi vidiki notranjega trga energije, kot so povečanje prožnosti sistema, zlasti s spodbujanjem konkurenčno določenih cen električne energije v skladu z ustreznim sektorskim pravom, povezovanje in spajanje trgov, namenjena povečanju zmogljivosti obstoječih povezovalnih daljnovodov za trgovanje, pametna omrežja, združevanje, prilagajanje odjema, skladiščenje, razpršena proizvodnja, mehanizmi za dispečiranje, ponovno dispečiranje in omejevanje prenosa ter, cenovni signali v realnem času, vključno s časovnim okvirom za izpolnitev ciljev
- ii. Kadar je ustrezno, nacionalni cilji, povezani z nediskriminatornim deležem energije iz obnovljivih virov, prilagajanjem odjema in skladiščenjem, vključno z združevanjem, na vseh trgih energije in s časovnim okvirom za izpolnitev ciljev
- iii. Kadar je ustrezno, nacionalni cilji glede zagotavljanja, da so odjemalci udeleženi v energetskega sistema ter da imajo korist od lastne proizvodnje in novih tehnologij, tudi pametnih števec;
- iv. Nacionalni cilji glede zagotavljanja zadostnosti elektroenergetskega sistema, kjer je ustrezno, kot tudi prožnosti energetskega sistema v zvezi s proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, vključno s časovnim okvirom za izpolnitev ciljev
- v. Kadar je ustrezno, nacionalni cilji za zaščito odjemalcev energije in izboljšanje konkurenčnosti maloprodajnega trga energije

2.4.4. Energetska revščina

Kadar je ustrezno, nacionalni cilji glede energetske revščine, vključno s časovnim okvirom za izpolnitev ciljev

2.5. Razsežnost raziskav, inovacij in konkurenčnosti

- i. Nacionalni cilji in cilji glede financiranja javnih in, kadar so na voljo, zasebnih raziskav in inovacij, povezanih z energetska unijo, vključno s časovnim okvirom za izpolnitev ciljev
- ii. Kadar so na voljo, nacionalni cilji do leta 2050, povezani s spodbujanjem tehnologij čiste energije ter, kadar je ustrezno, nacionalni cilji, vključno z dolgoročnimi cilji (2050) za uvedbo nizkoogljičnih tehnologij, vključno z razogljčenjem energijsko in ogljično intenzivnih industrijskih sektorjev ter, kadar je ustrezno, za povezano infrastrukturo za prevoz in skladiščenje ogljika
- iii. Kadar je ustrezno, nacionalni cilji glede konkurenčnosti

3. POLITIKE IN UKREPI

3.1. Razsežnost razogljčenje

3.1.1. Emisije in odvzemi toplogrednih plinov

- i. Politike in ukrepi za doseganje ciljev, določenih v Uredbi (EU) 2018/842, iz točke 2.1.1, ter politike in ukrepi za uskladitev z Uredbo (EU) 2018/841, ki zajemajo vse ključne sektorje, ki prispevajo emisije, in sektorje za povečanje odvzemov z razvojem dolgoročne vizije in ciljem postati gospodarstvo z nizkimi emisijami ter doseči ravnovesje med emisijami in odvzemi v skladu s Pariškim sporazumom
- ii. Kadar je ustrezno, regionalno sodelovanje na tem področju
- iii. Brez poseganja v veljavnost pravil o državni pomoči finančni ukrepi, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni, kadar je ustrezno

⁽¹⁾ V skladu z Uredbo (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo in razveljavitvi Odločbe št. 1364/2006/ES in spremembi uredb (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009 (ULL 115, 25.4.2013, str. 39).

3.1.2. Energija iz obnovljivih virov

- i. Politike in ukrepi za doseganje nacionalnega prispevka k zavezujočemu cilju na ravni Unije do leta 2030 za energijo iz obnovljivih virov in začrtane poteke iz točke (a)(2) člena 4 in, kadar je ustrezno ali so na voljo, elementi iz točk 2.1.2 te priloge, vključno z ukrepi, značilnimi za posamezne sektorje in tehnologije ⁽¹⁾
- ii. Kadar je ustrezno, posebni ukrepi za regionalno sodelovanje, kot možnost pa tudi ocenjena presežna proizvodnja energije iz obnovljivih virov, ki se lahko prenese na druge države članice, da se dosežejo nacionalni prispevek in začrtani poteki, predstavljeni v točki 2.1.2
- iii. Kadar je ustrezno, posebni ukrepi o finančni podpori, vključno s podporo EU in uporabo sredstev EU, za spodbujanje proizvodnje in uporabe energije iz obnovljivih virov v sektorjih električne energije, ogrevanja in hlajenja ter prometa
- iv. Kadar je ustrezno, ocena podpora za električno energijo iz obnovljivih virov, ki jo morajo države članice dodeljevati v skladu s členom 6(4) Direktive (EU) 2018/2001
- v. Posebni ukrepi za uvedbo ene ali več kontaktnih točk, racionalizacijo upravnih postopkov, zagotavljanje informacij in usposabljanja ter lažje sklepanje pogodb o nakupu električne energije

Povzetek politik in ukrepov po okviru, ki so ga v skladu s členom 21(6) in členom 22(5) Direktive (EU) 2018/2001 vzpostavile države članice, da bi spodbujale in pospeševale samooskrbo in nastanek skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov
- vi. Ocena potrebe po zgraditvi nove infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov
- vii. Kadar je ustrezno, posebni ukrepi za spodbujanje uporabe energije iz biomase, predvsem za pridobivanje nove biomase, pri čemer je treba upoštevati:
 - razpoložljivost biomase, vključno s trajnostno biomaso: tako domači potencial kot uvoz iz tretjih držav
 - drugo uporabo biomase v drugih sektorjih (kmetijski in gozdarski sektor); kot tudi ukrepi za trajnostno proizvodnjo in rabo biomase

3.1.3. Drugi elementi razsežnosti

- i. Kadar je ustrezno, nacionalne politike in ukrepi, ki vplivajo na sektor, vključen v EU ETS, ter ocena komplementarnosti in učinkov na EU ETS
- ii. Kadar je ustrezno, politike in ukrepi za doseganje drugih nacionalnih ciljev
- iii. Politike in ukrepi za doseganje mobilnosti z nizkimi emisijami (vključno z elektrifikacijo prometa)
- iv. Kadar je ustrezno, nacionalne politike, roki in načrtovani ukrepi za postopno odpravo energetskih subvencij, zlasti za fosilna goriva

3.2. Razsežnost energetska učinkovitost

Načrtovane politike, ukrepi in programi za doseganje okvirnih nacionalnih prispevkov k energetske učinkovitosti za leto 2030 kot tudi drugih ciljev iz točke 2.2, vključno z načrtovanimi ukrepi in instrumenti (tudi finančnimi) za spodbujanje energetske učinkovitosti stavb, zlasti glede:

- i. sistemov obveznosti energetske učinkovitosti in alternativnih ukrepov politike na podlagi členov 7a in 7b ter člena 20(6) Direktive 2012/27/EU in ki se pripravi v skladu s Prilogo III k tej uredbi;
- ii. dolgoročne strategije prenove za podporo prenovi nacionalnega fonda stanovanjskih in nestanovanjskih stavb, tako javnih kot zasebnih ⁽²⁾, vključno s politikami, ukrepi in dejanji za spodbujanje stroškovno učinkovite temeljite prenove ter v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU s politikami in ukrepi, usmerjenimi v najmanj učinkovite segmente nacionalnega stavbnega fonda;

⁽¹⁾ Države članice pri načrtovanju teh ukrepov upoštevajo konec življenjske dobe obratov in potencial za nadomestitev stare zmogljivosti z novo zmogljivostjo.

⁽²⁾ V skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU.

-
- iii. opisa politike in ukrepov za spodbujanje energetske storitev v javnem sektorju ter ukrepov za odpravo regulativnih in neregulativnih ovir, ki upočasnjujejo uvedbo pogodbenega zagotavljanja prihranka energije in drugih modelov storitev za energetske učinkovitost ⁽¹⁾;
 - iv. drugih načrtovanih politik, ukrepov in programov za doseganje okvirnih nacionalnih prispevkov k energetske učinkovitosti za leto 2030 kot tudi drugih ciljev iz točke 2.2 (na primer ukrepi za spodbujanje zglede javnih stavb in energetske učinkovito javno naročanje, ukrepi za spodbujanje energetskih pregledov in sistemov upravljanja z energijo ⁽²⁾, ukrepi za obveščanje in usposabljanje porabnikov ⁽³⁾ in drugi ukrepi za spodbujanje energetske učinkovitosti ⁽⁴⁾);
 - v. kadar je ustrezno, opisa politik in ukrepov, da bi lokalne skupnosti na področju energije bolj pomagale izvajati politike in ukrepe iz točk i, ii, iii in iv;
 - vi. opisa ukrepov za oblikovanje ukrepov za izkoriščanje potenciala energetske učinkovitosti plinske in elektroenergetske infrastrukture ⁽⁵⁾;
 - vii. kadar je ustrezno, regionalnega sodelovanja na tem področju;
 - viii. financiranja ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni.
-

3.3. Razsežnost energetska varnost ⁽⁶⁾

- i. Politike in ukrepi, povezani z elementi, določenimi v točki 2.3 ⁽⁷⁾
 - ii. Regionalno sodelovanje na tem področju
 - iii. Kadar je ustrezno, ukrepi financiranja, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni
-

3.4. Razsežnost notranji trg energije ⁽⁸⁾

3.4.1. Elektroenergetska infrastruktura

- i. Politike in ukrepi za doseganje ciljne ravni povezanosti iz točke (d) člena 4
- ii. Regionalno sodelovanje na tem področju ⁽⁹⁾
- iii. Kadar je ustrezno, ukrepi financiranja, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni

3.4.2. Infrastruktura za prenos energije

- i. Politike in ukrepi, povezani z elementi iz točke 2.4.2, kadar je ustrezno, vključno s posebnimi ukrepi, ki omogočajo izvedbo projektov skupnega interesa (PSI) in drugih ključnih projektov za infrastrukturo
- ii. Regionalno sodelovanje na tem področju ⁽¹⁰⁾
- iii. Kadar je ustrezno, ukrepi financiranja, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni

3.4.3. Povezovanje trgov

- i. Politike in ukrepi, povezani z elementi iz točke 2.4.3

⁽¹⁾ V skladu s členom 18 Direktive 2012/27/EU.

⁽²⁾ V skladu s členom 8 Direktive 2012/27/EU.

⁽³⁾ V skladu s členoma 12 in 17 Direktive 2012/27/EU.

⁽⁴⁾ V skladu s členom 19 Direktive 2012/27/EU.

⁽⁵⁾ V skladu s členom 15(2) Direktive 2012/27/EU.

⁽⁶⁾ Politike in ukrepi odražajo prvo načelo energetske učinkovitosti

⁽⁷⁾ Skladnost se zagotovi s preventivnimi akcijskimi načrti in načrti za izredne razmere na podlagi Uredbe (EU) 2017/1938 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 994/2010 (UL L 280, 28.10.2017, str. 1) kot tudi načrti pripravljenosti na tveganja na podlagi Uredbe (EU) 2018/2001 [kot je predlagano s COM(2016)0862 o pripravljenosti na tveganja v sektorju električne energije in o razveljavitvi Direktive 2005/89/ES].

⁽⁸⁾ Politike in ukrepi odražajo prvo načelo energetske učinkovitosti

⁽⁹⁾ Razen regionalnih skupin PSI, vzpostavljenih v skladu z Uredbo (EU) št. 347/2013.

⁽¹⁰⁾ Razen regionalnih skupin PSI, vzpostavljenih v skladu z Uredbo (EU) št. 347/2013.

-
- ii. Ukrepi za povečanje prožnosti energetskega sistema glede proizvodnje energije iz obnovljivih virov, kot so pametna omrežja, združevanje, prilagajanje odjema, skladiščenje, razpršena proizvodnja, mehanizmi za dispečiranje, ponovno dispečiranje in omejevanje prenosa, cenovni signali v realnem času, vključno z izvedbo spajanja trgov znotraj dneva in uvedbo čezmejnih izravnalnih trgov
 - iii. Kadar je ustrezno, ukrepi za zagotovitev nediskriminatornega deleža energije iz obnovljivih virov, prilagajanja odjema in shranjevanja, tudi z združevanjem, na vseh trgih energije
 - iv. Politike in ukrepi za varstvo porabnikov, zlasti ranljivih in, kadar je ustrezno, energetske revnih porabnikov, ter za izboljšanje konkurenčnosti in dostopnosti maloprodajnih trgov energije
 - v. Opis ukrepov za omogočanje in razvoj prilagajanja odjema, vključno s tistimi, ki obravnavajo tarife, ki podpirajo dinamično določanje cen ⁽¹⁾

3.4.4. Energetska revščina

- i. Kadar je ustrezno, politike in ukrepi za doseganje ciljev, določenih v točki 2.4.4

3.5. Razsežnost raziskave, inovacije in konkurenčnost

- i. Politike in ukrepi, povezani z elementi iz točke 2.5
- ii. Kadar je ustrezno, sodelovanje z drugimi državami članicami na tem področju, po potrebi vključno z obveščanjem, kako se cilji in politike SET načrta prenašajo na nacionalno raven
- iii. Kadar je ustrezno, ukrepi financiranja, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni

ODDELEK B: ANALITIČNA OSNOVA ⁽²⁾

4. TRENUTNO STANJE IN PROJEKCIJE Z OBSTOJEČIMI POLITIKAMI IN UKREPI ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

4.1. Predvideni razvoj glavnih zunanjih dejavnikov, ki vplivajo na energetski sistem in trende emisij toplogrednih plinov

- i. Makroekonomske napovedi (BDP in rast prebivalstva)
- ii. Sektorske spremembe, ki naj bi po pričakovanjih vplivale na energetski sistem in emisije toplogrednih plinov
- iii. Svetovni energetski trendi, mednarodne cene fosilnih goriv, cena ogljika v sistemu EU za trgovanje z emisijami
- iv. Stroški tehnološkega razvoja

4.2. Razsežnost razogljichenje

4.2.1. Emisije in odvzemi toplogrednih plinov

- i. Trendi sedanjih emisij in odvzemov toplogrednih plinov v EU ETS, porazdelitev prizadevanj in sektorji LULUCF ter različni energetski sektorji
- ii. Projekcije razvoja dogodkov v sektorjih z obstoječimi nacionalnimi politikami in ukrepi ter politikami in ukrepi Unije vsaj do leta 2040 (vključno za leto 2030)

⁽¹⁾ V skladu s členom 15(8) Direktive 2012/27/EU.

⁽²⁾ Glej del 2 za podroben seznam parametrov in spremenljivk, ki se sporočajo v oddelku B načrta.

⁽³⁾ Trenutno stanje odraža datum predložitve nacionalnega načrta (ali zadnji razpoložljivi datum). Obstoječe politike in ukrepi zajemajo izvedene in sprejete politike in ukrepe. Sprejete politike in ukrepi so tisti, za katere je bil do dneva predložitve nacionalnega načrta sprejet uraden vladni sklep in za katere obstaja jasna zaveza, da se bodo nadalje izvajali. Izvedene politike in ukrepi so tisti, za katere na dan predložitve celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta ali celovitega nacionalnega energetskega in podnebne poročila o napredku velja eden ali več spodnjih primerov: neposredno uporabljiva evropska zakonodaja ali nacionalna zakonodaja je v veljavi, sklenjen je bil eden ali več prostovoljnih dogovorov, finančna sredstva so bila dodeljena, uporabljeni so bili človeški viri.

⁽⁴⁾ Izbor zunanjih dejavnikov lahko temelji na predpostavkah iz referenčnega scenarija EU za leto 2016 ali drugih naknadnih scenarijev politike za iste spremenljivke. Poleg tega so lahko posebni rezultati referenčnega scenarija EU za leto 2016 kot tudi rezultati naknadnih scenarijev politike koristen vir informacij pri pripravi nacionalnih projekcij z obstoječimi politikami in ukrepi ter ocen učinka.

4.2.2. Energija iz obnovljivih virov

- i. Trenutni delež energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije ter v različnih sektorjih (ogrevanja in hlajenja, električne energije in prometa) kot tudi po posamezni tehnologiji v teh sektorjih
 - ii. Okvirne projekcije razvoja dogodkov z obstoječimi politikami za leto 2030 (z obeti do leta 2040)
-

4.3. Dimenzija energetska učinkovitost

- i. Trenutna poraba primarne in končne energije v gospodarstvu in posameznih sektorjih (vključno z industrijskim sektorjem, stanovanjskim sektorjem, storitvenim sektorjem in prometnim sektorjem)
 - ii. Trenutne možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ⁽¹⁾
 - iii. Projekcije glede obstoječih politik energetske učinkovitosti, ukrepov in programov, opisanih v točki 1.2. (ii), za porabo primarne in končne energije za vsak sektor vsaj do leta 2040 (vključno za leto 2030) ⁽²⁾
 - iv. Stroškovno optimalne ravni minimalne energetske učinkovitosti, ki izhajajo iz nacionalnih izračunov, v skladu s členom 5 Direktive 2010/31/EU
-

4.4. Razsežnost energetska varnost

- i. Trenutna mešanica virov energije, domači viri energije, odvisnost od uvoza, vključno z zadevnimi tveganji
 - ii. Projekcije razvoja dogodkov z obstoječimi politikami in ukrepi vsaj do leta 2040 (vključno za leto 2030)
-

4.5. Razsežnost notranji trg energije

4.5.1. Elektroenergetska medsebojna povezanost

- i. Trenutna raven medsebojne povezanosti in glavni povezovalni daljnovodi ⁽³⁾
- ii. Projekcije zahtev za širitev povezovalnega daljnovoda (tudi za leto 2030) ⁽⁴⁾

4.5.2. Infrastruktura za prenos energije

- i. Ključne značilnosti obstoječe infrastrukture za prenos električne energije in plina ⁽⁵⁾
- ii. Projekcije zahtev za širitev omrežja vsaj do leta 2040 (tudi za leto 2030) ⁽⁶⁾

4.5.3. Trg električne energije in plina, cene energije

- i. Trenutne razmere na trgu električne energije in plina, vključno s cenami energije
 - ii. Projekcije razvoja dogodkov z obstoječimi politikami in ukrepi vsaj do leta 2040 (vključno za leto 2030)
-

4.6. Razsežnost raziskave, inovacije in konkurenčnost

- i. Trenutne razmere v sektorju nizkoogljičnih tehnologij in, kolikor je mogoče, njegov položaj na globalnem trgu (potrebna je analiza na ravni Unije ali globalni ravni)
 - ii. Trenutna raven javne in, kadar je na voljo, zasebne porabe za raziskave in inovacije na področju nizkoogljičnih tehnologij, trenutno število patentov in trenutno število raziskovalcev
 - iii. Razčlenitev trenutnih cenovnih elementov, ki sestavljajo tri glavne cenovne komponente (energija, omrežje, davki/dajatve)
 - iv. Opis energetskega subvencij, tudi za fosilna goriva
-

⁽¹⁾ V skladu s členom 14(1) Direktive 2012/27/EU.

⁽²⁾ Ta referenčna projekcija za scenarij brez sprememb je podlaga za ciljno porabo primarne in končne energije za leto 2030, ki je opisana v točki 2.3, in pretvorbene faktorje.

⁽³⁾ Ob upoštevanju pregledov obstoječe infrastrukture za prenos, ki jih izvajajo operaterji prenosnih sistemov.

⁽⁴⁾ Ob upoštevanju nacionalnih načrtov za razvoj omrežja in regionalnih naložbenih načrtov operaterjev prenosnih sistemov.

⁽⁵⁾ Ob upoštevanju pregledov obstoječe infrastrukture za prenos, ki jih izvajajo operaterji prenosnih sistemov.

⁽⁶⁾ Ob upoštevanju nacionalnih načrtov za razvoj omrežja in regionalnih naložbenih načrtov operaterjev prenosnih sistemov.

5. OCENA UČINKA NAČRTOVANIH POLITIK IN UKREPOV ⁽¹⁾

- 5.1. Učinki načrtovanih politik in ukrepov, opisanih v oddelku 3, na energetske sistem in emisije toplogrednih plinov in njihovi odvzemi, vključno s primerjavo s projekcijami z obstoječimi politikami in ukrepi (kot so opisane v oddelku 4).
- Projekcije razvoja energetskega sistema ter emisij in odvzemov toplogrednih plinov, kadar je ustrezno pa tudi emisij onesnaževal zraka v skladu z Direktivo (EU) 2016/2284 ob načrtovanih politikah in ukrepih vsaj za deset let po obdobju, ki ga pokriva načrt (vključno za zadnje leto obdobja, ki ga pokriva načrt), vključno z zadevnimi politikami in ukrepi Unije.
 - Ocena vzajemnega delovanja politik (med obstoječimi politikami in ukrepi in načrtovanimi politikami in ukrepi znotraj razsežnosti politike ter med obstoječimi politikami in ukrepi in načrtovanimi politikami in ukrepi za različne razsežnosti) vsaj do zadnjega leta obdobja, ki ga pokriva načrt, zlasti za vzpostavitev natančnega razumevanja učinka politik energetske učinkovitosti/prihranka energije na določitev velikosti energetskega sistema in za zmanjšanje tveganja naslednjih naložb v oskrbo z energijo
 - Ocena interakcije med obstoječimi politikami in ukrepi in načrtovanimi politikami in ukrepi ter – med temi politikami in ukrepi – ukrepi politike Unije na področjih podnebja in energetike
-
- 5.2. Makroekonomski in, če je izvedljivo, zdravstveni in okoljski učinki, učinki na zaposlovanje in izobraževanje, učinki na znanje in spretnosti ter družbeni učinki, vključno z vidiki pravičnega prehoda (v smislu stroškov in koristi kot tudi stroškovne učinkovitosti), načrtovanih politik in ukrepov, opisanih v oddelku 3, vsaj do zadnjega leta obdobja iz načrta, vključno s primerjavo s projekcijami z obstoječimi politikami in ukrepi
-
- 5.3. Pregled naložbenih potreb
- Obstoječi naložbeni tokovi in predpostavke o naložbah v prihodnosti, ob upoštevanju načrtovanih politik in ukrepov;
 - Sektorski ali tržni dejavniki tveganja ali ovire v nacionalnem ali regionalnem okviru;
 - Analiza dodatne javnofinančne podpore ali sredstev za zapolnitev vrzeli, ugotovljenih pod točko ii
-
- 5.4. Učinki načrtovanih politik in ukrepov, opisanih v oddelku 3, na druge države članice in regionalno sodelovanje vsaj do zadnjega leta obdobja, ki ga pokriva načrt, vključno s primerjavo s projekcijami z obstoječimi politikami in ukrepi
- Učinki na energetske sistem v sosednjih in drugih državah članicah v regiji v največji možni meri
 - Učinki na cene energije, energetske službe ter povezovanje trgov energije
 - Kadar je ustrezno, učinki na regionalno sodelovanje
-

Del 2

Seznam parametrov in spremenljivk, ki se sporočajo v oddelku B nacionalnih načrtov. ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾

V oddelku B nacionalnih načrtov „Analitična osnova“ se sporočajo naslednji parametri, spremenljivke, energijske bilance in kazalniki, kolikor se uporabljajo:

1. Splošni parametri in spremenljivke

(1) Prebivalstvo [v milijonih]

⁽¹⁾ Načrtovane politike in ukrepi so možnosti, o katerih se razpravlja in za katere obstaja realna možnost sprejetja in izvedbe po datumu predložitve nacionalnega načrta. Posledične projekcije iz oddelka 5.1.i torej vključujejo ne le izvedene in sprejete politike in ukrepe (projekcije z obstoječimi politikami in ukrepi), temveč tudi načrtovane politike in ukrepe.

⁽²⁾ Za načrt, ki zajema obdobje od leta 2021 do leta 2030: za vsak parameter/spremenljivko na seznamu se v petletnih intervalih poročajo trendi v letih 2005–2040 (2005–2050, če je ustrezno), vključno za leto 2030, tako v oddelku 4 kot 5. Navede se parameter na podlagi zunanjih predpostavk v primerjavi z izidom modeliranja.

⁽³⁾ Kolikor je mogoče, sporočeni podatki in projekcije temeljijo na podatkih Eurostata in metodologiji, ki se uporablja za poročanje evropske statistike v relevantnem sektorskem pravu, in so z njimi skladni, saj je evropska statistika glavni vir statističnih podatkov, ki se uporabljajo za poročanje in spremljanje, v skladu z Uredbo (ES) št. 223/2009 o evropski statistiki.

⁽⁴⁾ Opomba: vse projekcije je treba izdelati na podlagi stalnih cen (cene za leto 2016 se uporabijo kot izhodišče)

⁽⁵⁾ Komisija bo zagotovila priporočila za ključne parametre za projekcije, ki zajemajo vsaj uvozne cene nafte, plina in premoga kot tudi cene ogljika v sistemu za trgovanje z emisijami EU.

- (2) BDP [v milijonih EUR]
- (3) Bruto dodana vrednost po posameznih sektorjih (vključno z glavnim industrijskim, gradbenim, storitvenim in kmetijskim sektorjem) [v milijonih EUR]
- (4) Število gospodinjstev [v tisočih]
- (5) Velikost gospodinjstva [stanovalci/gospodinjstvo]
- (6) Razpoložljivi dohodek gospodinjstev [v EUR]
- (7) Število potniških kilometrov: vsi načini prometa, tj. delitev med cestnim (avtomobili in avtobusi ločeno, če je mogoče), železniškim, letalskim prometom in notranjo plovbo (če je ustrezno) [v milijonih potniških kilometrov]
- (8) Tovorni promet, tonski kilometri: vsi načini prometa, razen mednarodnega pomorskega prometa, tj. delitev med cestnim, železniškim, letalskim prometom in notranjo plovbo (celinske plovne poti in domači pomorski promet) [v milijonih tonskih kilometrov]
- (9) Mednarodne uvozne cene goriv nafte, plina in premoga [EUR/G] ali EUR/toe] na podlagi priporočil Komisije
- (10) Cena ogljika v EU-ETS [EUR/EUA] na podlagi priporočil Komisije
- (11) Predpostavke za menjalni tečaj za EUR in USD (po potrebi) [EUR/valuta in USD/valuta]
- (12) Stopinjski dnevi - ogrevanje (HDD)
- (13) Stopinjski dnevi - hlajenje (CDD)
- (14) Predpostavke o stroških tehnologije, ki se uporablja pri modeliranju, za glavne ustrezne metodologije

2. Energijske bilance in kazalniki

2.1. Oskrba z energijo

- (1) Domača proizvodnja po vrsti goriva (vsi energenti, ki se proizvajajo v znatnih količinah) [v ktoe]
- (2) Neto uvoz po vrstah goriva (vključno z električno energijo in delitev na neto uvoz znotraj EU in iz držav zunaj nje) [v ktoe]
- (3) Odvisnost od uvoza iz tretjih držav [v %]
- (4) Glavni viri uvoza (države) za glavne nosilce energije (vključno s plinom in električno energijo)
- (5) Bruto nacionalna poraba po vrsti vira goriva (vključno s trdnimi gorivi, vsi energenti: premog, surova nafta in naftni derivati, zemeljski plin, jedrska energija, električna energija, pridobljena toplota, obnovljivi viri, odpadki) [v ktoe]

2.2. Električna energija in toplota

- (1) Bruto proizvodnja električne energije [v GWh]
- (2) Bruto proizvodnja električne energije po posameznih gorivih (vsi energenti) [v GWh]
- (3) Delež soproizvodnje toplote in električne energije v skupni proizvodnji električne energije in toplote [v %]
- (4) Zmogljivost proizvodnje električne energije po posameznih virih, vključno z izločitvami iz uporabe in novimi naložbami (v MW)
- (5) Proizvodnja toplote pri proizvodnji v termoelektrarnah
- (6) Proizvodnja toplote v napravah za soproizvodnjo toplote in električne energije, vključno z industrijsko odvečno toploto
- (7) Čezmejne zmogljivosti povezovalnih vodov za plin in električno energijo [opredelitev za električno energijo v skladu z izidom tekočih razprav na podlagi ciljne 15-odstotne povezanosti] in predvidene stopnje izkoriščenosti

2.3. Sektor pretvorbe

- (1) Vložki goriva v termoelektrarne (vključno s trdnimi gorivi, nafto, plinom) [v ktoe]
- (2) Vložki goriva v druge postopke pretvorbe [v ktoe]

2.4. Poraba energije

- (1) Poraba primarne in končne energije [v ktoe]
- (2) Poraba končne energije po posameznih sektorjih (vključno z industrijskim, stanovanjskim, storitvenim, kmetijskim in prometnim sektorjem (ločeno za potniški in tovorni promet, če so podatki na voljo), gospodinjstvi, storitvenim sektorjem, kmetijstvom) [v ktoe]
- (3) Poraba končne energije po posameznih gorivih (vsi energenti) [v ktoe]
- (4) Neenergetska poraba končne energije [v ktoe]
- (5) Energetska intenzivnost celotnega gospodarstva za primarno energijo (poraba primarne energije na BDP [v toe/EUR])
- (6) Energetska intenzivnost po posameznih sektorjih za končno energijo (vključno z industrijskim sektorjem, stanovanjskim sektorjem, storitvenim sektorjem in prometnim sektorjem (ločeno za potniški in tovorni promet, če so podatki na voljo))

2.5. Cene

- (1) Cene električne energije po posameznih sektorjih rabe (stanovanjski sektor, industrijski sektor, storitveni sektor)
- (2) Nacionalne maloprodajne cene goriv (vključno z davki, po posameznih virih in sektorjih) (v EUR/ktoe)

2.6. Naložbe

Stroški naložb v sektorjih pretvorbe, dobave, prenosa in distribucije energije

2.7. Obnovljivi viri energije

- (1) Bruto poraba končne energije iz obnovljivih virov in delež energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije in po posameznih sektorjih (sektorji električne energije, ogrevanja in hlajenja ter prometa) in po posamezni tehnologiji
- (2) Proizvodnja električne energije in toplote iz energije iz obnovljivih virov v stavbah; to vključuje, kadar so na voljo, razčlenjene podatke o energiji, ki je bila proizvedena, porabljena in poslana v omrežje iz sončnih fotonapetostnih sistemov, sončnih toplotnih sistemov, sistemov na biomaso, toplotnih črpalk, geotermalnih sistemov kot tudi vseh decentraliziranih sistemov na obnovljive vire
- (3) Kadar je ustrezno, druge nacionalne začitane poteke, vključno z dolgoročnimi ali sektorskimi (delež biogoriv na osnovi hrane in naprednih biogoriv, delež energije iz obnovljivih virov v daljinskem ogrevanju kot tudi energije iz obnovljivih virov, ki jo proizvedejo mesta in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov.

3. Kazalniki, povezani z emisijami in odvzemi toplogrednih plinov

- (1) Emisije toplogrednih plinov po posameznih področjih politike (EU-ETS, porazdelitev prizadevanj in LULUCF)
- (2) Emisije toplogrednih plinov po posameznih sektorjih IPCC in plinu (kadar je ustrezno, ločeno za EU-ETS in porazdelitev prizadevanj) [ekvivalent CO₂, v t]
- (3) Ogljična intenzivnost v celotnem gospodarstvu [ekvivalent CO₂, v t/BDP]
- (4) Kazalniki, povezani z emisijami CO₂
 - (a) Intenzivnost toplogrednih plinov v domači proizvodnji električne energije in toplote [ekvivalent CO₂, v t/MWh]
 - (b) Intenzivnost toplogrednih plinov v porabi končne energije po posameznih sektorjih [ekvivalent CO₂, v t/toe]
- (5) Parametri, ki niso povezani z emisijami CO₂
 - (a) Živina: molzno govedo [v tisočih glav], nemolzno govedo [v tisočih glav], ovce [v tisočih glav], prašiči [v tisočih glav], perutnina [v tisočih glav]
 - (b) Vnos dušika zaradi uporabe umetnih gnojil [v kt dušika]
 - (c) Vnos dušika zaradi uporabe gnoja [v kt dušika]
 - (d) Dušik, fiksiran s pridelki, ki izboljšujejo vsebnost dušika [v kt dušika]

- (e) Dušik v ostankih kmetijskih pridelkov, vrnjenih v tla [v kt dušika]
 - (f) Območje obdelanih organskih tal [v hektarih]
 - (g) Proizvodnja trdnih komunalnih odpadkov
 - (h) Trdni komunalni odpadki, ki gredo na odlagališča
 - (i) Delež zajema CH₄ v skupni proizvodnji CH₄ iz odlagališč [v %]
-

PRILOGA II

NACIONALNI PRISPEVKI ZA DELEŽ ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV V BRUTO KONČNI PORABI ENERGIJE V LETU 2030

1. Naslednja okvirna formula predstavlja objektivna merila iz točk (e)(i) do (v) člena 5(1), izražena v odstotnih točkah:
 - (a) nacionalni zavezujoči cilj države članice za leto 2020, kot je določen v tretjem stolpcu tabele v Prilogi I k Direktivi (EU) 2018/2001;
 - (b) pavšalni prispevek ($P_{\text{pavšal}}$);
 - (c) prispevek na podlagi BDP na prebivalca (P_{BDP});
 - (d) prispevek na podlagi potenciala ($P_{\text{potencial}}$);
 - (e) prispevek, ki odraža raven medsebojne povezanosti države članice (P_{povezan}).
 2. Prispevek $P_{\text{pavšal}}$ je za vse države članice enak. Prispevki $P_{\text{pavšal}}$ vseh držav članic skupaj znašajo 30 % razlike med cilji Unije za leto 2030 in leto 2020.
 3. Prispevek P_{BDP} se državam članicam dodeli na podlagi Eurostatovega indeksa BDP na prebivalca glede na povprečje EU v obdobju od leta 2013 do leta 2017, izraženega v standardu kupne moči, pri čemer indeks za posamezno državo članico znaša največ 150 % povprečja Unije. Prispevki P_{BDP} vseh držav članic skupaj znašajo 30 % razlike med cilji Unije za leto 2030 in leto 2020.
 4. Prispevek $P_{\text{potencial}}$ se dodeli državam članicam na podlagi razlike med deležem obnovljivih virov energije države članice v letu 2030, kot je izražen v scenariju PRIMES, in njenim zavezujočim ciljem za leto 2020. Prispevki $P_{\text{potencial}}$ vseh držav članic skupaj znašajo 30 % razlike med cilji Unije za leto 2030 in za leto 2020.
 5. Prispevek P_{povezan} se državam članicam dodeli na podlagi indeksa elektroenergetske medsebojne povezanosti na prebivalca glede na povprečje Unije, izmerjenega kot neto medsebojna prenosna zmogljivost glede na skupno nameščeno proizvodno zmogljivost, pri čemer indeks za posamezno državo članico znaša največ 150 % povprečja Unije. Prispevki P_{povezan} vseh držav članic skupaj znašajo 10 % razlike med cilji Unije za leto 2030 in leto 2020.
-

PRILOGA III

PRIGLASITEV UKREPOV IN METODOLOGIJ DRŽAV ČLANIC ZA IZVAJANJE ČLENA 7 DIREKTIVE 2012/27/EU

Države članice uradno obvestijo Komisijo o podrobnih metodologijah, ki so jo predlagale v skladu s točko 5 Priloge V k Direktivi 2012/27/EU za delovanje sistemov obveznosti energetske učinkovitosti in alternativne ukrepe politike iz členov 7a in 7b ter člena 20(6) navedene direktive.

1. Izračun zahtevane ravni prihranka energije, ki jo je treba doseči v celotnem obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 s prikazom upoštevanja naslednjih elementov:
 - (a) letna poraba končne energije glede na povprečje v zadnjih treh letih pred 1. januarjem 2019 [v ktoe];
 - (b) skupni kumulativni prihranki končne porabe energije, ki jih je treba dosežati [v ktoe] v skladu s točko (b) člena 7(1) Direktive 2012/27/EU;
 - (c) podatki, uporabljeni pri izračunu porabe končne energije, in viri teh podatkov, vključno z utemeljitvijo uporabe alternativnih statističnih virov in vse razlike v posledični količini (če se uporabljajo drugi viri kot Eurostat);
2. Države članice, ki se odločijo, da bodo uporabile eno od možnosti iz člena 7(2) Direktive 2012/27/ER, sporočijo tudi svoj izračun zahtevane ravni prihranka energije, ki jo je treba doseči v celotnem obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030, pri čemer prikažejo, kako so bili upoštevani naslednji elementi:
 - (a) lastna letna stopnja prihrankov;
 - (b) lastno izhodišče izračuna in energija, ki se uporablja za promet in se v celoti ali delno izključi iz izračuna [v ktoe];
 - (c) izračunani kumulativni prihranki energije v celotnem obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 (pred uporabo možnosti iz točk (b) do (g) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU [v ktoe];
 - (d) uporaba možnosti iz točk (b) do (g) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU:
 - (i) poraba končne energije, ki se uporablja v industrijskih dejavnostih [v ktoe], naštetih v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, izključena iz izračuna v skladu s točko (b) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
 - (ii) prihranki energije [v ktoe], doseženi v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturami za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, v skladu s točko (c) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
 - (iii) prihranki energije [v ktoe], ki izhajajo iz posameznih ukrepov, ki se po novem izvajajo od 31. decembra 2008 in leta 2020 ter pozneje še vedno učinkujejo, v skladu s točko (d) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
 - (iv) prihranki energije [v ktoe], ki izhajajo iz ukrepov politik, če se lahko dokaže, da ti ukrepi politik omogočajo posamezne dejavnosti, ki se izvedejo med 1. januarjem 2018 in 31. decembrom 2020 in ki omogočajo prihranke po 31. decembru 2020, v skladu s točko (e) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
 - (v) prihranki proizvedene energije [v ktoe] na ali v stavbah za lastno porabo kot posledica ukrepov politike za spodbujanje novih namestitev tehnologij obnovljivih virov tehnologije, v skladu s točko (f) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
 - (vi) prihranki energije [v ktoe], ki presegajo kumulativne prihranke energije, zahtevane v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020, ki jih države članice v skladu s točko (g) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU štejejo v obdobje od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030;
 - (e) skupni prihranki energije (po uporabi možnosti iz točk (b) do (g) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU).

3. Ukrepi politike z namenom doseganja zahtevanih prihrankov iz člena 7(1) Direktive 2012/27/EU:

3.1. Sistemi obveznosti energetske učinkovitosti iz člena 7a Direktive 2012/27/EU:

- (a) opis sistema obveznosti energetske učinkovitosti;
- (b) pričakovani skupni in letni prihranki ter trajanje obdobja obveznosti;
- (c) zavezane strani in njihove obveznosti;
- (d) ciljni sektorji;
- (e) upravičeni posamezni ukrepi, predvideni v ukrepu;
- (f) informacije o uporabi naslednjih določb Direktive 2012/27/EU:
 - (i) kadar je ustrezno, konkretni ukrepi, delež prihrankov, ki se doseže v gospodinjstvih, ki jih je prizadela energetska revščina, v skladu s členom 7(11);
 - (ii) prihranki, ki so jih dosegli ponudniki energetskih storitev ali druge tretje strani v skladu s točko (a) člena 7a(6),
 - (iii) „bančno poslovanje in izposojanje“ v skladu s točko (b) člena 7a(6);
- (g) kadar je ustrezno, podatki o trgovanju s prihranki energije.

3.2 Alternativni ukrepi iz člena 7b in člena 20(6) Direktive 2012/27/EU (razen obdavčitve):

- (a) vrsta ukrepa politike;
- (b) kratek opis ukrepa politike, vključno z značilnostmi za vsak priglašeni ukrep politike;
- (c) pričakovani skupni in letni prihranki po posameznem ukrepu in/ali prihranki energije v vseh vmesnih obdobjih;
- (d) javni organi izvajalci, udeležene ali pooblašcene strani in njihove odgovornosti za izvajanje ukrepov politike;
- (e) ciljni sektorji;
- (f) upravičeni posamezni ukrepi, predvideni v ukrepu;
- (g) kadar je ustrezno, posebni ukrepi politike ali posamezni ukrepi, usmerjeni v energetska revščino.

3.3. Podatki o ukrepih obdavčitve:

- (a) kratek opis ukrepa obdavčitve;
- (b) trajanje ukrepa obdavčitve;
- (c) javni organ izvajalec;
- (d) pričakovani skupni in letni prihranki po posameznem ukrepu;
- (e) ciljni sektorji in segment davkoplačevalcev;
- (f) metodologija izračuna, vključno z dejavniki prožnosti cen in kako so bili ugotovljeni, v skladu s točko (4) Priloge V k Direktivi 2012/27/EU.

4. Metodologija izračuna za ukrepe, priglašene v skladu s členoma 7a in 7b ter členom 20(6) Direktive 2012/27/EU (razen ukrepov obdavčitve):

- (a) uporabljene metode merjenja iz točke 1 Priloge V k Direktivi 2012/27/EU;
- (b) metoda za izražanje prihrankov energije (prihrankov primarne ali končne energije);
- (c) trajanje ukrepov, hitrost, s katero se bodo prihranki sčasoma zmanjševali, in pristop, da se upošteva, koliko časa bo prihranek učinkoval;
- (d) kratek opis metodologije izračuna, vključno s tem, kako se zagotovi dodatnost in pomembnost prihrankov ter katere metodologije in merila se uporabljajo za predvidene in skalirane prihranke;

- (e) podatki o tem, kako se obravnavajo morebitna prekrivanja med ukrepi politike in posameznimi ukrepi, da se prihranek energije ne šteje dvojno;
- (f) kadar je ustrezno, podnebne razlike in uporabljeni pristop.

5. Spremljanje in preverjanje

- (a) kratek opis sistema za spremljanje in preverjanje ter postopka preverjanja;
 - (b) javni organ izvajalec, ki je odgovoren za sistem za spremljanje in preverjanje, in njegove glavne odgovornosti v zvezi s sistemom obveznosti energetske učinkovitosti ali alternativnimi ukrepi;
 - (c) neodvisnost spremljanja in preverjanja od zavezanih, udeleženih ali pooblaščenih strani;
 - (d) statistično pomemben delež ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti ter delež in merila, uporabljeni za opredelitev in izbor reprezentativnega vzorca;
 - (e) obveznosti poročanja za zavezane strani (prihranki, ki jih je dosegla vsaka zavezana stran ali vsaka podkategorija zavezane strani v okviru sistema);
 - (f) objava prihrankov energije (vsako leto), ki so se dosegli s sistemi obveznosti energetske učinkovitosti in alternativnimi ukrepi;
 - (g) informacije o pravu države članice na področju kazni, ki se uporabljajo v primeru neupoštevanja;
 - (h) informacije o predvidenih ukrepih politike, če napredek ni zadovoljiv.
-

PRILOGA IV

SPLOŠNI OKVIR ZA DOLGOROČNE STRATEGIJE

1. PREGLED IN POSTOPEK ZA OBLIKOVANJE STRATEGIJ

1.1. Povzetek

1.2. Pravni okvir in okvir politike

1.3. Javno posvetovanje

2. VSEBINA

2.1. SKUPNO ZMANJŠANJE EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV IN POVEČANJE ODVZEMOV PO PONORIH

2.1.1. Predvideno zmanjšanje emisij in izboljšanje odvzemov do leta 2050

2.1.2. Nacionalni cilj za leto 2030 in kasneje, če je na voljo, ter okvirni mejniki za leti 2040 in 2050

2.1.3. Politike in ukrepi prilagajanja

2.2. ENERGIJA IZ OBNOVLJIVIH VIROV

2.2.1 V kolikor je izvedljivo, ocenjeni verjetni delež energije iz obnovljivih virov v porabi končne energije do leta 2050

2.3. ENERGETSKA UČINKOVITOST

2.3.1. Če je izvedljivo, ocenjena verjetna poraba energije do leta 2050

2.4. VSEBINA PO POSAMEZNIH SEKTORJIH

2.4.1. Energetski sistem

2.4.1.1. Načrtovana ali verjetna krivulja ali obseg emisij v prihodnje

2.4.1.2. Splošni opis glavnih gonil za energetske učinkovitost, prožnost na strani povpraševanja in porabo energije ter njihov razvoj od leta 2021 in pozneje

2.4.2. Industrija

2.4.2.1. Pričakovano zmanjšanje emisij po sektorjih in povpraševanje po energiji

2.4.2.2. Splošni pregled politik, obstoječih načrtov in ukrepov za razogljichenje, kot je opisano v točki 2.1 oddelka A dela 1 Priloge I

2.4.3. Promet

2.4.3.1. Pričakovane emisije in viri energije po vrstah prometa (npr. osebna in kombinirana vozila, težka gospodarska vozila, ladijski sektor, letalstvo, železnice)

2.4.3.2. Možnosti razogljichenja

2.4.4. Kmetijstvo in raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo (LULUCF)

2.4.4.1. Če je izvedljivo, pričakovane emisije po virih in po posameznih toplogrednih plinih

2.4.4.2. Predvidene možnosti za zmanjšanje emisij

2.4.4.3. Povezave s kmetijskimi politikami in politikami razvoja podeželja

3. FINANCIRANJE

3.1. Ocene potrebnih naložb

3.2. Politike in ukrepi za povezane raziskave, razvoj in inovacije

4. OCENA UČINKA SOCIALNO-EKONOMSKIH VIDIKOV

5. PRILOGE (po potrebi)

5.1. Podrobnosti o modeliranju (vključno z domnevami) in/ali analizah, kazalnikih itd.

PRILOGA V

PODATKI O EVIDENCI TOPLOGREDNIH PLINOV

Del 1

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 26(3):

- (a) antropogene emisije toplogrednih plinov iz dela 2 te priloge in antropogene emisije toplogrednih plinov iz člena 2(1) Uredbe (EU) 2018/842 za leto X – 2.
- (b) podatki o antropogenih emisijah ogljikovega monoksida (CO), žvepovega dioksida (SO₂), dušikovih oksidov (NO_x) in hlapnih organskih spojin za leto X – 2, ki so skladni s podatki, ki se že sporočajo v skladu s členom 8 Direktive (EU) 2016/2284;
- (c) antropogene emisije toplogrednih plinov iz virov in odvzemi CO₂ po ponorih, ki so posledica LULUCF, za leto X – 2, v skladu z metodologijami, določenimi v delu 3 te priloge. Ti podatki so pomembni tudi za poročilo o skladnosti iz člena 14 Uredbe (EU) 2018/841;
- (d) vse spremembe informacij iz točk (a), (b) in (c) za leta med ustreznim izhodiščnim letom ali obdobjem in letom X – 3, pri čemer navedejo tudi razloge za te spremembe;
- (e) kazalniki iz dela 4 te priloge za leto X – 2;
- (f) povzetek o izvedenih prenosih iz člena 5 Uredbe (EU) 2018/842 ter členov 12 in 13 Uredbe (EU) 2018/841 za leto X – 1;
- (g) ukrepi, sprejeti za izboljšanje ocen v evidencah, zlasti za področja evidenc, ki so se prilagajala ali za katera so bila po strokovnih pregledih predložena priporočila;
- (h) dejanska ali ocenjena dodelitev preverjenih emisij, sporočenih za upravljavce naprav v skladu z Direktivo 2003/87/ES, za vrste virov v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov ter delež teh preverjenih emisij glede na vse sporočene emisije toplogrednih plinov za te vrste virov za leto X – 2;
- (i) kadar je ustrezno, rezultati pregledov v zvezi s skladnostjo emisij, sporočenih za evidence toplogrednih plinov, za leto X – 2, skupaj s preverjenimi emisijami, sporočenimi v skladu z Direktivo 2003/87/ES;
- (j) kadar je ustrezno, rezultati pregledov v zvezi s skladnostjo podatkov, uporabljenih za oceno emisij pri pripravi evidenc toplogrednih plinov, za leto X – 2, skupaj s:
 - (i) podatki, uporabljenimi za pripravo evidenc onesnaževal zraka v skladu z Direktivo (EU) 2016/2284;
 - (ii) podatki, sporočenimi v skladu s členom 19(1) Uredbe (EU) št. 517/2014 in Prilogo VII k navedeni uredbi;
 - (iii) podatki o energiji, sporočenimi v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 1099/2008 in Prilogo B k navedeni uredbi;
- (k) opis morebitnih sprememb nacionalnega sistema evidenc;
- (l) opis morebitnih sprememb nacionalnega registra;
- (m) načrti za zagotavljanje kakovosti in kontrolo kakovosti, ocena splošne negotovosti, splošna ocena popolnosti in vsi drugi elementi poročila o nacionalnih evidencah toplogrednih plinov, potrebni za pripravo poročila o evidenci toplogrednih plinov Unije;
- (n) namera države članice, da uporabi prilagodljivosti iz člena 5(4) in (5) in člena 7(1) Uredbe (EU) 2018/841 ter prihodke na podlagi člena 5(6) navedene uredbe.

Država članica lahko zahteva, da ji Komisija odobri odstopanje od točke (c) prvega odstavka, da uporabi metodologijo, ki se razlikuje od tistih iz dela 3 te priloge, kadar zahtevanega izboljšanja metodologije ni mogoče doseči pravočasno, da bi se upoštevalo v nacionalni evidenci toplogrednih plinov v obdobju od leta 2021 do leta 2030, ali kadar bi bili stroški izboljšanja metodologije zaradi majhnega pomena emisij in odvzemov iz zadevnih skladišč ogljika nesorazmerno visoki v primerjavi s koristmi uporabe takšne metodologije za izboljšanje obračunavanja emisij in odvzemov. Države članice, ki želijo uporabiti to odstopanje, Komisiji do 31. decembra 2020 predložijo utemeljeno zahtevo, v kateri navedejo, do kdaj bi se lahko izvedlo izboljšanje metodologije, predlaga alternativna metodologija ali oboje, ter oceno morebitnih učinkov na točnost obračunavanja. Komisija lahko zahteva, da država članica v določenem razumnem roku predloži dodatne informacije. Kadar Komisija meni, da je zahteva upravičena, odstopanje odobri. Če Komisija zahtevek zavrne, navede razloge za svojo odločitev.

Del 2

Toplogredni plini, ki morajo biti vključeni:

ogljikov dioksid (CO₂)

metan (CH₄)

dušikov oksid (N₂O)

žveplov heksafluorid (SF₆)

dušikov trifluorid (NF₃)

fluorirani ogljikovodiki (HFC):

— HFC-23 CHF₃

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHF₂CF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCH₂CF₂CF₃ ali (C₅H₂F₁₀)

perfluorirani ogljikovodiki (PFC):

— PFC-14, perfluorometan, CF₄

— PFC-116, perfluoroetan, C₂F₆

— PFC-218, perfluoropropan, C₃F₈

— PFC-318, perfluorociklobutan, c-C₄F₈

— perfluorociklopropan, c-C₃F₆

— PFC-3-1-10, perfluorobutan, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, perfluoropentan, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, perfluoroheksan, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

Del 3**Metodologije za spremljanje in poročanje v sektorju LULUCF**

Geolokalizirani podatki o spremembi rabe zemljišč v skladu s smernicami IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov.

Metodologija prvega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006.

Za emisije in odvzeme za skladiščenje ogljika, ki predstavlja vsaj 25–30 % emisij ali odvzemov v kategoriji vira ali ponora, ki ima v nacionalnem sistemu evidenc države članice prednost, saj ima njena ocena pomemben vpliv na skupne evidence toplogrednih plinov države v smislu absolutne ravni emisij in odvzemov, na trend emisij in odvzemov ali na negotovost glede emisij in odvzemov v kategorijah rabe zemljišč, vsaj metodologija drugega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006.

Države članice se spodbujajo k uporabi metodologije tretjega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006.

Del 4

Kazalniki evidenc

Naziv kazalnika	Kazalnik
TRANSFORMACIJA B0	Specifične emisije CO ₂ iz javnih elektrarn in elektrarn samoproizvajalk, t/TJ Emisije CO ₂ iz javnih termoelektarn in termoelektarn samoproizvajalk, kt, deljene z vsemi proizvodi – proizvodnja javnih termoelektarn in termoelektarn samoproizvajalk, PJ
TRANSFORMACIJA E0	Specifične emisije CO ₂ iz elektrarn samoproizvajalk, t/TJ Emisije CO ₂ iz elektrarn samoproizvajalk, kt, deljene z vsemi proizvodi – proizvodnja termoelektarn samoproizvajalk, PJ
INDUSTRIJA A1.1	Skupna CO ₂ intenzivnost – železarska in jeklarska industrija, t/milijonov EUR Skupne emisije CO ₂ iz železarske in jeklarske industrije, kt, deljene z bruto dodano vrednostjo – železarska in jeklarska industrija
INDUSTRIJA A1.2	CO ₂ intenzivnost, povezana z energetiko - kemična industrija, t/milijonov EUR Emisije CO ₂ , povezane z energetiko, iz kemične industrije, kt, deljene z bruto dodano vrednostjo – kemična industrija
INDUSTRIJA A1.3	CO ₂ intenzivnost, povezana z energetiko – steklarska industrija, lončarstvo in proizvodnja gradbenih materialov, t/milijonov EUR Emisije CO ₂ , povezane z energetiko, iz steklarske industrije, lončarstva in proizvodnje gradbenih materialov, kt, deljene z bruto dodano vrednostjo – steklarska industrija, lončarstvo in proizvodnja gradbenih materialov
INDUSTRIJA A1.4	CO ₂ intenzivnost, povezana z energetiko – živilska industrija, proizvodnja pijač in tobačna industrija, t/milijonov EUR Emisije CO ₂ , povezane z energetiko, iz živilske industrije, proizvodnje pijač in tobačne industrije, kt, deljene z bruto dodano vrednostjo – živilska industrija, proizvodnja pijač in tobačna industrija, mio. EUR (EC95)
INDUSTRIJA A1.5	CO ₂ intenzivnost, povezana z energetiko – papirna industrija in tiskarstvo, t/milijonov EUR Emisije CO ₂ , povezane z energetiko, iz papirne in grafične industrije, kt – bruto dodana vrednost – papirna industrija in tiskarstvo, mio. EUR (EC95)
GOSPODINJSTVA A0	Specifične emisije CO ₂ iz gospodinjstev za ogrevanje prostorov, t/m ² Emisije CO ₂ iz gospodinjstev za ogrevanje prostorov, deljene s površino stalno naseljenih stanovanj, mio. m ²
STORITVE B0	Specifične emisije CO ₂ iz gospodarskega in institucionalnega sektorja za ogrevanje prostorov, kg/m ² Emisije CO ₂ zaradi ogrevanja prostorov v gospodarskem in institucionalnem sektorju, kt, deljene s površino zgradb, namenjenih storitvam, mio. m ²
PROMET B0	Specifične emisije CO ₂ iz osebnih avtomobilov z dizelskim motorjem, g/100 km
PROMET B0	Specifične emisije CO ₂ iz osebnih avtomobilov z bencinskim motorjem, g/100 km

PRILOGA VI

INFORMACIJE O POLITIKAH IN UKREPIH NA PODROČJU EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 18:

- (a) opis nacionalnega sistema za poročanje o politikah in ukrepih ali skupini ukrepov ter za poročanje o projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov v skladu s členom 39(1) ali informacije o morebitnih spremembah navedenega sistema, kadar je bil takšen opis že predložen;
- (b) posodobitve v zvezi z dolgoročnimi strategijami iz člena 15 ter informacije o napredku pri izvajanju teh strategij;
- (c) informacije o nacionalnih politikah in ukrepih ali skupinah ukrepov ter o izvajanju politik in ukrepov ali skupin ukrepov Unije, ki omejujejo ali zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov iz virov ali povečujejo odvzemanje po ponorih, razčlenjene po sektorjih ter plinih ali skupinah plinov (HFC in PFC) iz dela 2 Priloge V. Te informacije se sklicujejo na veljavne in ustrezne nacionalne politike ali politike Unije in vključujejo:
 - (i) cilj politike ali ukrepa in kratek opis politike ali ukrepa;
 - (ii) vrsto instrumenta politike;
 - (iii) stanje izvajanja politike ali ukrepa ali skupine ukrepov;
 - (iv) uporabljene kazalnike za spremljanje in ocenjevanje napredka v določenem obdobju;
 - (v) kadar so na voljo, količinske ocene učinkov na emisije toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzete toplogredne pline, razdeljene na:
 - rezultate predhodnih ocen učinkov posameznih politik in ukrepov ali skupin politik in ukrepov za blažitev podnebnih sprememb. Predložijo se ocene za zaporedna štiri prihodnja leta po letu poročanja, ki se končajo z 0 ali 5, pri čemer se razlikuje med emisijami toplogrednih plinov iz Direktive 2003/87/ES, Uredbe (EU) 2018/842 in Uredbe (EU) 2018/841;
 - kadar so na voljo, rezultate naknadnih ocen učinkov posameznih politik in ukrepov ali skupin politik in ukrepov za blažitev podnebnih sprememb, pri čemer se razlikuje med emisijami toplogrednih plinov iz Direktive 2003/87/ES, Uredbe (EU) 2018/842 in Uredbe (EU) 2018/841;
 - (vi) razpoložljive ocene predvidenih stroškov in koristi politik in ukrepov ter ocene dejanskih stroškov in koristi politik in ukrepov;
 - (vii) vsa obstoječa sklicevanja na ocene stroškov in učinkov nacionalnih politik in ukrepov ter informacije o izvajanju politik in ukrepov Unije, ki omejujejo ali zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov iz virov ali povečujejo odvzemanje po ponorih, ter na vsa tehnična poročila, na katerih te ocene temeljijo;
 - (viii) oceno prispevka politike ali ukrepa k doseganju dolgoročne strategije iz člena 15;
- (d) informacije o načrtovanih dodatnih nacionalnih politikah in ukrepih ali skupini ukrepov, predvidenih za omejevanje emisij toplogrednih plinov, ki presegajo zaveze iz Uredbe (EU) 2018/842 in Uredbe (EU) 2018/841;
- (e) informacije o povezavah med različnimi politikami in ukrepi ali skupinami ukrepov, o katerih se poroča v skladu s točko (c), in o načinu, na katerega te politike in ukrepi ali skupine ukrepov prispevajo k različnim scenarijem projekcij.

PRILOGA VII

INFORMACIJE O PROJEKCIJAH NA PODROČJU EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 18:

- (a) projekcije brez ukrepov, kadar so na voljo, projekcije z ukrepi in projekcije z dodatnimi ukrepi, kadar so na voljo;
 - (b) projekcije vseh emisij toplogrednih plinov in ločene ocene za projekcije emisij toplogrednih plinov za vire emisij iz Direktive 2003/87/ES in Uredbe (EU) 2018/842 ter projekcije emisij iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov v skladu z Uredbo (EU) 2018/841;
 - (c) učinke politik in ukrepov iz točke (a) člena 18(1). Kadar takšne politike in ukrepi niso vključeni, je to jasno navedeno in obrazloženo;
 - (d) rezultate analize občutljivosti, izvedene za projekcije, in informacije o uporabljenih modelih in parametrih;
 - (e) vsa ustrezna sklicevanja na ocene in tehnična poročila, na katerih temeljijo projekcije iz člena 18(4).
-

PRILOGA VIII

INFORMACIJE O NACIONALNIH PRILAGODITVENIH UKREPIH, FINANČNI IN TEHNOLOŠKI PODPORI
DRŽAVAM V RAZVOJU TER PRIHODKIH Z DRAŽB

Del 1

Poročanje o prilagoditvenih ukrepih

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 19(1):

- (a) glavne cilje ter institucionalni okvir za prilagajanje;
- (b) projekcije podnebnih sprememb, vključno z izjemnimi vremenskimi pojavi, učinki podnebnih sprememb, oceno ranljivosti zaradi podnebnih sprememb ter tveganji in ključnimi podnebnimi nevarnostmi;
- (c) zmogljivost prilagajanja;
- (d) načrte in strategije prilagajanja;
- (e) okvir spremljanja in ocenjevanja;
- (f) dosežen napredek pri izvajanju, vključno z dobrimi praksami in spremembami upravljanja.

Del 2

Poročanje o podpori državam v razvoju

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 19(3):

- (a) informacije o finančni podpori, dodeljeni in posredovani državam v razvoju, za leto X – 1, vključno s:
 - (i) kvantitativnimi podatki o javnih in sproščenih finančnih sredstvih države članice. Informacije o finančnih tokovih naj bi temeljile na podlagi tako imenovanih „kazalnikov iz Ria“ za podporo za blažitev podnebnih sprememb in podporo za prilagajanje podnebnim spremembam ter drugih sistemov za sledenje, ki jih je uvedel odbor za razvojno pomoč pri OECD;
 - (ii) kvalitativnimi metodološkimi informacijami, ki pojasnjujejo metodo, uporabljeno za izračun kvantitativnih podatkov, vključno s pojasnilom metode za kvantificiranje podatkov in, kadar je ustrezno, drugimi informacijami o opredelitvah in metodologijah, uporabljenih za določitev kakršnih koli zneskov, zlasti za sporočene informacije o mobiliziranih finančnih tokovih;
 - (iii) razpoložljivimi informacijami o dejavnostih države članice, povezanih s projekti za prenos tehnologije in projekti za krepitev zmogljivosti za države v razvoju, financiranimi iz javnih sredstev, na podlagi UNFCCC, vključno s podatkom, ali se je prenesena tehnologija ali projekt za krepitev zmogljivosti uporabil za blažitev ali prilagajanje učinkom podnebnih sprememb, državo prejemnico, kadar je mogoče višino zagotovljene podpore in vrsto prenesene tehnologije ali projekta za krepitev zmogljivosti;
- (b) razpoložljive informacije o načrtovani zagotovitvi podpore za leto X in naslednja leta, vključno z informacijami o načrtovanih dejavnostih, povezanih s projekti za prenos tehnologije in projekti za krepitev zmogljivosti za države v razvoju, financiranimi iz javnih sredstev, na podlagi UNFCCC ter o tehnologijah za prenos in projektih za krepitev zmogljivosti, vključno s podatkom, ali je prenesena tehnologija ali projekt za krepitev zmogljivosti namenjen blažitvi ali prilagajanju učinkom podnebnih sprememb, državo prejemnico, kadar je mogoče višino zagotovljene podpore in vrsto prenesene tehnologije ali projekta za krepitev zmogljivosti.

Del 3

Poročanje o prihodkih z dražb

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 19(2):

- (a) informacije o uporabi prihodkov v letu X – 1, ki jih je država članica ustvarila s prodajo pravic na dražbi v skladu s členom 10(1) Direktive 2003/87/ES, vključno z informacijami o takem prihodku, ki je bil uporabljen za enega ali več namenov iz člena 10(3) navedene direktive, ali enakovredni finančni vrednosti tega prihodka ter ukrepov, sprejetih na podlagi navedenega člena;

- (b) informacije o uporabi, kot jo določijo države članice, vseh prihodkov, ki jih je država članica ustvarila s prodajo pravic za letalstvo na dražbi v skladu s členom 3d(1) ali (2) Direktive 2003/87/ES, in ki se zagotovijo v skladu s členom 3d(4) navedene direktive;

Prihodek z dražb, ki v času, ko država članica Komisiji predloži poročilo v skladu s členom 19(2), ni izplačan, se količinsko opredeli in sporoči v poročilih za naslednja leta.

PRILOGA IX

DODATNE OBVEZNOSTI POROČANJA

Del 1

Dodatne obveznosti poročanja na področju energije iz obnovljivih virov

Če ni navedeno drugače, se v skladu s točko (c) člena 20 vključijo naslednje dodatne informacije:

- (a) o delovanju sistema potrdil o izvoru za električno energijo ter plin, ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov, ravni izdaje in preklica potrdil o izvoru in posledični letni nacionalni porabi energije iz obnovljivih virov kot tudi sprejetih ukrepov zaradi zagotavljanja zanesljivosti in zaščite pred goljufijami v sistemu;
- (b) o količinah biogoriv, bioplina, goriv nebiološkega izvora iz obnovljivih virov, recikliranih ogljikovih goriv in električne energije iz obnovljivih virov, porabljenih v prometnem sektorju, in, kadar je ustrezno, prihranku emisij toplogrednih plinov, pri čemer je treba razlikovati med gorivi iz različnih vrst živil in krme ter posameznimi vrstami surovin iz Priloge IX k Direktivi (EU) 2018/2001;
- (c) razvoj glede razpoložljivosti, izvora in uporabe biomasnih virov za energetske namene;
- (d) spremembe cen surovin in spremembe rabe zemljišč v državi članici, ki so povezane z njeno večjo uporabo biomase in drugih oblik energije iz obnovljivih virov;
- (e) ocenjeni presežek pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov, ki bi se lahko prenesel v druge države članice, tako da bi te zagotovile skladnost s členom 3(3) Direktive (EU) 2018/2001 ter dosegle nacionalni prispevek in začrtane poteke iz točke (a)(2) člena 4 te uredbe;
- (f) kadar je ustrezno, ocenjeno povpraševanje po energiji iz obnovljivih virov, ki ni proizvedena doma, in sicer do leta 2030, vključno z uvoženimi surovinami za biomaso;
- (g) tehnološki razvoj in uvedba biogoriv, proizvedenih iz surovin, navedenih v Prilogi IX k Direktivi (EU) 2018/2001;
- (h) kadar je na voljo, ocenjeni učinek proizvodnje ali uporabe biogoriv, tekočih biogoriv in goriv iz biomase na biotsko raznovrstnost, vodne vire, razpoložljivost in kakovost vode, zemlje in zraka v državi članici;
- (i) ugotovljeni primeri v nadzorni verigi biogoriv, tekočih biogoriv in goriv iz biomase;
- (j) informacije o tem, kako je ocenjen delež biološko razgradljivih odpadkov v odpadkih, uporabljenih za proizvodnjo energije, ter kaj je storjeno za izboljšanje in preverjanje takšnih ocen;
- (k) proizvodnja električne energije in toplote iz energije iz obnovljivih virov v stavbah, vključno z razčlenjenimi podatki o energiji, ki je bila proizvedena, porabljena in poslana v omrežje iz sončnih fotonapetostnih sistemov, sončnih toplotnih sistemov, sistemov na biomaso, toplotnih črpalk, geotermalnih sistemov kot tudi vseh drugih decentraliziranih sistemov na obnovljive vire;
- (l) kadar je ustrezno, delež energije iz obnovljivih virov v daljinskem ogrevanju kot tudi energije iz obnovljivih virov, ki jo proizvedejo mesta in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov;
- (m) primarna dobava trdne biomase (v 1 000 m³, razen za točko (1)(b)(iii) v tonah)
 - (1) gozdna biomasa, ki se uporablja za pridobivanje energije (domača proizvodnja in uvoz)
 - (a) primarna biomasa iz gozda, ki se neposredno uporablja za pridobivanje energije
 - (i) kadar so na voljo, veje in vrhovi dreves (poročanje je prostovoljno)
 - (ii) kadar je ustrezno, štori (poročanje je prostovoljno)
 - (iii) hlodovina (ki se deli na okrogel industrijski les in les za kurjavo)
 - (b) kadar je ustrezno, soproizvodi gozdarskega sektorja, ki se neposredno uporabljajo za pridobivanje energije
 - (i) kadar je ustrezno, lubje
 - (ii) sekanci, žagovina in drugi lesni delci
 - (iii) kadar je ustrezno, črna lužina in surovo talovo olje

- (c) kadar je na voljo, že uporabljen les, ki se neposredno uporablja za pridobivanje energije
- (d) predelano gorivo na osnovi lesa, proizvedeno iz surovin, ki niso vključene v točko (1)(a), (b) ali (c):
 - (i) kadar je ustrezno, lesno oglje
 - (ii) lesni peleti in lesni briketi
- (2) kadar je na voljo, kmetijska biomasa, ki se uporablja za pridobivanje energije (domača proizvodnja, uvoz in izvoz)
 - (a) energijske poljščine za električno energijo ali toploto (vključno s panjevci s kratko obhodnjo)
 - (b) ostanki kmetijskih pridelkov za električno energijo ali toploto
- (3) kadar je na voljo, biomasa iz organskih odpadkov za pridobivanje energije (domača proizvodnja, uvoz in izvoz)
 - (a) organske frakcije industrijskih odpadkov
 - (b) organske frakcije komunalnih odpadkov
 - (c) odpadni mulji
- (n) poraba končne energije iz trdne biomase (količine trdne biomase, ki se uporablja za pridobivanje energije v naslednjih sektorjih):
 - (1) energetski sektor
 - (a) električna energija
 - (b) soproizvodnja toplote in električne energije
 - (c) toplota
 - (2) industrijski sektor, notranja poraba (porabljena in samoproizvedena električna energija, SPTE in toplota)
 - (3) neposredna končna poraba v stanovanjskem sektorju
 - (4) drugo

Del 2

Dodatne obveznosti poročanja na področju energetske učinkovitosti

Na področju energetske učinkovitosti se v skladu s točko (c) člena 21 vključijo naslednje dodatne informacije:

- (a) glavne zakonodajne in nezakonodajne politike, ukrepi, ukrepi financiranja in programi, izvedeni v letu $X - 2$ in $X - 1$ (X pomeni leto, ko je treba predložiti poročilo) z namenom doseči cilje, določene v točki (b) člena 4, ki spodbujajo trge energetskih storitev, boljše energetske učinkovitost stavb, ukrepe za izkoriščanje potenciala energetske učinkovitosti plinske in električne infrastrukture ter ogrevanja in hlajenja, boljše obveščanje in kvalifikacije, drugi ukrepi za spodbujanje energetske učinkovitosti;
- (b) skupni prihranki energiji, doseženi na podlagi člena 7 Direktive 2012/27/EU v letih $X - 3$ in $X - 2$;
- (c) prihranki, doseženi z ukrepi politike, namenjenimi blaženju energetske revščine, v skladu s členom 7(11) Direktive 2012/27/EU;
- (d) kadar je ustrezno, prihranki, doseženi v skladu s točko (c) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
- (e) napredek v vsakem sektorju in razloge, zakaj je poraba energije ostala stabilna ali se povečala v letih $X - 3$ in $X - 2$ v sektorjih končne porabe energije;
- (f) skupna tlorisna površina stavb s skupno uporabno tlorisno površino več kot 250 m^2 v lasti in uporabi osrednje vlade držav članic, ki 1. januarja v letih $X - 2$ in $X - 1$ niso izpolnjevale zahtev glede energetske učinkovitosti iz člena 5(1) Direktive 2012/27/EU;
- (g) skupna tlorisna površina ogrevanih in/ali hlajenih stavb v lasti in uporabi osrednje vlade držav članic, ki je bila obnovljena v letih $X - 3$ in $X - 2$, iz člena 5(1) Direktive 2012/27/EU, ali prihranek energije v upravičenih stavbah v lasti in uporabi osrednje vlade držav članic, kakor je navedeno v členu 5(6) Direktive 2012/27/EU;
- (h) število energetskih pregledov, izvedenih v letih $X - 3$ in $X - 2$. Poleg tega tudi skupno ocenjeno število velikih podjetij na zadevnem ozemlju, za katera se uporablja člen 8(4) Direktive 2012/27/EU, in število energetskih pregledov, izvedenih v teh podjetjih v letih $X - 3$ in $X - 2$;

- (i) uporabljeni nacionalni faktor primarne energije za električno energijo ter utemeljitev, če se to razlikuje od privzetega količnika iz opombe (3) k Prilogi IV Direktive 2012/27/EU;
 - (j) število in tlorisna površina novih in prenovljenih skoraj nič-energijskih stavb v letih $X - 2$ in $X - 1$, v skladu s členom 9 Direktive 2010/31/EU, po potrebi na podlagi statističnega vzorčenja;
 - (k) povezava do spletne strani, prek katere je mogoče dostopati do seznama ponudnikov energetskih storitev ali njim namenjenega vmesnika iz točke (c) člena 18(1) Direktive 2012/27/EU.
-

PRILOGA X

TRAJNOSTNO POROČILO UNIJE O BIOENERGIJI

Trajnostno poročilo EU o bioenergiji o energiji iz biomase, ki ga Komisija sprejema vsaki dve leti skupaj s poročilom o stanju energetske unije v skladu s točko (d) člena 35(2), vsebuje vsaj naslednje informacije:

- (a) relativne prednosti različnih biogoriv, tekočih biogoriv in goriv iz biomase za okolje in njihove stroške za okolje, učinke uvoznih politik Unije nanje, posledice za zanesljivost oskrbe z energijo in načine za doseganje uravnoteženega pristopa med domačo proizvodnjo in uvozom;
- (b) učinek proizvodnje in uporabe biomase na trajnost v Uniji in tretjih državah, vključno z učinki na biotsko raznovrstnost;
- (c) podatke in analizo sedanje in predvidene razpoložljivosti trajnostne biomase in povpraševanja po njej, vključno z učinkom večjega povpraševanja po biomasi na sektorje, ki uporabljajo biomaso;
- (d) tehnološki razvoj in uvedbo biogoriv, proizvedenih iz surovin, navedenih v Prilogi IX k Direktivi (EU) 2018/2001 ter oceno razpoložljivosti surovin in tekme za naravne vire ob upoštevanju načel krožnega gospodarstva in hierarhije ravnanja z odpadki, vzpostavljene v Direktivi 2008/98/ES;
- (e) informacije o razpoložljivih rezultatih znanstvenih raziskav o posredni spremembi rabe zemljišč v povezavi z vsemi postopki proizvodnje in analizo teh rezultatov z oceno, ali je razpon negotovosti, ugotovljen pri analizi, na kateri temeljijo ocene emisij zaradi posredne spremembe rabe zemljišč, mogoče zmanjšati in upoštevati morebitni učinek politik Unije, kot so okoljska, podnebna in kmetijska politika;
- (f) informacije o nacionalnih ukrepih za spoštovanje trajnostnih meril in meril za prihrank emisij toplogrednih plinov iz člena 29(2) do (7) in (10) Direktive (EU) 2018/2001, za zaščito tal, vode in zraka, in sicer v zvezi s tretjimi državami kot tudi državami članicami, v katerih se proizvede velik delež biogoriv, tekočih biogoriv in goriv iz biomase, ki se porabijo v Uniji. in
- (g) agregirane informacije iz baze podatkov iz člena 28(2) Direktive (EU) 2018/2001.

Pri poročanju o prihrankih emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biomase Komisija uporabi količine, ki so jih države članice sporočile v skladu s točko (b) dela 1 Priloge IX k tej uredbi, vključno z okvirnimi povprečnimi vrednostmi ocenjenih emisij zaradi posredne spremembe rabe zemljišč in s tem povezanim razponom iz analize občutljivosti, kot je določeno v Prilogi VIII Direktivi (EU) 2018/2001. Komisija javno objavi podatke o okvirnih povprečnih vrednostih ocenjenih emisij zaradi posredne spremembe rabe zemljišč in s tem povezanim razponom iz analize občutljivosti. Komisija tudi oceni, ali in koliko bi se spremenila ocena neposrednih prihrankov emisij zaradi upoštevanja soproizvodov z uporabo substitucijskega pristopa.

PRILOGA XI

PROSTOVOLJNI SISTEMI, ZA KATERE JE KOMISIJA SPREJELA ODLOČITEV NA PODLAGI ČLENA 30(4) DIREKTIVE (EU) 2018/2001

Poročilo o prostovoljnih sistemih, za katere je Komisija sprejela odločitev na podlagi člena 30(4) Direktive (EU) 2018/2001, ki ga Komisija sprejema vsaki dve leti skupaj s poročilom o stanju energetske unije na podlagi točke (e) člena 35(2) te uredbe, vsebuje oceno Komisije, ki zajema vsaj:

- (a) neodvisnost, način in pogostost revizij, tako v zvezi z navedbami o teh vidikih, v dokumentaciji sistema v času, ko je zadevni sistem potrdila Komisija, kot v zvezi z najboljšo prakso v sektorju;
 - (b) razpoložljivost, izkušnje in preglednost pri uporabi metod za odkrivanje in odzivanje na nespoštovanje določb, s posebnim poudarkom na reševanju dejanskih ali domnevnih resnih kršitev s strani članov sistema;
 - (c) preglednost, zlasti v zvezi z dostopnostjo sistema, razpoložljivostjo prevodov v uradne jezike držav in regij, iz katerih izvirajo surovine, dostopnostjo seznama pooblaščenih subjektov in zadevnih certifikatov ter dostopnostjo revizijskih poročil;
 - (d) udeležbo zainteresiranih strani, zlasti kar zadeva posvetovanja z domorodnimi in lokalnimi skupnostmi pred odločanjem, med pripravo in pregledom sistema in revizijami ter odziv na njihove prispevke;
 - (e) splošno zanesljivost sistema, zlasti v zvezi s pravili o akreditaciji, usposobljenostjo in neodvisnostjo revizorjev ter zadevnih teles sistema;
 - (f) kadar je na voljo, tržno posodabljanje sistema, količino certificiranih surovin in biogoriv za vsako državo izvora in vrsto ter število udeležencev;
 - (g) enostavnost in učinkovitost izvajanja sistema za sledenje dokazil o spoštovanju trajnostnih meril, ki jih članu oziroma članom izda sistem, pri čemer je tak sistem namenjen preprečevanju goljufij, zlasti odkrivanju in obravnavi sumov goljufij in drugih nepravilnosti ter nadaljnjemu ukrepanju po njih, po potrebi pa tudi število odkritih goljufij in nepravilnosti;
 - (h) možnosti, da bi se subjekte pooblastilo za priznavanje in spremljanje organov za certificiranje;
 - (i) merila za priznavanje ali akreditacijo organov za certificiranje;
 - (j) pravila o izvajanju spremljanja organov za certificiranje;
 - (k) načine za lažje ali boljše razširjanje najboljših praks.
-

PRILOGA XII

NACIONALNI SISTEMI EVIDENC

Informacije iz člena 37 vključujejo:

- (a) podatke in metode, o katerih se poroča za dejavnosti in naprave na podlagi Direktive 2003/87/ES za namene priprave nacionalnih evidenc toplogrednih plinov, da se zagotovi skladnost sporočenih emisij toplogrednih plinov v okviru sistema Unije za trgovanje z emisijami s podatki v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov;
 - (b) podatke, ki se zberejo v okviru sistemov poročanja o fluoriranih plinih v ustreznih sektorjih, vzpostavljenih v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 517/2014, za namene priprave nacionalnih evidenc toplogrednih plinov;
 - (c) emisije, temeljne podatke in metodologije, o katerih poročajo industrijski kompleksi v skladu z Uredbo (ES) št. 166/2006, za namene priprave nacionalnih evidenc toplogrednih plinov;
 - (d) podatke, o katerih se poroča v skladu z Uredbo (ES) št. 1099/2008;
 - (e) podatke, zbrane z geografskim sledenjem zemljiščem v okviru obstoječih programov in popisov Unije in držav članic, vključno s statističnim popisom uporabe in pokritosti tal LUCAS ter programom Copernicus.
-

PRILOGA XIII

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (EU) št. 525/2013	Ta uredba
Člen 1	Člen 1(1)
Člen 2	—
Člen 3	—
Člen 4	Člen 15
Člen 5	Člen 37(1), (2) in (6); Priloga XII
Člen 6	Člen 37(3) in (7)
Člen 7	Člen 26(3), (4), (6) in (7); Priloga V
Člen 8	Člen 26(2) in (7)
Člen 9	Člen 37(4) in (5)
Člen 10	Člen 40
Člen 11	—
Člen 12	Člen 39
Člen 13	Člen 18(1)(a) ter člen 18(3) in (4); Priloga VI
Člen 14	Člen 18(1)(b) ter člen 18(2), (3) in (4); Priloga VII
Člen 15	Člen 19(1); Priloga VIII, del 1
Člen 16	Člen 19(3); Priloga VIII, del 2
Člen 17	Člen 19(2); 19(4); 19(5); Priloga VIII, del 3
Člen 18	drugi pododstavek člena 17(2)
Člen 19	—
Člen 20	—
Člen 21	Člen 29(1)(c) ter člen 29(5) in (7)
Člen 22	—
Člen 23	Člen 41(1)(d), (e), (f), (g) in (h)
Člen 24	Člen 42
Člen 25	—
Člen 26	Člen 44(1)(a) ter člen 44(2), (3) in (6)
Člen 27	—
Člen 28	Člen 57
Člen 29	—